

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

nel 1956, come è ormai caro tradizionale nome di rivista da distinguerne il

GIUGNIO

1957

- P. ovečka
ceca
ogni giorno, con rip. il giorno seguente v. Orario
omelia ceca, seconda domenica del mese
1	P. Ovečka	14	Mio fratello straniero Opportuni chiarimenti	P. Ovečka	20
2	P. Ovečka		La Nazione Ceca al Pio XII /dal libro La Chiesa del Silenzio guarda a Roma/	P. Ovečka	22
3	P. Novotný		Nuove orientazioni ideologiche in Russia?		23
4	Vítovský		La Chiesa - Corpo Mistico		24
5	P. Ovečka		Notizie dal mondo cattolico	P. Ovečka	25
6	P. Novotný		Nuovi manoscritti di San Giovanni		26
7	P. Ovečka		800 anni di Mariazell - Notizie		27
8	P. Ovečka		Spiritus Domini replevit orbem terrarum	P. Ovečka	28
9	Vrána	Ovečka	Veni Sancte Spiritus /omelia/		29
9	P. Ovečka		La Nazione Ceca al Pio XII /III/		30
10	P. Ovečka		La situazione religiosa in Polonia		31
11	Vítovský	Ovečka	La legge della Chiesa di Christo		32
12	P. Ovečka		Le Missioni in Scandinavia	P. Ovečka	33
13	P. Ovečka		Il secondo convegno unionistico a Lisle, USA		34
14	Čech	Ovečka	Relazioni dal convegno Pax Romana		35
15	P. Ovečka		La Santissima Trinità		36
16	P. Ovečka		La Nazione Ceca al Pio XII /III/		37
17	P. Ovečka		Communismo e la religione nei paesi communisti		38

		TVOŘÍ	OINMULU	
18	P.Ovečka, e o	14	Pio XII sul' automazione	
19	P.Ovečka	15	Notizie dal mondo cattolico	
	Abb.Jarolímek-Ovečka		Per la festa di Corpus Christi	
20	Ferť Ovečka	16	In memoriam R.P.Mario Venturini	
			Il Apostolato Eucharistico nel mondo	I
21	P.Ovečka	17	L'Ultima Thule	
22	P.Ovečka	18	Eucharistia - signum contradictionis	S
23	P.Ovečka	19	La Nazione Ceca al Pio XII	
24	P.Ovečka	20	L'Attività della AIRI	E
			Notizie dai paesi d'oltre cortina	V
25	P.Ovečka	21	"Fidei donum"	2
26	P.Ovečka	22	Notizie dal mondo cattolico	3
			Nuove condanne in Cecoslovacchia	T
27	P.Ovečka-Ferť	23	La Giornata della santificazione del clero	8
28	P.Ovečka	24	Pio XII off. 15 Merco. Pietro /sec.Veullot/P.Ovečka	8
29		25	La Festa di SS.Pietro e Paolo a Roma	10
			"O felix Roma"	
30	P.Ovečka	26	La Chiesa e le armi atomiche	11
			P.Ovečka	12
			Odeček	13
			Gorj	14
			P.Ovečka	15
			P.Ovečka	16
			P.Ovečka	17

Dnes jsme pro vás připravili rozhovor "Můj bratr cizinec", a pak poznámku "Nutné objasnění".

Na zítřejší den 2. června připadá liturgický svátek sv. Evžena, křestního patrona našeho panujícího papeže Pia XII., vlastním jménem Evžena Pacelliho. L' Oss. Romano přináší velkou fotografii sv. Otce a latinský blahopřejný epígraf z pera Mons. Antonína Bacciho, oficiálního vatikánského latinisty.

Až k nám staletími doletěla "Ona slova ~~zachrány~~^{nem}", která pronesl Božský zakladatel Církve a která usvědčuje z nepravdy ~~neusporej~~^{dneš} volání bludů, nesvorností a zločinů. Papež Pius XII. je opakuje ~~neporušená~~^{je} jednotlivcům, národním, státům, aby hojil jejich mysl a srdce. On též vyzývá k míru, který se zakládá na svornosti celé lidské rodiny, který se má opírat o etnostní život, mír z něhož by se všichni mohli radovat a v němž by vládla křesťanská spravedlnost a láska."

V. M. Vatikánské pošty vydají v nejbližších dnech serii pamětních známek k 500. výročí založení římské Papežské koleje pro výchovu bohoslovce Capranica.

V akademickém roce 1894/95 byl alumnem této kolejí sám sv. Otec.

V týdnu od 20. do 26. května se konal ve Vatikánu studijní týden o aglomerátech kvězd v některých částech Hvězdné dráhy. Studijní týden pořádala Papežská akademie věd. Závěrem prací účastníci týdne zaslali sv. Otci telegram, ve kterém Pius XII. vyjadřuje svou oddanost a vděčnost. "Papežská akademie věd poskytla učencům řady zemí příležitost dát jejich pracím zcela soukromý ráz bez zásahu cizích osob. Učenci mohli diskutovat na ideálním místě v pokoji a míru" významných otázkách z oboru astronomie, jak si to předsevzali. To velmi ulehčilo jejich úkol a jim dopřálo dosahnutí snadno viditelných výsledků. Účastníci studijního týdne ztužili svou vědomost svou vděčností za čest, které se jim dostalo, že byli pozváni aby pracovali v místnostech Papežské akademie věd a Vatikánské observatoře končí telegram. Pius XII. odpověděl prostřednictvím substituta svého státního sekretariátu Mons. Angelo dell' Acqua. Projevil svou spokojenosť nad dosaženými výsledky týdne a znova je ujistil svou hlubokou úctou pro jejich vědecké práce. - O výsledcích svých studií účastníci studijního týdne vydali pouze krátkou předběžnou notu, v níž doporučují některé změny v dosavadní terminologii astronomické a pak vyzývají učence astronomy ke studiu některých odvětví astronomie. Závěrečná usnesení studijního týdne pořádaného Pap. akademii věd budou uveřejněna později.

Nutná vyjasnění

Jedna tisková kancelář oznámila před několika dny, že "z rozhodnutí papeže byly odvolány církevní tresty, kterými maďarský kardinál Mindsenthy potrestal mírové kněze v Maďarsku". Cílem tohoto a jiných podobných tvrzení bylo vzbudit dojem, že Svatá stolice nesdílí rozhodnost, ~~s níž maďarským~~ biskupové odsoudili některá hnuta neslučitelná s církevní kázni. Je tedy na místě objasnění.

V uplynulých letech některí kněží v Maďarsku nabýli nedovoleným způsobem významných úřadů a církevních beneficií, a co víc, nechovali se podle předpisů o církevní kázni.

Koncem října minulého roku příslušné maďarské diecésní autority suspendovaly některé z těchto kněží, t.j. zakázaly jim vykonávat ony úřady a vůbec vykonávat jejich funkce vyplývající z kněžství. Posvátná kongregace koncilu považovala tato opatření za ospravedlněná a proto se rozhodla dodat onomu trestu zvláštní účinnosti. Proto dekretem z 21. ledna t.r. stanovila, že kněží, o něž jde, nemohou být absolvováni od oné suspense, nesplní-li jisté podmínky, t.j. jestliže se definitivně nevzdají všech úřadů a beneficií, která dostali neoprávněným způsobem, a jestliže se plně nepodrobí církevním autoritám. A pro budoucnost je Posv. kongregace koncilu prohlásila za nezpůsobilé pro úřady a beneficia významnější nebo spojená s větší odpovědností.

Podle věrohodných zpráv se práv všichni kněží chvályhodně podrobili rozkazu svých příslušných diecesních úřadů. Jak bylo řečeno, Svatá stolice sice nejdříve zasáhla, aby dodala větší váhy opatřením diecesních úřadů, avšak nezasáhla, aby prohlásila absoluční od případných trestů, protože k tomu neměla důvod. z 21. ledna t.r.

V též dekretnu Posv. kongregace koncilu byla též řeč o knězi Horvátovi.

Jeho případ byl daleko vážnější. Pravilo se o něm výslovně, že upadl v ~~tz~~ trest exkomunikace vyhrazené zvláštním způsobem Svaté stolici, protože jednal proti legitimním církevním autoritám a protože podkopával jejich moc. Kněz Horváth přijal trest a se podrobil církevním autoritám. ~~Dále~~ požádal Svatou stolici o rozhřešení od trestu exkomunikace a prohlásil, že lituje svých ~~šíren~~ omylů. Posvátná kongregace koncilu - jak je jejím zvykem jednat v podobných případech, - dala maďarskému apiskopátu a ~~za nej~~, Mons. Michalu Endreyovi, zvláštnímu pověřenci pro správu ostríhomské arcidiecéze, *jeho jeho půdruštěl*

dovolení rozhřešit jmenovaného kněze Horváta, je-li jeho lítost upřímná jestli úplně zanechá činnosti, kterou vykonával v minulosti a která byla příčinou vážného opatření proti němu; jinak by znova upadl do trestu exkomunikace.

Nyní tvrdí tisk, že Mons. Endrey rozhřešil kněze Horvátha, že v případě, že to je pravda, znamená to, že kněz Horvát podal znamení lítosti a že se podrobil.

Jsou tedy zcela svévolné a nesprávné závěry, které činí někteří, jako by byl rozdíl mezi postojem maďarských biskupů a Svaté stolice vůči mírovým kněžím v Maďarsku. > (Nedále)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Můj bratr cizinec

Péčí mezinárodního hnutí Pax Christi - hnutí které chce modlitbou a ideo-logickou prací uskutečnit to co je jeho jménem Mír Kristův - je pořádán už po několik let každoročně Den modliteb za mír. Současně se konají mani-festace nejrůznějšího druhu, které rozvádějí zvolené heslo. Heslo letošního Dne modliteb za mír, který připadá na 2. června, jsou slova: "Můj bratr cizinec". Heslo se zdá obsahovat protiklad: jako by vyjadřovalo něco co je proti lidské přirozenosti. Rozdělení na skupiny ~~býlo a~~ rozdílné sobě cizí: jazy-kem kulturou, smýšlením až i barvou pleti, je charakteristickou lidského pokolení. Studia dokonce dokázala, že civilisace nečiní pokrok leč prostřed-nictvím styků nejednou i násilných mezi cizími národy navzájem, rozdílný-mi. A národnostní skupina zbavená dějinnými či zeměpisnými okolnostmi/těchto plodných antagonismů se sousedy jiné rasy či kultury zakrní ať po stránce čistě kulturní nebo i dokonce zdravotní.

Křesťanský protiklad "Cizinec můj bratr" nechce potlačit tyto přirozené roz-díly ani ty psychologické reakce, kdykoliv staneme před někým kdo je jiný než jsme my. Křesťanství se vyhýbá pokušení marxistů změnit lidskou přiroze-nost a vytvořit jakési beztrídní mezinárodní bratrství. Stejně tak ~~samítá~~ ^{Křesťanství} přirozený/ideál ~~humanistů filantropických~~ podle nichž každý národ přináší jistý příne-nos k společnému bohatství velké lidské rodiny.

Cizinec zůstane cizincem, rozdílným ode mne, a setkání ^{annum} vyvolá ve mně zvěda-vost nebo dokonce odstup. Tento přirozený cit nezmizí. Cizinec však je můj bližní: Bůh je Stvořitelem a Otcem všech lidí, a proto každý člověk, i příslušník jiného národa je ~~můj~~ ^{jeho dítko} a můj bratr.

Už ve Starém zákoně vidíme, že cizinec, člen cizího národa, jen proto že je cizinec, není ^{annum} nepřítelem vyvoleného židovského národa. Je hostem, a proto má právo na všechno, co náboženský pojem hosta nesl s sebou pro Izrael - a ~~annum~~ ^{annum} dnes ještě ~~vidíme~~ u mohamedánských národů, jejichž náboženské kořeny sahají až k Abrahamovi a k židovským tradicím. Tedy úcta, poctivost, ochrana. Také cizinec, host, má své povinnosti vůči hostiteli: úctu ~~k~~ hostiteli a je-li třeba činně přispět k jeho blahu a štěstí.

Nový zákon v tomto pojmu jde dál: cizinec není jen host, bližní, kterému se má pomoci, dlužno ho milovat jako sebe samého, i když je to Samaritán, člověk bílé či žluté pleti, či Řek či Skýt. Jestliže nadto tento cizinec

se křtem stal úděm tajemného těla Kristova, pak jej nutno milovat tou láskou, kterou nás miloval Spasitel. Nové přikázání a podobenství o Samařitánovi jsou zákon a příklad, jež řídí chování křesťana vůči příslušníku jiného národa. Je můj bližní, je můj bratr a já mám vůči němu povinnost lásky, a to tím větší povinnost čím více on mé pomoci potřebuje.

rule
Co je tedy nového v evangeliu a co ve Starém zákoně ještě není, je právě tento pojem bližního: není už omezen na určitou národnostní skupinu, nýbrž je rozšířen i na Samaritána, t.j. *národního nepřítele*, a na všechny lidí. Každý musí přiznat, že křesťanství a zjevení Boží učinilo velký krok vpřed v této věci: Starověku cizinec byl nepřítelem, válečným zajatcem, otrokem odsouzeným na doživotí k nuceným pracem. A jestliže nyní komunismus zavádí znovu tábory nucené práce, znamená krok zpět: zpět více jak 2.000 let.

Proti starověku učinil velký pokrok Mojžíšův zákon, který dopřál ochranu hostu. Nakonec přišel Ježíš: ten rozšířil tento pojem bližního na všechny lidi, ano i na nepřítele. *teraz* Je dovoleno ^{durov} *chovat se* s *máme-lík tomu* dat aby byl spravedlivě odsouzen, jestliže se provinil, ale po odpykání trestu mu nutno odpustit. Toto odpuštění je motivováno tím, že i nám Bůh odpustil. "Jakož i my odpouštíme našim viníkům".

Když dnes hnutí Pax Christi dává za předmět rozjímání a úvah svým členům slova "Cizinec můj bratr", neopakuje módní prázdné *herla*. Hnutí Pax Christi se hlásí k *základům* Kristovy nauky, k lásce, a chce, aby jeho členové v tomto ohledu zpytovali své svědomí a učinili program do budoucna. Zvláště nyní, kdy se tolik mluví o nadnárodním bratrství, o míru mezi národy, dlužno revidovat základy toho pravého jedině trvanlivého bratrství. Bratrství spočívající na hospodářských výhodách a na falešných ideologických se zhroudí, jakmile přestanou ony výhody nebo se zhroudí ideologie.

Jen Kristovo bratrství přetravá věky.

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes zprávy z katolického světa a pak referát "Pius XII. o brožurce a český národ".

Na dnešní den 2.června připadá liturgický svatek sv.Evžena, křestního patrona našeho panujícího papeže Pia XII., vlastním jménem Evžena Pacelliho. Blahopřejný epigraf v latinské řeči na první stránce dnešního lóš.

Romano ~~překládá~~ napsal oficiální vatikánský latinista Mons. Bacci. Nápis v českém překladě zní takto:...

Blahopojný telegram sv.Otci k svátku jeho křestního patrona sv.Evžena zaslali m.j. italský president Gronchi, ministerský předseda Zoli a náměstek min.předsedy Pella.

Nedělní lóš Romano otiskuje text noty, kterou vyslanec Japonska u Sv. stolice ujistil Pia XIII. hlubkou vděčnosti své vlády za veškero jeho úsilí o dosažení spravedlivého míru ve světě a za uzavření účinné mezinárodní dohody, ^{stem} by byly zakázány pokusy s atomovými zbraněmi a jejich užívání.

"Japonská vláda a japonský národ si váží práce, kterou Vaše svatost koná neúnavně už po léta za mír a za blaho lidstva," čteme v notě. Jako pověřenec vlády pro sociální péči jsem se v minulosti mohl osobně přesvědčit o tom, že katolické spolky a organizace konají nesmírné služby pro mé spoluobčany a si vynucují jejich obdiv. Kat. organizace rozvíjejí svou charitativní činnost po celém Japonsku a na nejrůznějších oblastech, od škol až po péči o malomocné". Jap. vyslanec pak děkuje sv. Otci za jeho pomoc při osvobození japonských válečných zajatců, za jeho slova, jimiž tolikrát odsoudil atomové a vodíkové zbraně, a konečně za jeho zájem o vyřešení

otázky přelidnění některých zemí, kterou též Japonsko trpí. L.Os. Romano
uvedl, že v jeho listu, japonského vyslance sv. Otci v článku, který byl odpo

vědět jednak na komentář jednoho italského komunistického časopisu, k^z jakoby sv. Otec málo rozhodně odsuzoval atomové zbraně, - myslí se že se nepřidal k pokrytecké komunistické propagandě proti těmto zbraním - jednak k^z odpověď na článek jiného italského listu, tentokrát antiklerikálního:

jemuž se zase nelíbilo, že sv. Otec o zbraních mluví a je odsuzuje; prý tím zasahuje do politiky.

Oslav 40. výročí slavných zjevení P. Marie ve Fatimě se účastní mimořádné množství poutníků z celého světa. Podle zprávy portugalského tisku navštívilo Fatimu v květnu na 800000 poutníků.

V posledních letech se v Sovětském Svazu sběhlo mnoho událostí, jež by mohly dát tušit určité podstatné uvolnění jak po stránce politické, vnitropolitické i mezinárodní, tak i po stránce ideologické a v prvé řadě náboženské. Proto někteří pozorovatelé událostí byli přesvědčeni, že smrt Stalina 5. března 1953 znamenala rozhodující obrat v pochodu sovětského komunismu.

Nedá se popírat, že toto přesvědčení se zakládá na nesporných faktech. Bohužel, kromě těchto pozitivních faktů existují však i jiné negativní, jež nám nedovolují usměrnit náš úsudek jen prostě pozitivně.

Vcelku můžeme říci, že i když odhližíme od určitého zhoršení od doby maďarského povstání, nedá se pozorovat žádná podstatná změna na ideologickém poli. Komunistická ideologie, kterou se řídí dnešní vedoucí Sovětského Svazu je podstatně táž, již se řídil i sám Stalin až do své smrti. Mluvilo se sice o určitém "tání" v sovětské politice, ale o tání na poli ideologie není ani méně slechu. Což je ovšem velmi významné u systemu, kde teorie a praxe tvoří jedno.

Všimněme si nejprve náznaků uvolnění, jež se daly pozorovat během posledních let. Zatím co dříve veškerá činnost a studium ideologie v Sovětském Svazu se soustřeďovalo kolem osobnosti Stalinovy, stalo se, že po jeho smrti na určitou dobu zavládlo hrobové ticho nad jeho osobou a jeho spisy. Dokonce někteří filosofové dostali dosti odvahy, aby kritisovali učení zemřelého neomylného despoty. Někteří z nich tvrdili, že Stalinových sedm bodů nemůže v sobě obsahnut celý rozsah komunistického učení. V téže době začali rozumněji kritisovat protivníka, t.j. západní filosofii. Stalin zaváděl velmi primitivní způsob boje. Za něho sovětí filosofové nikdy neuznávali, že by tak zvaná buržoasní filosofie byla přinesla něco nového. Místo co by méně nekomunistických filosofů podrobili vážné kritice, spokojovali se velmi často s povrchními prohlášeniami. Kromě jednotvárného odvolávání na Lenina nemohli říci nic originálního. V takovém ovzduší Dějiny filosofie Alexandrova byly podrobeny ostré kritice. Ždanova jen proto, že představovaly vznik marxismu jako výsledek vývoje předešlých filosofických systémů. Podle něho Alexandrov zaujal stanovisko objektivní a neosobní vůči evropské filosofii.

Po Stalinově smrti objevili v Sovětském Svazu, že také západní kultura, jež dosud byla v pohrdání, jím jím a již bez dalšího méněm odmítali, obsahuje pozitivní prvky, a že stojí zato se o ni zajímat. Podobně i kritiky a autokritika už se neomezuje prostě na na mechanické opakování směrnic udílených shora. Někteří lidé mají dokonce odvahu při dané příležitosti dotknout se opravdu bolavých míst sovětského organismu. Dnes se obviňují učenci starého stylu, že užívali příliš hřmotných frází a že řešili příliš jednoduchým způsobem všecké otázky vědy a filosofie. V rámci této nové mentality jedna docentka filosofie si dovolila tvrdit na jednom zasedání, že ve vědomí některých filosofů deplatuje, že nová zákonitost je novější a dobovější než všechny do této chvíle dovedené.

ří dogmatismus je tak zakořeněný, že se ještě dosud od něj neosvobodili. Existuje tedy nová skutečnost a nový postoj k soudobým otázkám v Sovětském Svazu. Nejpochybně se mylí ti, kdo chtějí popírat tuto skutečnost, ale stejně se mylí ti, kdo si myslí, že místo neustúpsotí nastoupila větší snášlivost i v základních otázkách. Je sice pravda, že po Stalinově smrti vedoucí sovětského komunismu se vzdali některých metod ve vedlejších otázkách organizačního a politického rázu, je však stejně jisté, že Stalin stále ještě zůstává jednou z největších autorit sovětského komunismu. Na dvacátém sjezdu strany se sice objevily kritiky proti němu. Tyto kritiky však se povětšině omezovaly na otázky praktické, již Stalin zavedl, a jež se už nedá uskutečňovat. Kritik jeho učení bylo vůčihledě méně a týkaly se ~~jen~~ vedlejších problémů. Ostatně tyto kritiky se dělaly podle nejčistších komunistických schemat. Stejně jako v době největšího rozkvětu Stalinova samodéržaví nejvyšší autoritou ve věcech vědeckých a filosofických je politická moc, s tím pouhým rozdílem, že místo jedné osobnosti, Stalina, nastoupil kolektiv, ústřední výbor strany. Situace to pochopitelná jako výsledek boje proti kultu osobnosti.

V časopisu Otázky filosofie se tvrdí docela otevřeně a klidně, že rozhodnutí tohoto výboru musí být považován za nevyčerpatelný zdroj marxisticko-leninistické vědy. I když se dnes dává určitá svoboda kritiky a autokritiky a mnohdy i velmi živé, přece však existují určité meze, které si memohou dovolit překročit ani kulturní pracovníci s nejširším rozhledem. "Nezapomínejme tvrdí právě citovaný časopis, že veškerá věda se rozvíjí pomocí základních zásad marxismu-leninismu, dialektického materialismu a historického materialismu... Volná diskuse znamená dialektické srovnání ménění plynoucí z marxismu-leninismu v tom pojetí světa, kterého se držíme my... Nemůžeme, není nám dovoleno přijímat některé názory, některé směry, jež by chtěly změnit marxismus-leninismus a jež se drží v linii buržoasní filosofie.

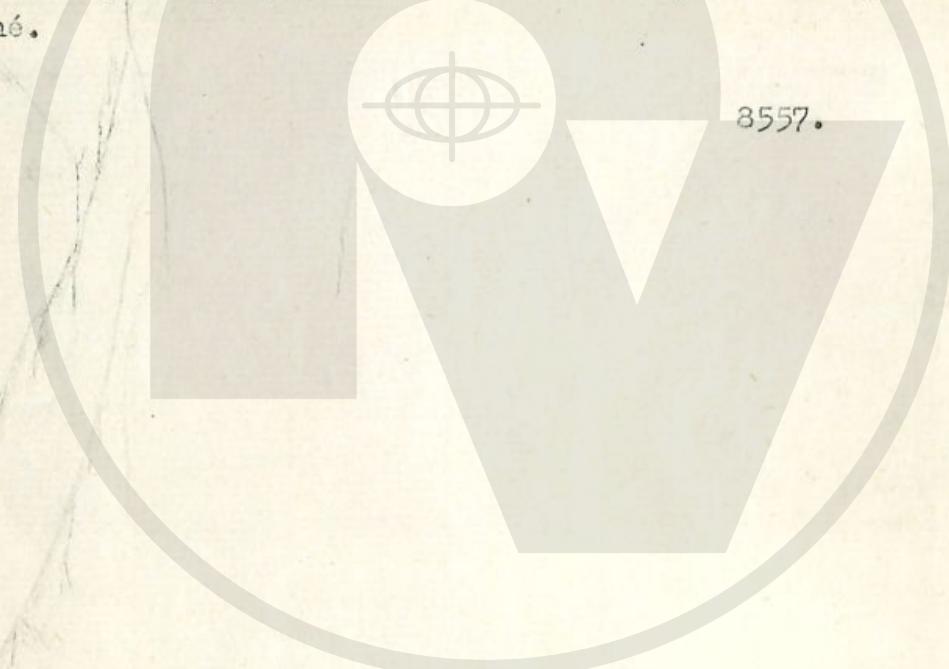
Na dvacátém sjezdu Chruščov neodvolatelně ukázal, které jsou meze ideologické diskuse, jež se rozpoutala v Sovětském Svazu po smrti Stalinově:

Nemusíme si zamítat, že jsou mezi námi někteří dělníci, kteří se snaží zavést ménění, že je možná pokojná koexistence mezi státy různých sociálních a politických systémů a to i na poli ideologie. Toto je nebezpečný omyl. Z faktu, že jsme pro pokojnou koexistenci a hospodářskou konkurenci s kapitalismem nedá se v žádném případě dělat vývod, že by se měl oslabit boj proti zbytkům kapitalismu ve svědomí lidí.

Když všechno ~~máme~~ dobře uvážíme vidíme, že přes ~~všechno~~ zdání opaku absolutní neústupnost řídí boj komunismu proti všem, kdo smýšlejí jinak, a o jaký boj se jedná, učí nás případ Maďarska.

Nedá se tedy mlavit o nedůslednosti nebo o nějaké skutečné slabosti, když vedoucí komunisté trochu popustili uzdu po smrti Stalinově. V ovzduší tak zvané distense, uvolnění, kterou oni chtěli a již také dobře připravili, je-

dnali vědomě s mnohem jistou shovívavostí ve vedlejších otázkách, aniž by co popustili v podstatných bodech marxismu-leninismu. Naopak právě tyto ústupky ve vedlejších otázkách posloužily podle zákona kontrastu k tomu, že zdůraznily s větší silou absolutní neústupnost komunistů v základních zásadách dialektického a historického materialismu, jak teoretických tak i praktických, to jest v otázkách, jež jsou mnohem hlouběji nepravdivé, jež jsou nebezpečnější a jež právě proto mohou mít významný vliv na celého komunistického systému jsou nejméně přijatelné.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešném náboženskovzdělávacím pořadu uslyšíte pojednání Jaroslava Vítovského: *Mystické Tělo.* - Dříve Vám podáme přehled zpráv Vatikánského rozhlasu.

Zprávy:

Svatý Otec přijal v pondělí 3. června ve zvláštní audienci představené a chovance papežské skotské koleje v Římě a promluvil k nim anglicky: Svatý Otec jim připomněl především, jaký význam pro ně má, že se mohou připravovat na kněžství v Římě, kde "pod hrdými oblouky řámských basilik ještě žije duch prvních apoštolů a v blízkosti tolik ostatků svatých je možno ještě zaslechnout ~~významný~~ hymnus vítězství nad utrpením a smrtí". Blízko samého srdce Matky Církve a pod zrakem nejvyššího Pátyře duší celého světa zbožnost se prohlubuje a roste do šířky, řekl mimo jiné Svatý Otec. - V takovém prostředí je možno připravit se na ~~rámena~~ kněžství velmi dobře. Ale ani v Římě připomíná papež není možné uskutečnit kněžský ideál "bez plného a bezvýhradného obětování vlastního kněžského života." A skotská kolej sama se svou historií 350 let - dodává svatý Otec - která prokázala Církvi ve Skotsku tak cenné služby, musí pro Vás zůstat důvodem hrnosti, ale zároveň i stálou pobídkou pro Vaše kněžské aspirace."

✓ Varšavský ~~Kardinal~~ arcibiskup kardinál Wyszyński odejel včera doprovázen Monsignorem Baraniakem do Jižní Italie, aby navštívil tamní salesiánské ústavy. Dnes navštívil polský vojenský hřbitov v Casamassima u Bari.

✓ V klášteře Panny Marie Andělské v Asissi byla včera zahájena generální kapitula františkánského řádu. Spolu s generálním ministrem Páterem Augustinem Sepinským se jí účastní představení 98 ~~z~~ řádových provincií z celého světa. Schází ovšem některé provincie ze zemí za Železnou oponou.

○ Do slavné katedrály Notre Dame v Paříži se vlopali včera v noci lupiči. Aby mohli ukořistit nepatrný svatokrádežný lup v ceně asi 60.000 lir, zničili jedno z nádherných malovaných oken katedrály v kapli "sedmi bolestí".

✗ Od 6. do 13. srpna se bude konat v Burgos ve Španělsku X. misijní týden, především pro kněze, řeholníky a bohoslovce ze Španělska a z ciziny. Hlavní téma je velmi aktuální: Bude se tam jednat o přizpůsobení misionáře poměrům v misijní zemi.

✗ *Un. hrdy hrazen* Dnes rano byl ~~zahajen~~ v Trevíru v Německu výroční kongres katolických rodičů /Katholische Elternschaft Deutschlands/. V listu, který jim zaslal svatý Otec je vyzývá, aby s prozíravou pevností se snažili, aby bylo uznáno právo rodičů na výchovu svých dětí, ~~XXZAK~~ neboť toto právo je založeno na samém Bohu a je nezávislé od státních zákonů. Svatý Otec doporučuje rodičům péci o katolické školy a připomíná jim povinnost, aby ~~z~~ usilovali všemi prostředky o to, aby i ostatní školy, do nichž posílají děti, se pokud možno stále přibližovaly katolickému výchovnému a vzdělávacímu ideálu. - Konec zpráv.

Varšava. Na polském knižním tisku se objeví v nejbližších dnech kniha "Roujímání pro měsíc květen", Její autor je sám polský primas kard. Wyszyński, který tuto knihu sepsal za dnů své internace. Kniha má 37 kapitolek, pro každý den měsíce května.

Paříž. Kat. holandská tisková služba KNP se dovírá z Paříže, že tam byla potvrzena smrt dvou rumunských řeckokatolických biskupů : ap. administrátora z Făgărașe a Alby Julie, Mons. Suciua a jeho světiciho biskupa Mons. Aftenie. Rumunská vláda obžalovala Mons. Suciua r. 1951 ze špionáže ve prospěch Vatikánu a uvěznila ho. Za výslechů biskup onemocněl: kromě hrubého zacházení od dozorců aspoluvěžnů - byl uvězněn spolu s cikány - mělo na tom vinu i vlhko ve vězení, zima a nedostatek patřičné stravy. Dlouhé námahavé výslechy ale pokračovaly dál, takže biskup byl úplně vyčerpán. Konečně byl převezen do nemocnice, ale ani operační zákrok už nepomohl. Mons. Suciua zemřel ~~na~~ ^{umřel} r. 1951 ve vězení. Bylo mu 50 let. Mons. Aftenie ~~jeho~~ světicí biskup ^{umřel} byl ve vězení v Bukurešti. Zemřel r. 1951. Už dříve se proslyhalo, že zemřel, vyné byla jeho smrt potvrzena.

Řím. Podle statistik Posv. kongregace šíření víry vzrostl počet misionářů v Africe za léta 1953/56 o 15%, t.j. z 9.417 na 10.818. Nejvíce misionářů je z Francie: 2.210 / r. 1953 jich bylo 1.986/, na druhém místě je Belgie s 2.123 misionáři, pak přijde Holandsko s 1064 misionáři, Irsko s 1080 atd. Počet domácích afrických kněží vzrostl o 17%, t.j. z 1.443 na 1.688.

Počet věřících o 20%, z 13,791.000 na 16,598.000.

Boston. Americký katolický spisovatel Dr David Goldstein uveřejnil nedávno souhrn svých článků, které uveřejnil v katolickém časopisu bostonské arcidiecéze. Dr Goldstein byl kdysi přesvědčený komunista, dnes je stejně horlivý ne-li ještě horlivější apoštol Kristova království. V článcích popisuje svou konverzi z komunismu a omyly, které komunismus obsahuje.

Nový York. Americký protestantský teolog Reinhold Niebuhr veřejně dosvědčil přínos Církve v boji proti rasovému odlučování. "Katolická Církev byla dalek ráznější a měla daleko větší úspěch v rasové otázce, prohlásil Niebuhr.

Kat. Církev vytváří své obce nazákladě svátostné jednoty, ne liškového přátelství. Svátostné obzory kat. Církve splývají s obcováním svatých, a tak kat. Církev je daleko blíže tomu obecnému ideálu Kristovy Církve, jak si to přeje evangelium."

Poslechněte si Zprávy Vatikánského rozhlasu.

Svatý Otec přijal ve čtvrtek nového vyslance Velké Britannie Sira Marka Cheke, který odevzdal ve slavnostní audienci podle obvyklého protokolu pověřovací listiny. - Ve středu se zúčastnilo generální audience v basilice sv. Petra na 20 tisíc věřících z Itálie i z ciziny. Ve zvláštní audienci přijal svatý Otec ve středu také skupinu amerických chirurgů, k nimž pronesl krátkou anglickou řeč o poslání jejich odpovědného povolání.

Kardinál Štěpán Wyszynski na své cestě po jižní Itálii v doprovodu ostatních tří polských biskupů, kteří s ním přijeli do Říma: Mons. Klepacze, Choromanskiho a Baraniaka, navštívil polský vojenský hřbitov u Casamassimy. Hřbitov vznikl roku 1946 a odpočívá tam 431 Poláků, kteří padli na italské frontě za poslední světové války. Kardinál vykonal pobožnost za zemřelé ~~ve věku 20~~ a v krátkém proslovu vzpomněl všech Poláků, kteří bojovali na všech frontách za svobodu národu, a připomněl bratrské svazky společné víry v Krista a v Církev, které poučají Italiю k Polsku. Ve čtvrtek sloužil kardinál mši sv. v Syrakusách před památným obrazem "Plačící Madony".

Třetí národní sjezd Křesťanských dělnických sdružení, který bude zítra zahájen v Římě, bude jednat o automatisaci a světu práce.

Včera udělil kardinál Josef Siri diplomy 45 kněžím a bohoslovci z 36 různých národností, kteří absolvovali druhý rok "Studia" Katolické akce. Při té příležitosti řekl kardinál, že jen pomocí Katolické akce, pokud věrně spolupracuje s hierarchií, může dnes kněžský apoštolát přinášet trvalé ovoce.

V koleji sv. Evžena v La Storta u Říma se sejde v pondělí Mezinárodní komíté pro oslavu stého výročí zjevení P. Marie v Lurdech: Za předesednice tví kardinála Tisseranta bude podána zpráva o činnosti komitétu v různých zemích a zároveň vdp. P. Balič podá zprávu o přípravách na Mariánský a mariologický kongres, který se bude konat v Lurdech v září 1958. Podle dosavadních odhadů se čeká v Lurdech 5-6 milionů poutníků.

Na Sicilii a v Jižní Itálii se budou konat oslavy 450 výročí smrti sv. Františka z Pauly, patrona námořníků. Slavnosti, jichž se zúčastní řada církevních i vládních osobností zakončí svatý Otec zvláštním rozhlasovým poselstvím.

Známý pařížský dětský sbor Malí zpěváci dřevěného kříže se vrátil ze svého světového zájezdu svým dirigentem Monsignorem Mailletem: Navštívili Spojené Státy severoamerické, Hawaï, Filipíny, Japonsko, Vietnam, Indii, Pakistan, Iran, Turecko a ~~Tan~~ přes Itálii se vrátili do Francie. Na své cestě zpívali celkem před 400 tisíci posluchačů. - Konec zpráv.

V dnešním pořadu pro kněze si můžete poslechnout profesora Písmá sv. P. Jiřího : NOVÝ RUKOPIS EVANGELIA SV. JANA.

7-6-57 "800 let Mariánského rádu" v N. a art. 76. v.

161/1

V. II. Svatý Otec Pius XII zaslal latinský list s náříznímu představenému bosých karmelitánů dp. Kiliánovi Lynchovi, u příležitosti III. mezinárodního sjedzu terciářů karmelitánského rádu, který se bude konat ve Fatimě od 13. do 15. srpna t.r. ^{Vítězslav Šimek} ~~ve Fatimě~~ ^{v Portugalsku} bude též otevřen ~~velký~~ exerciční dům, nazvaný po velkém portugalském členu rádu karmelitánského bl. Noniovi Alvares Pereirovi. Sv. Otec ve svém listě nejdříve vyjadřuje upřímné zalíbení nad oběma chystanými podniky.

Nato vyzývá terciáře karmelitány k péči o vnitřní dokonalost a svatost, která by pak nalezla své vyjádření v skutečích účinného apoštola. "Nesmíme šetřit žádné námahy a péče, aby všichni lidé, které máme považovat za své bratry a jako bratry je milovat, z vnuknutí a milosti Boží byli přivedeni k lepším mravům, anebo aby vytrvale usilovali o dosažení křesťanské dokonalosti a se více věnovali péči o rozšíření království Ježíše Krista." V druhé části ^{míru} ~~zve~~ sv. Otec věřící k hojně účasti na duchovních cvičeních, jak se konají v exercičních domech. Mysl mnohých je roztržitá a rozptýlená bezmyšlenkovitostí a nedbalostí pro věci nebeské; s druhé strany přílišná ^{péče o} ~~zájmu~~ pozevnějších věcích ^{i a bezúčelná} žádostivost po pozemských staticích ^{pozvolna umen} šuje a nejdříve zcela udusí touhu po věcech nebeských. Tak se stane, že křesťanská ctnost zeslabne a zmizí. V exercičních domech věřící se mají znova usebrat a uvědomit si, kde je pravý smysl lidského života.

Salzburg. Bohoslovecká fakulta salzburské university organisiuje i letos od 5. do 18. srpna studijní dny na heslo "Nové pojetí světa a člověk vědy". Problém bude projednáván s hlediska filosofického, biologického, psychologického a teologického. Studijní dny řídí benediktini, kteří též ^{Vídni} ~~bohosloveckou~~ tamější fakultu.

Londýn. V L. se koná v těchto dnech výroční sjezd Katolického spolku na ochranu dívky, který má sídlo ve Frýburku ve Švýcarsku. Sjezdu jsou přítomni zástupci ^{mezinárodní} ~~katolických~~ spolků na ochranu dívky ze ^{celého světa} Evropy. Předmětem diskusí je především otázka mravní pomoci pomocnicím v domácnosti v Anglii, pocházejícím z Rakouska, Německa a Švýcarska.

Vídeň Do Vídne přijel P. Jiří Rosánek, řeckokat. kněz, který je pověřen P. sv. kongregací pro vých. Církev, duchovní správou mezi katolickými Rusy, kteří díl v Rakousku. Je jich asi 3.000. Chystá se zřízení řecko-kat. kostela ve Vídni. V něm budou na podzim organizovány slavnosti tisícího výročí pokrtění svaté Olgy.

Bonn. Po prvé v dějinách kat. Církve v Německu biskup rodem Indonésan udělil kněžská svěcení německým jáhnům. Ap. vikář z

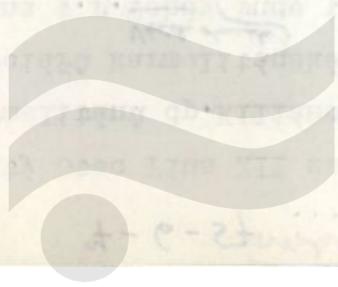
Mons. Gabriel Manek

Larantuka na ostrově Flores vysvětil na kněze 17 jáhnů řeh. společnosti Božího Slova Verbistů v semináři sv. Augustina blízko města Siegburgu. Mezi svěcení byli též dva mexickí argentinci a jeden brasilián. Mons. Manek je též Verbista.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Brusel. Pavilon Svaté stolice na Světové výstavě v Bruselu 1958, který má název Civitas Dei leží uprostřed oddělení předních světových mocností. Tak na příklad vchod do kostela, jenž tvoří střed pavilonu, ústí na náměstí, na něž otevírá své dveře pavilon Sovětského svazu. Mimo vlastního kostela - pro 2.500 lidí - pavilo Civitas Dei bude mít 7 oddělení: papežství, pokřtění světa, Církve a výchova, Církve a umění, Sociální činnost Církve, možnosti komunikační prostředky ve službách Církve, a konečně Církve a rodina. V jednom sále bude podán přehled o misijní činnosti katolické Církve, zvl. v Belgickém kongu a v území Ruanda Urundi. Asi 52 zemí nabídlo svou spolupráci při postavení a vybavení pavilonu Svaté stolice.

Sudan. Sudanská vláda nesplnila svůj slib, že připustí vyučování katolického náboženství na zestátněných misijních školách. Při násilném převzetí těchto škol ujistily vládní autority katolické misionáře, že jejich vyučovací program nebude nijak porušen zestátněním. Nyní přes ostré protesty sudanských biskupů na 243 ze 274 katolických misijních škol v jižním Sudanu bylo zavedeno vyučování povinné koranu. Protestovali též organizačce Katolické akce, katoličtí členové parlamentu a katolické rodiče. V jižním Sudanu žije 191.500 katolíků proti 5.700 na severu. V opatření vlády katolíci vidí propagandu pro mohamedánské náboženství, jímž stát chce dosáhnout pevnější národní jednoty. Noví ředitelé ~~značnějších~~ zestátněných misijních škol žádají též, aby křesťanské děti změnily svá křestní jména; hrozí se jim propuštěním ze školy.

Ruanda Urundi. Katolická hierarchie území Ruanda Urundi prohlásila ve společném pastýřském listě, že plně souhlasí s voláním domácího obyvatelstva po větší samosprávě, a že uznávají oprávněnosť jejich požadavků. Protože však Církve nevěří v rozhodnutí násilím, biskupové doporučují spravedlivou a postupnou svobodu. Katolíky vyzývají k spravedlnosti a k lásce blíženské.

Lucemburk. Ústředí křesťanských odborových organizací při Evropském spojenství pro uhlí a ocel, se vyjádřilo proti zavedení nepřetržitého týdne v ocelářském průmyslu. "Vyšší produkce a hospodářský prospěch nesmí být příčinou, abychom se vzdali neděle a nedělního klidu. Vyřazením neděle se podkopává stabilita rodiny, jež je nejdůležitější buňkou náboženské i občanské společnosti. Nepřetržitý týden jen zdánlivě poskytuje výhody

pro dělníka. Ve skutečnosti znamená krok zpět po sociální stránce.

ská sekce Vatikánského rozhlas

Poslechněte si svatodušní úvahu "Duch svatý naplnil zemi.." Nejdříve pře-hled zpráv z Vatikánu a z Říma.

Svatý Otec Pius XII. udělil v posledních dnech zvláštní audienci pařížským zpěváckům svaným "dřevěného kříže", kteří se vraceli z úspěšného zájezdu do Japonska, Filipin, Indie, Iranu a Řecka. Zpěváčci byli provázeni svým zakladatelem a ředitelem Mons. Mailletem a sekretářem Světového sdružení zpěváků dřevěného kříže Paterem Gueguenem. Zpěváčci zapívali sv.

Otci Mozartovo Ave veruma polskou vánoční písěň Wszrod noc cisze

Na H^ud Boží svatodušní v poledne Pius XII. udělí rozhlasem své apoštolské požehnání všem nemocným města Říma Italie. V duchu se tak spojí s oslavami a manifestacemi připomínajícími zodpovědnost katolíků vůči nemocným.

V neděli bude též otevřeno nové nemocniční středisko sv. Evžena v římské výstavištní čtvrti EUR. Nemocniční středisko je postaveno ke cti 80tin Pia XII.

Sdružení italských katolických dělníků ACLI pořádá v těchto dnech v Římě sjezd o otázkách automatizace ve světě práce. Účastníkům sjezdu udělil v pátek audienci sv. Otec a k nim promluvil o mravních a sociálních stránkách automatizace. Podrobnější obsah této významné alocuce vám podáme ve jedno z našich příštích vysílání.

z našich příštích vysílání.

Holandská katolická rozhlasová společnost KRO pořádá ~~z~~ letos na ~~XXX~~ ^{na přímou} Hod Boží svatodušní (zvláštní náboženský pořad) ^{ne} spolupráci rozhlasových společností stanic 7 západoevropských zemí. ~~XXX~~ Chrámový sbor 6 rozdílných katedrál: Utrechtu v Holandsku, Gentu v Belgii, Westminsteru ve Velké Británii, Boloně z Itálie, Trevíru v Německu a Vídni v Rakousku střídavě zazpívá jednu slouku hymnu k Duchu svatému Veni Creator Spiritus, a sídelní arcibiskup nebo biskup pronese krátký svatodušní pozdrav. Pořad bude ~~po této pouti~~ ^{v提携} zápl. Evropou zakončen zase v Holandsku. Pořad chce být výrazem duchovní křesťanské jednoty Evropy.

V Římě byl zahájen sjezd lékařů poradců Papežského pomocného díla a sekretářek vedoucích prázdninových kolonií jmenovaného díla. Sjezd ~~xv~~^{xvi} se zabývá přípravou na letošní prázdninové kolonie organizované Pap. pomocným dílem. ~~Jeho~~ ^{1.160 kolonií} pče na různých místech, u moře nebo v horách se dostat zdravých prázdnin ~~čemž~~ milionu dětí, hlavně z Itálie, ale též dětem italských dělníků v cizině. ~~Při~~ ^{989. 903} ~~dle~~ ^v ~~přemístění~~ ^{75.000} ~~je~~

Vážení posluchači,

málokdy si uvědomíme, že jsme někdy nespravedliví i ke křesťanským svátkům. Zatímco prožíváme s velkým nadšením tichou a důvěrnou náladu vánoc, jíž je obklíčeno tajemství narození našeho Spasitele, a zatímco se účastníme vítězné radosti velikonoc, jež prýští z osoby z mrtvých vstalého Krista, zapomínáme snadno na letnice - na svátky svatodušní. A přece i on patří k věcholkům křesťanské liturgie a k perlám katolických svátků. Svatodušní svátky jsou naplněním vánoc i velikonoc.

I.- Seslání Ducha Svatého, jež se událo poprvé desátého dne po Nanebevstoupení Páně - o prvních křesťanských letnicích, patří nesporně k podstatě velkého výkupného díla Božího. Náš Spasitel postavil znovu svým slovem, svou láskou a vykoupením cestu k Srdci Božímu, zdroji pravého života - cestu, jež byla převzáta hřichem a učiněna proto neschrádně pro člověka, který měl putovat k věčnosti. Tato nová cesta, zbudováná myšlenkou, vůli a činem Vtělehého Boha, se nazývá Církev. Církev Boží z vůle a milosti svého božského Zakladatele tvoří se všemi svými zákony, ustanoveními, svátostmi a s celým křesťanským řádem skrze věky až k hranicím věčnosti. Jejím posláním je kráčet skrze národy světa, aby se v ní všichni lidé setkali s Kristem a našli balsám na své rány a osvěžili u pramene vody živé své unavené životy, svá žízní srdce.

Kristus Pán svěřil svou Církev apoštolům. Učinil je správci svého díla - a Simona Petra ustanovil svým vikářem a náměstkem na zemi. Dílo, jež zbudovala Věčná Boží Moudrost a Neonečná Láska je tedy svěřeno křehkým, slabým a nedokonalým lidem - včera ještě rybářům v neznámém koutě světa. Je pravda, apoštolové měli doboru vůli. Opustili vše - rodiny, jezero, síť - a šli za Ježíšem, jež je povolal za rybáře lidí. Žili skoro tři léta se svým mistrem; viděli jeho zázraky, růst jeho díla, novou nauku o psaní člověka. Jim jediným vkládal Kristus skrytý smysl podobenství o království Božím na zemi, k jehož budování byli povoláni. Když se zástupy lidu začaly odvracet od Krista Pána, když nepochopily Jeho hluboké poselství o Eucharistii a nazvaly jeho řeč tvrdou, tu Petru Šimovi prohlásil za sebe i za ostatní, že jedině Kristus má slova života věčného. I jindy proleskla vědomím apoštolů velká víra v Božího

Syna. Bylo však vidět, že ~~že~~ to byly jen omilostněné okamžiky -které oznamovaly příchod pevné a nezničitelné víry, samy však ještě nepramenily z hrouky opravdově křesťanského srdce. Apoštоловé přes všechnu svou dobrou vůli, přes svou bezprostřední zkušenosť a osobní poznání našeho Pána, byli doposud dětmi své doby a svého prostředí - se všemi předsudky, jednostrannými názory na lidský život, štěstí a osud. Ani tři roky společného života s Božským Mistrem nestačily prolamit tuto hráz, jež je dělila od tajemství Kristova díla a poselství. Ani všechny zázraky Boží lásky a neslychanost nové nauky - ba ani samo zmrtvýchvstání nebyly sto přeměnit myšlení galilejských rybářů a způsobit vnitřní obrat a přerod jejich postoje ke Spasitelovi a jeho dílu. Bylo třeba nového zázraku. Musely přijít letnice, aby konečně apoštоловé pochopili, že království, jež vytvořil Vykupitel a jehož se oni měli stát hlasateli a svědky po celé zemi a mezi všemi národy, - není jakýmkoliv pozemským politickým řádem - jehož cílem by bylo osvobození židovského národa od římské nadvlády a daní/Sk.1,6/. Musely přijít Duch Svatý, síla živého Boha, aby přetavil bojácné a mozyklané srdce Petrovo, jež si slepě důvěřovalo a bylo schopno třikrát zapřít svého Pána. Jedině Duch Svatý - Duch Pravdy - užedl do plné pravdy Kristova poselství a nového mravního zákona, ty, jež se domnívali že jejich velikost bude spočívat v prvních místech, minister-ských křeslech a v pozemské moci nad druhými - a kteří nevěděli a nemohli pochopit, že je třeba se obětovat pro svou víru a spásu svých bratří - obětovat se a sloužit v pokroku, lásce a mírnosti; neboť toto je zákon nového Kristova řádu - a pravidlo Kristovy Církve.

Duch Utěšitel a Pramen radosti a věčný Zdroj míru rozptýlil o letnicích poslední úzkost, smutek, pochyby a strach. Vlil do alabých, bojáznlivých srdečí onu tajemnou sílu, jež přemohla svět, jež se radovala v umírání pro Krista, ježkse nebála vyznat svou víru a přesvědčení před mocnými tohoto světa.

O letnicích se vyplnilo to, co řekl Spasitel: "Duch svatý, kterého Otec pošle v mé jménu, ten vás nauší všechnu připomene vám všechno, co jsem vám řekl/Jn 14/. Příchodem Ducha Svatého a jeho vstupem do našich dějin se zrodila duše Církve - jež naplněna milostí a nadpřizorenou silou

se stala kvasem lidských životů a dějin.

II.- Kristova Církve , vážení posluchači, čerpá i dnes svou životní sílu z Ducha Svatého. Duchem Svatým roste,Jeho světlem,ohněm,pravdou a láskou napájí svou ústavu,inspiruje svou právou a Jeho sílou vítězí vždy nad svými odvěkými nepřáteli. Duch Svatý skoro před dvěma tisíci lety prolamil hráze předsudků,nepochopení a pozemských nánosů na duši apoštolů,otevřel jejich srdce a rozum Boží milosti a Božímu ohni,který přinesl Ježíš na svět a který měl plápolat,svítit a hrát ve tmách bloudění a beznaděje. Duch Utěšitel z nestálosti Petrovy učinil skálu a oporu pro celou Církev - a z galilejských rybářů učinil sloupy světové církve.

Nesmíme se domnívat,že liturgické svátky mají jen jakýsi vzpomínkový účel,že jsou obráceny jen do minulosti a utíkají od tvrdé současné,přítomné skutečnosti.To by bylo hrubé nepochopneí křesťanského smyslu svátků - a hlavně letnic.Seslání a příchod Ducha Svatého o prvních letnicích byl začátkem,který nikdy neskončil,nýbrž který stále pokračuje. Kristova Církev není ani archeologickým nálezem ani starožitnou zkamenělinou,nýbrž živým organismem,který denně roste,proniká do lidských duší,trpí a vítězí - a je nadějí všem,kteří v úzkosti hledají spásu svých životů. Pramenem životnosti a duši Kristovy Církve je i dnes Duch Svatý.

I my přicházíme ze světa a přinášíme si s sebou do Církve mnoho předsudků. Často nechápeme pravou povahu Kristova náboženství vidice v něm jen kulturní pozemské hodnoty anebo jakýsi zabezpečovací ústav.-Drahí posluchači,ani pro nás není snadné pochopit pravou tvář Kristovy Církve a skutečný smysl jeho poselství - ba bez Boží pomoci a světla víry je to neprosto nemožné. Chápete,že i dnes potřebujeme Ducha Pravdy,jež by nás jako apoštoly a všechny křesťany uvedl do středu Kristovy pravdy,prolamil naše předsudky a naučil nás věřit.

Je-li křesťanství cestou k Bohu,víme,že tato cesta není pohodlná.I dnes Kristus žádá od všech věřících vyznání víry před lidmi a vyznání lásky a věrnosti.K tomu je třeba velké odvahy.Takové odvahy,která učinila z ustrašených apoštolů dobyvatele světa a vítěze ,která učinila ze slabých hrdiny -

takové dovahy je nám zapotřebí i dnes - a dostává se mám jí od Ducha Svatého. Proto naše křesťanská odpověď na pronásledování, útisk, pohrdání a nepochopnění a zlou vāli pohanského světa nesmí být ani nenávist ani bolest. ~~haské~~
 utíkání do minulosti, nýbrž naděje, statečná věrnost a odhodlanost víry -
 opírající se ~~nebo~~ slabé lidské síly nýbrž o Ducha Svatého, ~~jež~~ je stále přítomný
 v Kristově Církvi, jejímiž jsme údy a členy. A právě skutečnost, že patříme
 ke Kristově Čírkvi, mám dává právo abychom v pevné naději na vyslyšení
 se obrátili k Utěšiteli ~~ksamku~~ modlitbou:

"Přijď, ó Duchu přesvatý, ---

Smyj nám s duše špinu zla,

zavlaž srdce vyprahlá,

rány zhoj, tiš bolesti!

Vzpruži to, co zhýnulo,

zahřej to, co vychladlo,

~~ved~~ to, co je na scestí. ---

A uděl nám život věčné radosti! Amen.".

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Dnes jsme pro vás připravili další část referátu o pojednání Český národ Piu XII. Nejdříve si poslechněte několik zpráv z Vatikánu.

Svatý Otec Pius XII. udělil dnes v poledne s okna své soukromé pracovny požehnání tisícům poutníků a turistů, kteří Pia XII. radostně pozdravovali se svatopetrského náměstí. Požehnání sv. Otce bylo vysíláno vatikánskou rozhlasovou stanicí, k níž se připojila i italská rozhlasová síť, aby zanesla hlas papežův do sálů nemocnic města Říma a Italie. Pius XII. se tímto způsobem připojil k manifestacím, jejichž cílem bylo připomenout italskému obyvatelstvu jejich povinnost solidarity a křesťanské lásky vůči nemocným. V rámci těchto oslav, bylo dnes ráno otevřeno nové nemocniční středisko v římské výstavištní čtvrti EUR. Nemocniční středisko je postaveno na památku loňských 80-tin sv. Otce a je nesou jméno jeho křestního patrona sv. Evžena.

Příští neděli sv. Otec zakončí italským rozhlasovým poselstvím oslavy 450. výročí smrti sv. Františka z Pauly, patrona námořníků. Tyto oslavy se konají v Mesině na Sicilii, ~~při svaté mše svatého Františka z Assisi~~. Generální kapitula řádu minoritů zvolila včera v sobotu generálním představeným ~~sv. řádu~~: P. Augustina Šepinského. P. Sepinski se narodil ve Francii z rodičů polského původu. Za druhé světové války byl provincialem a od r. 1951 ~~byl~~ generálním představeným svého řádu. ~~Byl~~ tedy znova zvolen, a podle nové ústavy řádu minoritů na 12 let. Generální kapitula minoritů zasedá v Assisi.

Minulý čtvrtok byla sloužena v bazilice P. Marie Sněžné obvyklá mše svatá za věřící Umlčené Církve. Celebroval albánský kněz dp. Sestani, a mše svatou obětoval především za věřící kněze své těžce zkoušené země. Jak známo albánští katolíci nemají už ani jednoho svobodně se pohybujícího biskupa.

V Římě dlí v těchto dnech n mecký kněz dp. Jiří Liesch, který oroginálním způsobem šíří úctu k P. Marii Fatimské. ~~Na~~ jeji sochou na autě a tak projíždějí státy západní Evropy. Podle vyprávění P. Liesche se o jeho pouti doveděli i katolíci ~~když on projížděl podél~~ státních hranic ~~české~~ s Německem a Rakouskem.

Prý jadostně pozdravovali s druhé strany hranic P. Marii, vznesenou poutníci, která je i jejich nadějí.

V Římě ~~klasických~~ místostech hnutí Pax Romana byla včera v sobotu otevřena výstava knižní produkce a umělecké činnosti ~~české~~.

v našem vysílání minulou neděli jsme vám přečtli úvod k pojednání "Český národ Piu XII." Toto pojednání tvoří část knihy *"La Chiesa del Silenzio"* guarda a Roma-Umlčená Církev vzhlíží k Římu. "Úvod k pojednání", jež líčí věrnost českých katolíků sv. Otci byl rozvedením slov, která pronesl 28. října 1948 v kapli římské koleje Nepomucena pražský pan arcibiskup Beran: "Náš národ ~~V~~jen záskal vždy jak po stránce mrvní tak i kulturní, kdykoliv si uchoval přátelské styky s Římem. Dějiny to dokazují!". A skutečně za vrchol českých dějin můžeme považovat kralování Karla IV. Otce vlasti, kdy čechy byly střediskem evropské kultury. V následujících letech se čeští katolíci zpronevěřili této věrnosti Římu, a musel na to doplacet bratrovražednými boji a velkým úpadkem, jak po stránce kulturní tak i materiální. Nová etapa v poměru českých zemí k Římu nastala po r. 1918, se vznikem ČSR. První léta byla léta třídění. Zdálo se jako by národ chtěl svrhnutout to sladké jho poddanosti Římu. Ale první roznícení a nezdravá horečka zmizela, stát uzavřel Modus vivendi se sv. Stolicí, a jedním ze znaků velké vlny reformy a prohlubování duchovního života bylo větší procítování věrnosti papeži a římskému stolci, jak to dokázal mohutný celostátní sjezd katolíků r. 1935. Bohužel ta něžná květinka lásky k sv. Otci byla lidsky řečeno příliš brzy nalomena ~~na~~ přízní druhé světové války a po novém pokusu o rozvinutí byla zmrazena ledovým dechem ateistického, proticírkevního a protipapežského materialistického komunismu, který dosud v českých zemích síří svůj jed a drží v zajetí žalářů a táborů laiky kněze a biskupy, jen protože se nezpronevěřili a se nechtějí zpronevěřit římskému papeži, jímž od r. 1939 je Pius XII.

Česká sekce Vatikánského koncilu
Nepoprvé a neopakovat
Věrni zůstaneme. Po sl. si dnes hlavní části kapitoly: Pius XII. přítel, který nezklamal, - dále České země, částí Církve Umlčené, Odpověď Otce, a konečně:

ústav pro studium
totalitních režimů

Foto: J. Šimáček, národní studio Vlt. Václava z Příbram

RaVat CECO 10-6-57

Alfréd Koloměj z Chebu

(přeprac.) Paul. Pihl z Francie.

165/1

V rámci našeho pořadu, který vždy v pondělí věnujeme problémům Církve Umlčené, jsme pro vás dnes připravili komentář k náboženské situaci v Polsku. Nejdříve si poslechněte zprávy z Říma a z kat. světa.

V basilice S.M.M. se konala včera v neděli tradiční slavnost zasvěcení dětí P. Marii. Slavností se zúčastnilo na 25.000 dětí hlavně z chudších vrstev obyvatelstva. Záštitu nad slavností ^{přijalo její} materiální stránku se staralo ~~Papežské pomocné dílo; křesťanských~~

V klubovních místnostech římské odbocky mezinárodního hnutí Pax Romana byla v sobotu otevřena výstava uměleckých děl malířů, sochařů a spisovatelů uprchlíků pocházejících ze zemí za železnou oponou. ^{Galerie} Výstavu ^{organisovalo Sdružení intelektuálů uprchlíků žijících v Itálii} ^{4.21)} ^{organizačního vedení} ^{zastupují umělci z 12 zemí, od Číny až po Československo.} ^{Jedná se o výstavu umění a literatury, která je věnovaná výtvarnému umění a literatuře v Evropě.} ^{Předsedovi Sdružení, senátorovi Carraroví poděkoval} ^{Marcus} sekretář Sdružení bulharský minorita P. Gagov. ^{Výstava bude otevřena až do 20. června.}

V těchto dnech vyšla katolická ročenka Spojených států severoamerických. Ročenka podává statistiky o katolickém životě ve Spojených státech, na Aljašce a na ostrově Havajských. Tato tři země čítají dohromady 34,563.851 katolíků t.j. o 989.834 více než minulý rok. Za rok 1956 bylo zaznamenáno 141.834 konverze. Za posledních 9 let přibylo více jak 9 milionů katolíků. Hierarchie Spojených států ^{obsahuje} ^{čítá} 4 kardinály, 33 arcibiskupů a 180 biskupů; celkem je 26 arcibiskupství a 111 biskupství. Kněží pracuje v Spoj. státech 49.725, t.j. o 1.376 více než r. 1955. Za minulý rok bylo vysvěceno na kněze 2.087 bohoslovů.

Více než milion rakouských občanů podepsalo petici vládě, aby byl zákonem zakázán dovoz nemravných knih a publikací, které mají špatný vliv na mládež.

Do Madridu přijel známý apoštol společné modlitby růžence v rodinách americký kněz P. Patrik Peyton. P. Peyton bude dohlížet na závěrečné práce při natáčení filmu o 15 růžencových tajemstvích. Svou spolupráci při natáčení tohoto filmu nabídlo několik předních filmových producentů z Hollywoodu.

V Honkongu bude uspořádán v prosinci asijský seminář hnutí Pax Romana na heslo "Odpovědnost občana". Semináře se zúčastní zástupci 11 asijských zemí. Přípravnými pracemi je pověřena sl. Marie Izabela Diazová, členka předsednictva hnutí Pax Romana a předsedkyně studentské sekce filipínské katolické akce.

Co se děje v Polsku

1672

Není pochyby o tom, že situace vývoj v Polsku je středem pozornosti celého světa, a to zvláště když t.zv. kontrarevoluce v Maďarsku t.j. to přirozené volání po svobodě nebo alespoň po uvolnění komunistických okov bylo těmi samozvanými hlasateli pokoje a bratrství - rozumíme komunistického - udušeno v krvi a na popravištích. Ano, pokrytecká jsou všechna ta slova o bratrství a pokoji, když spoluobčané jsou odsuzováni na smrt a jsou deportováni, jen proto, že nesouhlasí s diktaturou shora. V Polsku toto uvolnění nastalo, a je jisté, že i ostatní t.zv. lidově demokratické státy po straně pošilhávají po tom, jak následovat Gomulkův příklad, anebo s druhé strany pečlivě cenzurují zprávy, jež k nim přicházejí z Polska, popírají jakoukoliv možnost národního komunismu, ale při tom přiznávají, že v různých státech se mohou vytvořit různé historické okolnosti, na něž ~~existuje~~ právě při výstavbě socialismu v jednotlivých zemích nutno mít ohled.

V Polsku tedy toto uvolnění ze spárů sovětského medvěda nastalo, a jiná mělo svou odezvu i v uvolnění náboženské situace. Už v říjnu a listopadu m.r. byli propuštěni z internace a rehabilitováni všichni vězni biskupové, v čele s primasem kard. Štěpánem Wyszyńskim, a snad i všichni kněží a mnoho nespravedlivě uvězněných a odsouzených katolických laiků. Mezi Církví a polským státem došlo k prozatímní dohodě; jedním z jejích hlavních bodů je skutečná svoboda vyučování náboženství na školách. Práv 80 až 100% rodičů o toto vyučování pro své děti požádalo.

Důkazem tohoto uvolnění náboženského je ~~pozděná~~ cesta kard. Wysz. do Říma. Už dlouho se o této návštěvě mluvilo; nejdříve byla ohlášena na začátek prosince, pak na konec ledna, a konečně na květen. 8. května kar skutečně přijel, a byl provázen 3 biskupy: lodžským Mons. Klepačem, světicím biskupem varšavským Mons. Choromanskim a unzeždenským Mons. Baraniakem. ^{fond: 64.3 listy} 14. května byl přijat po prvé v audienci sv. Otcem, a o několik dní později Pius XII. odevzdal ~~Piuse~~ kard. Wyszyńskemu odznaky jeho kardinalské důstojnosti; ~~v roce~~ 30. května se kard. ujal svého titulárního kostela S.M. In Trastevere, P. Marie v Zátiší. Nato odjel do Syrakus na Siciliu, aby v tamější milostné kapli Plačící P. Marie sloužil děkovnou mši svatou a tak splnil slib, učiněný ještě v internaci, že k ní připutuje. Nyní dle zase v Římě, a věnuje se vyřizování záležitostí, pro které byl poslán do Říma v letech 1945-1946.

Mons. B. hl v. 1913 intenori e uniu tel oktobri, fi se obvali o jis pt. Komunisticka
justice abla q mtr vyvutel livoi mrdctv' parti kom. Wysf, ab jid uct vyvutel
v pover parti komunisti. Mons. B. n model plomil. R. 1915 hl tel vyvutel, po
z komunisticku zjuni mrd 42 pioner pioner de minocnic. —

Ústav pro studium totalitních režimů

Přímo pocházel z římského hlediska, kde už jeho slavností vznikly žurnalistické výběry, které byly účelem jeho cesty. Nevyhledává žádných veřejných slavností.
je "tichý host" jak to nazval kterýsi žurnalistický žurnalista; nemají k němu přístup. Jen dvě kázání pronesl veřejnosti, ale tomu kdo umí číst mezi řádky řekl toho dost o své zemi: dívá se do budoucna s optimismem, aniž nezakrývá si, že situace není stabilní ani není růžová.

"Nepřináším vám žádný program, pravil k polským kněžím z Říma, jen pozdrav z vlasti.. Život u nás není lehký; Polsko však pracuje, pracuje usilovně. 26.srpna min.roku P.Maria Čenstochovská jakoby říkala těm půl druhého mili- onu poutníků: "Já jsem vaše královna a Matka a jí zůstanu.. Naše mládež je mnohem zdravější než by se zdálo, po tolika letech experimentování. Polsko se modlí, modlí se na kolenu, nebude zklamáno".

Podobným tónem důvěry bylo prodchnuto i kázání v bazilice P.M.v Zátiběří, když se kard.Wysz. ujímal svého titulárního kardinálského kostela. Kázání bylo osvědčení jeho osobní věrnosti a podobně nezdolné věrnosti celého Polska, toho "antemurale christianitatis Římu a sv.Otci" předhradí křesťanství. *K.W.* Připomněl přítomným, že v této bazilice odpočívají tělesné pozůstatky jednoho z předsedů tridentského sněmu kard.Hosia. "Catholicus non est, qui a Romana Ecclesia in fidei doctrina discordat - Není katolík kdo se ve víře liší od římské církve. Zavěrem žádal modlitby pro svou těžkou práci, pro svou drahou trpící vlast, vždy věrnou - semper fidelis, aby Pán na přímluvu P.Marie ochránkyně římského lidu a Královny Polska se dal usmířit tolika slzami a bolestmi a dal vzejít jitřence spravedlivého míru. Dnes vítězí v Poslku *Regina mundi* a *Regina Poloniae* koncil.

Toto vítězství Církve v Poslku musel přiznat i sám Gomulka. V řeči o problémech naší stranické politiky na 9.asedání Poslka s jednací dělnické strany uznal, že Církev má právo jít svou vlastní cestou podle své nauky, a žádal katolíky, aby i oni pomohli boji o lepší Polsko. Ateistický diktátor prosí o morální podporu. Trpkou pilulkou museli spolknout komunisté

tento rok, kdy chtějí oslavovat 40. výročí své revoluce. V zemi, která už 12 let

je v rukou komunismu, je stále ještě někdo jiný mocnější než komunisté.

Právě toto nám může být povzbuzením a napomenutím. Je známo, že o propuštění kard.Wysz. a ostatních biskupů žádala sami t.zv.pokrovkoví laici a kněží. Snad před 3 roky se dali svést k neuvaženým činům, ale vzpamatovali se. Kéž je v tom následovali i části pokrovkové kněží. Zvláště nyní o

vol. Dr. J. W. von Neurath

svatodušních svátcích jim budeme vyprošovat tohoto ducha statečnosti a síly, aby svou někdejší slabost odčinili příkladem nové statečnosti.

Jan Švec, Mgr. mag. věd a teologie

český teolog: Prelát kardinál W. připomírá arcibisk. P. M. Michaličkovi o svobodném vlastnictví, neboť vlastní

český

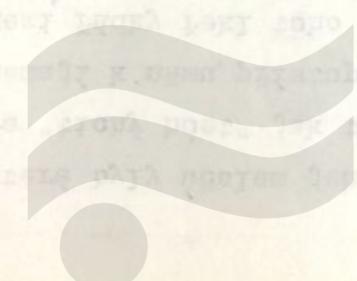
Jan Švec

Na knize místního výrobců i starořeckého muzea v Rómě, které prováděl v Belgii
profesorek knihy proslul hol. profesorem Stanislem Sommou: "6 let nemám a
12 let komunismus zrušil moji životní myšlenky, že všechny terminologie
komunismu jsou všechny směrem k tomu. Jan Švec Bohumil, a nezrušilo: je to
neživá. Nejdříve nás miliony Poláků pustila komu. Ještě
nemáme k rody v domě komu a pleněch, ale ^{reprodukce} dle ^{reprodukce}. K nás se poří
noví stíny církve. dejte, my stíny uprostřed mít a ji písemne".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium totalitních režimů

V dnešním náboženskovzdělávacím pořadu vám přečteme pojednání Jaroslava Vítovského: Životní zákon Církve: ... / NŽ, č. 6, str. 137/5

Zprávy: 30. června bude na berlínském hřbitovu sv. Matouše odhalen pomník představující první zastavení křížové cesty. Je to památník na dr. Emila Klausenera, predsedu Katolické akce berlínské dieceše, který byl zavražděn nacisty 30. července 1934.

Praha. Opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga ve Spojených státech severoamerických pořádá od 29. srpna do 1. září druhý unionistický sjezd, který je pokračováním slavných velehradských unionistických sjezdů. Opatství sv. Prokopa se už po 30 let věnuje unionistickému apoštola v sev. Americe. Záštiti nad sjezdem přijal chicagský arc. kard. Stritch. První unionistický sjezd lillský byl konán minulý rok.

Jako každoročně, i letos je ~~neděle~~ Nejsvětější Trojice pro rakouskou katolickou mládež Den vyznání víry. Letošní den má heslo: Kdo nehoří sám, nezapálí druhé. Je to narážka na pochodový průvod, který bude uspořádán ve Vídni. XxR

V Pamploně ve Španělsku byl zahájen ~~včera~~ 17. sociální týden španělských katolíků, za přítomnosti ap. müncea Mons. Antniuttiho a četných církevních i vládních osobností. První konferenci přednesl býv. ministr zahraničí Martin Artajo, který mluvil o křesťanství, katolictví a mezinárodním společenství.

Od 15. do 18. června se koná tradiční pout francouzských vojáků do Lurd. Pouti se zúčastní na 25.000 vojáků ~~pěchoty~~, námořníků i letectva. Bude přítomno též 450 raněných a invalidů z Indočíny a ze sev. Afriky. Pout vojáků povede pařížský arcibiskup kard. Feltin jako halvní vojenský biskup.

Ústředí Charity katolíků Spoj. států severoamerických Catholic Relief Service, zaslalo více než 5.000 kg šatstva a obuvi obětem katastrofálních povodní v Čile. O tuto pomoc postiženým požádal velvyslanec Sp. států severoamerických v Čile Cecil B. Lyon. Američtí katolíci tak poskytnou nejnuttnejší pomoc asi 400 rodinám v sev. Čile blízko města Coquimbo.

~~Pruvody konají se v různých místech Španělska; nejznámější jsou však průvody v Madridu, Toledo, Malaze a Seville, a z těchto nejskvělejší v Seville. Ke slavnostem sváteho Týdne sjíždí se do Španělska velmi mnoho cizinců, což ještě zjemná pozorování na cenách, které prý vše o svátku vydnu jsou dvojnásobné. Slavnosti začínají se již na Květnou neděli, slavnostní průvody pak konají se odtud středy až do Bílé soboty.~~

Lesk slavností pozvedají náboženské spolky, zvané kofradie. Spolky tyto mají své statovy, církevně schválené, a jejich poslání směruje většinou jedině k oslavám sv. týdne. Jižak během ostatního roku nevykazuje doklém žádné činnosti. Mnohé z nich jsou data velmi starého, byly zřízeny před staletimi; některé však vznikly známě, jsou však data novějšího. Jsou i případy, že církevní vrchnost musila některou kofradii zakázati, ježto ve své ještěnosti stala se příliš světskou. Kofradie byly zřizovány při různých farnostech, existují však také kofradie stavovské; také měli zvláštní kofradii rybáři, zaměstnanci tabákové továrny v Seville, ano i sevillská universitní kaple studenství.

Spolek dá veškeré své prostředky na zajištění nádherného průvodu, a mezi kofradiemi ještě prává soutěž. Slavnosti spouštějí v tom, že na ulicích města odehrávají se výjevy ze Starého i Nového zákona; zejména poslední výjevy ze života Spasitele jsou předváděny podrobně Osoby Pána Ježíše Panny Marie.

Osoby Pána Ježíše, Panny Marie a svatých jsou předváděny sochami a obrazy, poněvadž po božný Španěl považuje za znevěcení předváděti Boha nebo světce. Při výjevech zučastněné pak osoby světské předvádějí mužští členové kofradie Sochy Pána Ježíše a světců, zejména však Panny Marie, ozdobí nejkrásnějšími rouchy, přičemž se zlatem nešetří. Svou nádherou velmi jest známa Madonna de la Esperanaza, zvaná rovněž Macarena.

Takto předvádějí se v ulicích výjevy starozákonné, na příklad Abraham obětuje Izáka na hoře Moria a anděl mu v tom zahraničí (hora se improvisuje u prostředí náměstí), Izak pak s palmou mučednickou jest veden procesím městem. Podobně předvádějí se výjevy ze života proroků: Eliáše, Ezechiela, Danielu, Izaiáše, kněze Melchisedecha, Davida, krále Šalamouna atd. Obličeje těchto jsou zdobeny aureolou, do níž jest vepsáno jméno prorokovo; mimo to jest rozneznávan odznakem: David s harfou, Šalamoun s chrámem, Mojžíš s desaterem atd. Jež se začíná triumfálním vjezdem na oslátku: průvod doprovází s palmami a olivami, Uli-

Jindy dítkami, představujícími cheruby, jest nesena archa úmluvy. Na Velký pátek k věčeru připojuje se k průvodu po hřeb Páně. Nejslavnější a nejdohjemnější jest Bílá sobota do poledne, kdy jest nesen tolík obraz Panny Marie Sedmibolestné (de la Soledad), jíž jest za svěcen nejstarší chrám města. Do jejího obličeje vtesal umělec vedle něhy a krásy také největší bolest; její srdce jest proklaté sedmi meči. V neděli velikonoční se všechny průvody slučují, o slavujíce Krista z mrtvýstvalého. V tu chvíli jest propouštěna ze žaláře jeden vzezen. Zvláště scénu představuje věšení se Ježíše, do jehož figur potom střelci střílejí, až se tato vznítí

T y t o symbolicko-dramatické výjevy nejsou tolíko zpřítomněním historie, nýbrž mají ukázat člověku celý božský plán ním. Zvláštní předíkavač (nazarenos) vykládá o podstatě záruky a o jeho oprávněnosti. Průvody provázejí kněží a ženy k muži, ježto církevní vrchnost znajíc ženskou žárlivost navzajem, určila pouze tyto diváky. Předíkavačem jest vždy nezámejší z kofradie. Dialogy uskutečňují se po případě s bakonu. Zpěvy obstarávají anděl v bílých rízách, zdobených květinovou korounou; za ně vybírá se nejkrásnější děti města. Ostatně, představující proroky jsou obléčeny v hrubé roucho z pytlaviny; jmenují se proto představitelé (*ensabados*), ostatní *encolchados*; jsou ovšem v rozechách nadhermých, v nejlepších tunikách svých žen a nevěst s drahými pokrývkami. Pozornost na předváděné výjevy se poutávají zvláštní trubači. Různou charakteru, jakož i předíkavci či a jiných osob průvodu, činí dojem šatu kouzelníků, vysokými špičatými kopími.

Průvodu zúčastňují se před osobnosti města a celé měst jest ve slavnostním hávu. Oháňec prokazuje svou pobožnost zevním leskem; z oken visí drahocenné látky a plají svíce.

K uskutečnění těchto průvodů snoubí se s hlubokou vírou věd a umění; postavy v průvodu nesené jsou postavy umělecky vyborně a s nadšením pracované takže po této stránce v první řadě ovšem náboženský projev je také projevem kulturním. *Zhruba* průvody Svatého týdne jsou

Žádají vyšší mzdy

Chicago — 15,000 zanámaní
cù CTA žádá od 1. června zvýšení 16 centù na hodinu. Mluví 'CTA prohlásil, že zvýšení 16 centù znamená zvýšení výloh o 6.4 milionù ročně. Unictežázá placené 4-týdenní prázdniny pro zaměstnance s pánačtiletou službou nebo více, další svátky každého roku platem a další výhody. Bude-zvýšení povoleno, znamená tím zvýšení jízdného na busech. Potřebá mazdy a jízdné jsou účesky spojeny s operačním plánem CTA, státní zákon vyžaduje, aby dopravní společnost udrží

nil,
pa-
st-
ne-
cha-
ris-
be-
' V
an-
jte-
ho,
z-
ina-
vá-
aby-
ra-
—
vy-
mí-
itel-
ek,
va-
ji-
ra-
rá-
kří-
ko-
sto-
ví-
o-
esk-
ás-
ito-
em-
ván-
ča-
ou-
yán-
na-
ko-
po-
ška-
ne-
šho-
je-
nto-
ce-
od-
eli-
us-
na-
a-
ou-
stí-
re-
je-
a-
k-
fil-
a:
je:

ville, a z těchto nejskvělejší ^{Tý} Seville. Ke slavnostem svatého týdne sjíždí se do Španělska velmi mnoho cizinců, což jest zejména pozorovati na cenách, které právě o svatém týdnu jsou dvojnásobné. Slavnosti začínají se již na Květnou neděli, slavnostní průvody pak konají se od středy až do Bílé soboty.

Lesl slavnosti pozvadají náboženské spolky, zvané kofradie. Spolky tyto mají své statovy, církevně schválené, a jejich poslání směruje většinou jedině k oslavám sv. týdne. ~~Ji-
nak během ostatního roku ne-
vykazují celkem žádné činnosti.~~ Mnohé z nich jsou data velmi starého, byly zřízeny před staletimi; některé však ~~všemi~~ ^{vý-} znameně, jsou však data novějšího. Jsou i případy, že církevní vrchnost musila některou kofradii zakázati, ježto ve své ještěnosti stala se příliš světskou. Kofradie byly zřizovány při různých farnostech, existují však také kofradie stavovské; tak měli zvláštní kofradii ~~členos~~, rybáři, zaměstnanci tabákové továrny v Seville, ano i sevillská universitní kaple.

Spolek dá veškeré své prostředky na zajištění nádherného průvodu, a mezi kofradiemi jest pravá soutěž. Slavnosti spocívají v tom, že na ulicích města odehrávají se výjevy ze Starého i Nového zákona; zejména poslední výjevy ze života Spasitele jsou předváděny podrobně. Osoby Pána Ježíše, Panny Marie a svatých jsou předváděny sochami a obrazy, poněvadž božný Španěl považuje za znevěcení předváděti Boha nebo světce. Při výjevech zúčastněné pak osoby světské předvádějí mužští členové kofradie. Sochy Pána Ježíše a světců, zejména však Panny Marie, ozdobí nejkrásnější rouchy, přičemž se zlatem nešetří. Svou náherou velmi jest známa Madonna de la Esperanza, zvaná rovněž Macarena.

Takto předvádějí se v ulicích výjevy starozákonné, na příklad Abraham obětuje Izáka na hoře Moria a anděl mu v tom zabráni, ~~chora se improvizuje u-~~ ^{prosířed náměstí}, Izak pak s palmou mučednickou jest veden procesím městem. Podobně předvádějí se výjevy ze života proroků: Eliáše, Ezechiela, Danielu, Izaiáše, kněze Melchisedecha, Davida, krále Salamouna atd. Obličeje těchto jsou zdobeny aureolou, do níž jest vepsáno jméno prorokovo; mimo to jest rozeznáván odznakem: David s harfou, Salamoun s chrámem, Mojžíš s desaterem atd. ~~jež se začíná triumfálním vjezdem na oslátku; průvod doprovází s palmami a olivy.~~ Ulicemi veze se i celá Večeře Páně, k niž se uchovaly nejlepší plody minulého roku; daleko výjev

vedle nehy a krasy take největší bolest; její srdce jest proklato sedmi meči. V neděli velikonoční se všechny průvody sloučují, oslavujíce Krista z mrtvývstalého. V tu chvíli jest propouštěn ze žaláře jeden vězeň. Zvláštní scénu představuje věšení se Jidáše, do jehož figury potom střelci střílejí, až se tato vznítí.

Tyto symbolicko-dramatické výjevy nejsou tolíko zpřítomnění historie, nýbrž mají ukázati člověku celý božský plán s ním. Zvláštní předříkavač (nazarenos) vykládá o podstatě záchraku a o jeho oprávněnosti. Průvody provázejí kněží a z laiků muži, ježto církevní vrchnost, znajíc ženskou žárlivost navzájem, určila pouze tyto diváky. Předříkavačem jest vždy nejzásadnější z kofradie. Dialogy uskutečňují se po případě s balkonu. Zpěvy obstarávají andělé v bílých řízách, zdobených květinovou korunou; za ně vybírají se nejkrásnější děti města. Osooby představující proroky jsou obléčeny v hrubé roucho z pytloviny; jmenují se proto představitelé (ensabanaodos), ostatní encolchados; jsou ovšem v rouchách nádherných, v nejlepších tunikách svých žen a nevest a s drahými pokrývkami. Pozornost na předváděné výjevy upoutávají zvláštní trubači. Roucha těchto, jakož i předříkaváčů a jiných osob průvodu, činí dojem šatu kouzelníků s vysokými špičatými kopími.

Průvodu zúčastňují se přední osobnosti města a celé město jest ve slavnostním hávu. Občané prokazují svou pobožnost i zevním leskem; z oken visí druhocenné látky a plají svíce.

K uskutečnění těchto průvodů snoubí se s hlubokou vírou věda a umění; postavy v průvodu nesené jsou postavy umělecky výborně a s nadšením pracované, takže po této stránce v první řadě ovšem náboženský projev je také projevem kulturním. ~~Zkrátka~~ ^{Zkrátka} průvody Svatého týdne jsou hlubokým materiem.

Žádají vyšší mzdy

Chicago — 15,000 žanánců CTA žádá od 1. června zvýšení 16 centů na hodinu. Mluvčí CTA prohlásil, že zvýšení 16 centů znamená zvýšení výloh o 6,4 milionu ročně. Unie též žádá placení 4-týdenní prázdniny pro zaměstnance s platnictvem službou nebo více, další svátky každého roku s platem a další výhody. Bude zvýšení povoleno, znamená to zvýšení jízdného na busech. Poněvadž mzdy a jízdné jsou úzce spojeny s operačním plánem CTA, státní zákon vyžaduje, aby dopravní společnost udržovala finanční bilanci. Zákon nařizuje, aby poplatky na busech byly dostatečné ke krytí výloh.

Tento žan je pro mě výhoda. ^{11 + 70} Bohu v jízdnu výhoda.

**Dr. Bohuslav Jarolímek, opat strahovský,
t. č. vězen komunistického režimu v ČSR:**

BOŽÍ TĚLO

Svátkem Božího těla je vlastně každá neděle. Největším svátkem Božího Těla jest Zelený čtvrtok. Ale nejslavnějším a v nejužším smyslu výhradním zůstává "Boží Tělo," připadající na čtvrtok po svátku Největší Trojice, devět týdnů po Zeleném čtvrtku.

Kdežto na Zelený čtvrtok se připomíná a liturgicky takřka zpřítomňuje ~~ustanovení~~ Největší Eucharistie v soukromí jeruzalemského večeřadla, ustanovení oběti mše svaté, prvního eucharistického přijímání, ~~stal se~~ svátek Božího Těla a veřejným vyznáním eucharistické víry, nejslavnější manifestaci, triumfálním průvodem eucharistického Krále.

"Dům můj jest domovem modlitby." Nejenom to. Katolický chrám jest též domem oběti, síní hodovní, večeřadlem, přednáškovou síní školy Kristovy, koncertní síní koncertů nejužlechtiljších — byť by to byly jen prosté písni zbožného lidu nebo šepot jeho modliteb, nebo zpívaný chór řeholníků — shromaždištěm, společným domem křest'anské obce, královským palácem vězením eucharistického krále a vězně. A přece si Kristus žádá aspoň občasného vyjítí z prostor chrámových na ulice a náměstí a zastavení na oltářích mimo prostory posvěcené.

Svátek Božího Těla jest jedním z praktických dokladů zásady, že náboženství není jen věcí soukromou, nýbrž že patří i mimo soukromí vlastní komůrky i mimo soukromý prostor chrámových, to znamená, že patří i do života veřejného. Ne nadarmo přece upozornil Kristus Pán: "Kdo mne vyzná před lidmi, toho vyznám i já . . ." Jestliže věříme, že Kristus mluvil pravdu, protože je vtělený Bůh vševedoucí a pravdomluvný, a že mohl činiti všecko, protože je všemohoucí, pak věříme i v možnost i ve skutečnost přepodstatnění, v zázrak Eucharistie a vyvozujeme z toho důsledek: úctu až k adoraci, jež přísluší jedině Bohu. Kristus, přítomný v nejsvětější Eucharistii, opouští jednou za rok ve vlastním průvodu katolický chrám a ubírá se se svým věrným a věřícím lidem, se svými učedníky, následovníky i služebníky ven mezi veškeren lid, aby přijímal od něho projevy holdu, jenž mu přísluší jakožto božskému Králi a v odměnu za to mu rozdával nejštědřejší dary svého svého požehnání.

Svátek Božího Těla jest v Čechách z nejpoetičnejších svátů celého roku. Soustředíuje a používá takřka všech estetických prvků, jež má k disposici člověk i příroda: oltáře, ozdobené kvítí, svícemi, obrazy i stromovím, spolky ve svých krojích, duševenske, prapory, družičky, vůně kadidla, hudba, zvony, střeba, zpěvy i modlitby, slunce i ptactvo i jaro — to všecko se spojuje v jeden mohutný a sugestivní náboženský zážitek eucharistické víry, úcty, radosti, lásky, vděčnosti, důvěry i — statečnosti. "Ježíši, Krále nebe i země." "Sestupe andělové s nebe." "Zvěstuj Těla vzněšeného." "Chval, Sione, Spasitele." "Chléb s nebe dal jsi jím."

Kristus si činí nárok na celého člověka, na jeho tiché soukromí i na jeho život veřejný. Křest'anská zbožnost, je-li důsledná, projeví se nutně i navenek. Důsledná zbožnost nemůže zůstat ukryta. Je to zbožnost radostná, poetická, sváteční stejně jako zbožnost nejvšednejších dnů, míst i zaměstnání.

Úcta eucharistická, podobně jako ústa mariánská, jest nejjemnějším květem katolické víry a zbožnosti. Jest nadšeně milována a rozširována s jedné strany a s druhé strany pohrdána a přímo fanaticky potírána. Existuje skrytý i zjevný boj proti Božímu Tělu. Nabízejí se náhražky dětem: výlety do přírody, zábavy, pohoštění, atd., jen aby dítka nemohly přijít k Němu. A přece On výslově prohlásil: "Nechte malíčkých přijít ke mně." Krásnější než všecky květy a divy světa i přírody jest krása nevinných dětských duší, které doprovázejí eucharistického Krista v theoforickém průvodu božitělovém. Pro dospělé věřící pak jest účast v průvodu Božího Těla vlastně samozřejmostí. Aspoň měl by být. Za určitých okolností však jest projevem veliké náboženské síly. Ničeho se člověk tak nebojí jako posměšku.

"Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi," bylo jedno z posledních slov Kristových na této zemi. Tot' jen potvrzení a bližší vysvětlení jiných jeho slov: "Ano, já jsem král." A ještě jiných: "Vezměte a jezte. Totot' jest tělo mé . . . To číte na mou památku!"

At' žije eucharistický Král!

N
pr
Ms

J
One
vel
do
pe
k
S
P
s
s
c
v
k
n
v
d
ž
M
n
čet
Pr
I
drá
nor
věři
té M
a pr
skýc
V
zdvi
noro
cké
níž s
opat
vor
Augu
remo
Vikto
Po
osadr
a přá
němž
Katol
Václa
Han
Hai
dem k
jež za
hoto i
vené r
jí, že k
kávanc
několik
Udá
mu, že
města

icana.cz
anského rozhlasu
pro studium
itních režimů

BOHUMIL SMUTNÍK

Kdo by neměl rád tyto svátky jara? Vyzvolávají v nás vzpomínky na první květiny, jež zdobí stráně naší staré vlasti, na první jehnědý, naše kůcky, jež se u nás světí o Květné neděli; na pole, jež se probouzejí a voní po dlouhém zimním spánku. V srdci se znova ozývá poslední hlahol zvonů a varhan při slavném Gloria při mši svaté na Zelený čtvrtok a pak všechno umlkne, když zvony "odletí do Říma" a jen rachot řehtaček vytvoří představu bušení kladivem na hřeby, když na potupného kříže přibíjeli rozdrásané Tělo Syna Člověka . . .

Měli jsme v našem starém farním, kamenném kostele tam doma na Moravě prastarý kříž, na němž rozpjat byl Vykupitel, Jeho zsinale tělo bylo plno ran, z nich prýštila krev a člověk živě vnímal bolest Toho, Jenž tak těžce platil za hřichy světa, než naklonil hlavu a vydechl naposledy. Potupný, drsný kříž, nestylisovaný a bez ozdob, takový, který Ti pronikne srdce jako meč, když se zastaví, pohledí, zamyslí se a pak jsi láskou srazen na kolena. Ticho Božích hrobů, plných vůně květin a svící, poslední křížová cesta . . .

Belgii jsem v průvodě mužů ulicemi Bruselu pomohl nést na ramenou skutečný kříž jen na chvíli, a tak na vlastní kůži zkusil tíhu kříže a to neslo kříž nějakých 20 dospělých mužů v farnosti sv. Kříže v Ixelu. A pak ta radost Bílé soboty, kdy se zvony jásvář rozhlaholí, varhany rozezvučí, světla zaplanou — v Africe zpravidla o půlnoci na Bílou sobotu . . . A u nás k večeru oči se nám slzami zazářily, když kněz z anotoval: "Vstalt' jest této chvíli" a vysílal jsme do ulic při slavnostním průvodu Vzkříšení. Jak jsme hrdě kráčivali za baldachýnem, pod nímž kněz nesl Sanctissimum, Nejsvětější Tělo, Bílou stkvoucí Hostii, uprostřed vůně kadidla, květin, světel, znění zvonů a zvonků, za zvuku hudby, zatím co s kopcem hřměly salvy z hmoždiru a krajem, do jara se probouzejícím se nesla písni brněnského skladatele duchovních písní Karla Nantka, ředitelku na dómě na Petrově "Aleluja! Živ bud' nad smrtí zvítězitel . . ."

To bývalo v klidných, normálních poměrech. V tom svatém týdnu, od Květné neděle, kdy jsme zbožně vyslechli zpěv pašijí, jsme bývali až do Zeleného čtvrtku na Velehradě, na duchovních cvičeních lidí z čs. veřejného života. Tam v bubnové palbě Slova Božího poslanci a senátoři, redaktori a sekretáři, mezi něž občas zavítal i některý ministr nebo generál, v hlučném několikadenním mlčení, vzdálení vši travy veřejného a všechnoživota, rozjímali o základních pravidlích náboženství, jim to metodicky předkládal některý ze slavných kazatelů Tovaryšstva Ježíšova, aplikoval slova slyšená pak na sebe a pak po společném průvodu ze tSojanova do slavné velehradské ba-

stí postele a udržovat obytný pokoj i spárnu v dokonalém pořádku. Ten musel být vzorný, ale čistota nesloužila vězněným, byla jen přiležitostí k zostřeným trestům, když se SS nadřízeným nezdála dokonalá.

Jenom na tomto bloku mohl být kněz a laik pospolu, kněží pak byli definitivně od laiků odděleni a veškeren vzájemný styk nejpřísněji zakázán. Kdo z vězňů uměl trochu německy, použil této přiležitosti, věděl do čeho jde, a tak se v nestřezené chvíli německému knězi vyzpovídal a přijal rozhřešení. V lágru byla ovšem na kněžském bloku lágová kaple, ale jedinou mši svatou denně z počátku směli sloužit jen kněží němečtí, jichž byla většina. I tak se na blocích kněží neněmecké národnosti potají sloužily mše svaté. Nebylo hosti a jen zrnka pšenice, rozmléná v ústech, dodávala materiál pro Tělo Pána. Laici do kaple zásadně nesměli.

O prvních velikonocích byla v lágru nesmírná zima, ledový vítr vanul od alpských vlehor a lilo jako z konve. Pracovali jsme na rozlehlych plantážích, kněží i laici pohromadě. Byla tom pro kněze jistá úleva, protože původně kněží nosili jen těžké kotle s jídlem z lárové kuchyně na bloky a padali únavou pod kotly, jichž váha dosahovala nejméně 150 až 200 kilogramů a 5 kněží neslo 3 kotly, takže ti prostřední nesli v obou rukách a vše se dálo v mírném klusu na slušně dlouhé vzdálenosti a za častého náledí. Na polích jsme pochopitelně promokli v lehkých uniformách a v záříhlí zimou jsme se modili, když stráž podstoupila — zastavení křížové cesty a bolestný růženec. I tak řada zápalů plíce po té zmenšila řady vězněných podstatně.

O jedných dalších velikonocích jsme vozili s Otcem K. T. J., hnůj na rozlehla pole, vesměs navezená úrodnou půdou přivezenou z Ukrajiny. To bylo už krásné jarní počasí. Vysoká modrá obloha byla nad námi.

Cestou jsme s Otcem K. táhli voje těžkého vozíku a kněz vyslechl kající slova zpovídajícího se a u pole, kde jsme náklad skládali, udělil kajícímu rozhřešení. Na Bílou sobotu přinesl na prsou, pečlivě ukrytu částečku svaté Hostie, kněz živý svatostenek — a tajně, ještě než se rozdenilo, ji podal přijímajícímu, pak se společně pomodlili, poděkovali Pánu Bohu za tu zvláštní milost, chvalezpěv zpívali a zapřáhlí se do svého těžkého břemena. A těžký život šel dál, ale v srdci bylo teplo . . .

Nemohu nevzpomehnout svých posledních velikonoc v koncentračním táboře v Dachau. To jsme nepracovali už na poli, nýbrž ve mlýně, v němž akciová společnost SS vyráběla Ersatz — náhradky pepře a jiných koření, jež se chutí podobaly pravému koření a šly znamenitě na odbyt. Vydělávaly se na tom nesmírné miliony říšských marek. Spolu s námi pracoval Bohumil Stašek z Prahy, jednooký

ně
kč
ch
ko
lik
pol
na
jak
rod
C
pan
zov
la s
noč
se i
rá p
cho
rove
slov

V
arcil
věří
čas
již n
svěc
kup
roven
noho
pamá
ní v
Krist
nácti

Bis
na h
rou
— ap
nohu
bil.
řadu
tolů,
nostr
roucl
skon
ně o
arcil
obda
sám
apoš
ho c
kono
mýva
pati
círke
nů v
bolic
dvana

Pro
zprav
bývali
ňovaly
o tom
"apošt
jich vě
ké tisk
ností, že
symboli
kostelní
trově, k
Hus.

Od st
se v ka
sích řet
veň v od
nostně č
vého tíc
pot "řec
bývali i
dění vě
fialovýc
kněžstv
arcibisl

Na

tech i

cho —

ticho :

černíc

stupo

chrá

se p

kou.

aticana.cz
kánského rozhlasu
nav pro studium
alitních režimů

k večeru oči se nám slzami záplily, když kněz zanotoval: "Vstalt' jest této chvíli" a vysí jsme do ulic při slavnostním průvodu Vzkříšení. Jak jsme hrdě kráčivali za baldachýnem, pod nímž kněz nesl Sanctissimum, Nejsvětější Tělo, Bílou stkvoucí Hostii, uprostřed vúně kadidla, květin, světel, znění zvonů a zvonků, za zvuku huďby, zatím co s kopou hřměly salvy z hmoždru a krajem, do jara se probouzejícím se nesla písni brněnského skladatele duchovních písni Karla Nanke, ředitelé kůru na domě na Petrově "Alezua! Živ bud' nad smrtí svítitel . . ."

To bývalo v klidných, normálních poměrech. V tom svatém týdnu, od Květné neděle, kdy jsme zbožně vyslechlí zpěv pašijí, jsme bývali až do Zeleného čtvrtku na Velehradě, na duchovních cvičeních lidí z čs. veřejného života. Tam v bubnové palbě Slova Božího poslanci a senátoři, redaktoři a sekretáři, mezi něž občas zavítal i některý ministr nebo generál, v hlušokém několikadenním mlčení, vzdálení vši vřavy veřejného a všedního života, rozjímali o základních pravidlích náboženství, jim to metodicky předkládal některý ze slavných kazatelů Tovaryšstva Ježíšova, aplikoval slova slyšená pak na sebe a pak po společném průvodu ze tSojanova do slavné velehradské basiliky na Zelený čtvrtk přijal Tělo Pána a vracej se do dalších zápasů pln sily, kterou tento svět dát nemůže. I pak zůstaly chyby a slabosti, bývaly úspěchy i porážky a ukázalo se i dobré ovoce.

A pak se snesly těžké mraky na republiku a po tom 15. březnu 1939 začaly brzo první transporty do koncentračních táborů — první zastavení křížové cesty našeho národa. Neučení i vzdělaní, chudi i bohatí, laici i kněží, všechny vrsty národa byly zastaveny. Nad branou tábora skvěl se nápis: Recht oder Unrecht alles für Vaterland (Právo nebo bezpráví všechno pro vlast). Nazí a ostříhaní do hola vstupovali lidé do tábora, aby se stali číslu beze jmen, jichž život neměl od té chvíle ceny zrnka písku, po němž jsme šlapávali na hlavním náměstí v Dachau v Bavorsku. Několikaleté exercicie nejlepších synů a dcer národa započaly, většina z účastníků se pak už nikdy nevrátila do svých domovů.

V našem transportu z mnichovské věznice do tábora v Dachau bylo několik bavorských katolických kněží. Ti pak zůstali s ostatními vězni na bloku číslo 9, kam přicházeli všichni nově příchozí a kde setrvali kratší nebo delší čas, než se naučili předpisům lágrového života, zdravit, pochodovat, zpívat,

když stráž poostoupila — zastavení křížové cesty a bolestný růženec. I tak řada zápalů plic po té zmensila řady vězňených podstatně.

O jedných dalších velikonocích jsme vozili s Otcem K. T. J., hnůj na rozlehlá pole, vesměs navezená úrodnou půdou přivezenou z Ukrajiny. To bylo už krásné jarní počasí. Vysoká modrá obloha byla nad námi.

Cestou jsme s Otcem K. táhli voje těžkého vozíku a kněz vyslechl kající slova zpovídajícího se a u pole, kde jsme náklad skládali, udělil kajícímu rozhřešení. Na Bílou sobotu přinesl na prsou, pečlivě ukrytu častečku svaté Hostie, kněz živý svatostánek — a tajně, ještě než se rozednilo, Ji podal přijímajícímu, pak se společně pomodlili, poděkovali Pánu Bohu za tu zvláštní milost, chvalezpěv za zpívali a zapřáhli se do svého těžkého břemena. A těžký život šel dál, ale v srdci bylo teplo . . .

Nemohu nevpomět svých posledních velikonoc v koncentračním táboře v Dachau. To jsme nepracovali už na poli, nýbrž ve mlýně, v němž akciová společnost SS vyráběla Ersatz — náhražky pepře a jiných koření, jež se chutí podobaly pravému koření a šly znamenitě na odbyt. Vydelávaly se na tom nesmírné miliony říšských marek.

Spolu s námi pracoval M. Bohumil Stašek z Prahy, jednooký hrdina tábora. Když jsme zůstali sami, přečetl z misálu velkopáteční obřady česky a měl své velkopáteční kázání. Snil o tom, že jednou na Vyšehradě opatří typicky českou křížovou cestu, zachycující utrpení našeho národa. Kolik zastavení k ní přibylo od té, co jsme se vrátili, co zapadl do zapomenutí Hitler a na jeho místo nastoupila rudá diktatura? Večer jsem měl jeden ze svých obvyklých večerních projevů k spoluvedzňům za zavřenými dveřmi. Mluvil jsem na něm o tom, jak náš národ pyká a jde svou cestou křížovou celkem zaslouženě od toho pochmurného dne listopadového r. 1918, kdy poštvaná luza, vracející se z Bílé hory strhla onen slavný Mariánský sloup na Staroměstském náměstí, postavený Naší Paní na poděkování za to, že ochránila náš lid před těžkou pohromou morovou. A vyslovil jsem pevnou naději, že tak jako po Velkém pátku následovala Bílá sobota a slavné Vzkříšení, dočká se i náš národ svého osvobození. A na Bílou sobotu ráno — jsem byl jako jediný z Čechů propuštěn z tábora a možl jsem v jednom z mnichovských kostelů poděkovat Vzkříšenému . . .

Kněží bylo v tábore v Dachau několik tisíc. Vysoko nad nimi čněla postava našeho vězne Je-ho Exe ndp. arcibiskupa dra

kono
mýva
pati
círke
nú v
bolici
dvana

Pro
zprav
bývali
ňovaly
o tom
"aposte
jich vě
ké tisk
nosti, že
symboli
kostelní
trově, k
Hus.

Od st
se v ka
ších řet
veň v od
nostně č
vého tic
pot "rec
bývali i
dění vši
fialovýc
kněžstv
arcibisl

Na V
tech i
cho —
ticho :
černíc
stupo
chrár
se p
kou,
svět
Jež
jin
din
tes
a
při
mo
li . .
kém
stu
de
Boži
lidst

Sr
ku t
dost
šení.
slavi
nebo
si n
slavn
ků h
vyšel

Josefa Berana. Ten se vrátil a jde svou cestou křížovou v zotročeném Československu i o těchto svátcích velikonočních. Jemu se podobal svou odvahou a hrudiňním postojem ndp. biskup z polského Włodslavku, který přijel do tábora v čele všech kněží i řeholníků této polské dieceze. Ten v Dachau zůstal a zemřel jako mučedník.

Ten, kdo se narodil jako člen Církve a nikdy neprošel zkouškami, pronásledováním a utrpe-

ním, těžko se vžije do toho, čím jsme šli po léta, klesající pod těžkým břemenem a čím prochází ti naši trpící tam doma. Jim at' dnes platí naše vzpomínky. Na ně myslíme ve svých modlitbách k Vzkříšenému Spasiteli, k sv. Metoději, jež byl naším prvním politickým věznem v Německu, k sv. Petru v okovech a všem našim svatým patronům. Aby se to po pádu komunismu už nikdy neopakovalo!

Dnes jsme pro vás připravili zprávy a aktuality z kat. světa.

VM. Svatý Otec Pius XII. udělil v poledne obyvklou generální audienci ve svatopetrské basilice. Bylo přítomno více než 10.000 poutníků a turistů. Z větších skupin zasluhují zmínky skupina kněží, kteří se účastní pastoračního kurzu hnutí O lepší svět, zaměstnanci pouličních drah z Livorna, děti, které v posledních týdnech přistoupily po prvé k sv.přijímání, dále poutníci z Německa, Rakouska, Holandska Španělska a ze zámoří. Pius XII. krátce pozdravil přítomné v hlavních světových řezech a nakonec udělil všem své apoštolské požehnání.

VM. Římský pobyt polského primasa kard. Wyszynského se chýlí ke konci. Dnes ráno kard. W. sloužil mši svatou v basilice sv.Petra, zítra ve čtvrtek bude celebrovat ve svém titulárním kardinálském kostele, jakoby na rozloučenou. Podle zpráv denního tisku ~~xx~~ vpondělí odjede nazpět do Polska. V minulých dnech navštívil též ~~středisko mezinárodní~~ hnutí O lepší svět; byl provázen třemi poslkými biskupy, kteří přijeli spolu s ním do Říma, a také ordinářem Poláků v zahraničí tit.arc.Mons.Gawlinou Kard.W. ve své odpovědi na slova přivítání, která pronesl zakladatel hnutí jesuita P.Lombardi, mluvil o věrnosti věřících v zemích za železnou oponou sv.Otci a sv.víře; závěrem kard.W. projevil přání aby modlitby a utrpení trpící části Církve svolávaly hojně milosti na všechny ty, kdo pracují o návrat Kristův na zemi.

VM. Vatikánský deník 10s.Rom. ve svém úterním čísle přinesl komentář pod titulem "Katolíci a socialisté". Vatikánský deník tak odpovídá natvrzení italského tisku, jako by italští socialisté požádali katolíky o spolupráci. Názor Církve o socialismu je nezměněn, píše vat. deník; Církev nejen odsoudila komunismus, nýbrž má i vážné výhrady proti socialismu, i když ten o sobě říká, že se osvobodil od komunismu. "Socialismus, i když jej považujeme za nauku nebo jako způsob jednání, zůstává-li opravdu socialismem, nemá je neslučitelný s naukou Církve, čteme v encyklike Quadragesimo anno papeže Pia XI. Už jeho pojem o společnosti přímo odpovídá křesťanské pravdě. Je pravda, že socialismus připouští něco pravdy, ostatně tak činí každý blud; socialismus se však zakládá na nauce o lidské společnosti vlastní, která je nelslučitelná s naukou křesťanskou.

167/2

Mis. církev ve Skandinávii.

Není pochyby o tom, že misijní práce ve skandinávských zemích: Dánsku, Norsku, Švédsku Finsku a přilehlých ostrovech patří k nejtěžším. ^{nejen v Evropě} Tébařatolická hierarchie ve všech těchto zemích byla ustavena už r. 1953, a ve Finsku r. 1955, ~~přece jen~~ nelze říci, že by tyto země přestaly být misiemi. Církve tam stále ještě nezakořenila v pravém smyslu slova. A přece ve všech těchto zemích Církve před 16. stoletím kvetla a byla silná, ano těšila se dokonce z většího pokroku než v jiných evropských zemích. Bohužel za let reformace byli tamější věřící násilím nebo lstí donuceni přijmout luteranismus. Bylo to dílem především krále: dánského Christiana III. a švédského Gustava I., kteří v změně náboženského vyznání a v odpadu k protestantství viděli snadný způsob obohatit se na kor Církve. Od té doby ony země ztratily pouto s ostatní Evropou a to nejen po stránce politické, nýbrž i kulturní a náboženské. Náboženský život upadal víc a více, takže dnes jen nepatrné procento obyvatelstva v Norsku Dánsku a Švédsku praktikuje své náboženství. S druhé strany velký materiální blahobyt dusí duchovní aspirace. V těchto zemích téměř není chudých. Péče o tělesné zdraví je snad nejlepší v celé Evropě. Kostely ještě stojí, ale nikdo je nenavštěvuje. Náboženské zvyky se uchávají jako historické památky, jako folklór. Kromě pozemského života nevěří v nic velké části obyvatelstva možno říci že upadla v jakýsi pohanský nebo dokonce smyslný hedonismus. Je pochopitelné, že to maličké ano nepatrné procento katolíků, kteří musí žít v takovém prostředí, životem zcela odlišným, je ve velkém pokusu ztratit svou víru. K tomu přistupují nebezpečí téměř nevyhnutelné smíšené manželství, povinných státních škol.

V posledních desíti letích dlužno zaznamenat velký zájem o katolickou Církev zvl. mezi vzdělanými vrstvami: přispívají k tomu časté cesty do ostatní Evropy a zvl. do Říma; zde jsou odstraňovány předsudky, a se připravuje aby vše za tím, co obdivuje rozum půda pro budoucí konversi. Velkou potíží vývá pojem poslušnosti římskému papeži, který 4 století individualistického a liberálního protestantství téměř úplně odstranila, - a konečně nízká mravnost oněch zemí, zvl. mravnost života manželského. Ve Finsku např. z 1½ mil. lidí ji 100.000 býděly.

Poměrně největší počet katolíků má Dánsko: 26.000 ze 4.300.000 obyvatel; ve Švédsku 100.000 lidí v 77 farnostech, mimo to 2.735 římských katolíků a ve Finsku 19.000 ze 4 milionů obyvatel, v Norsku 5.000 ze 3 a půl milionu obyvatel, ve Finsku 2.000 ze 4 milionů obyv.; Počet místních katolíků na ostrovech Fárekých a na Grónsku není znám.

45 dle. určí s 2.300
minuty

Berlín. Týdeník berlínské dieceše Petrusblatt ve svém článku "Kdo ničí naše kostely?" referuje o svatokrádežných skutečích, které se udály v řadě kostelů ve východním pásmu Německa. Nejedná se o krádeže tak, jako spíše o činy man. dalství: byly rozbity květinové vázy, strhána a rozházena po zemi oltářní plátna, pošpiněny oltáře a kaple a někdy dokonce i rozbity kříže na katolických hřbitovech. Tyto skutky se opakovaly v posledních týdnech na předměstí východního Berlína, ve Frankfurtě nad Odrrou a v městě Gera. Kat. kostel ve Finowě byla tak znesvěcena třikrát v jednom týdnu. Komunistická policie, píše Petrusblatt pečlivě zasáhne všude tam, kde něco jen ~~zavádě~~^{přináší} politikou. Vůči těmto skutkům barbarmství a zločinnosti je hluchá, a neučinila zcela nic, aby byl učiněn konec těmto násilnostem".

Rím V ponděli v ústavě sv. Evžena v La stortě blízko Říma se sešel na plenární zasedání mezinárodní výbor pro oslavy stého výročí lurdských zjevení. Zasedací místo byla ozdobena vlajkami 19 národů, které jsou zastoupeny ve Výboru Sek. etář Výboru kanovník Papin podal přehled činnosti výboru: ohlásil založení sídla mezin. sekretariátu, a dále dvou kanceláří pro propagační činnost a ubytovací. P. Balič, charvatský minorita seznámil účastníky s programem mariologicko mariánského sjezdu, který se bude konat od 10. do 17. září v Lurdech, a kterého se zúčastní na 500 teologů z celého světa. Podle sdělení sekretáře ubytovací kanceláře přijede do Lurd vice než 100 kardinálů, arcibiskupů a biskupů, a 6 milionů poutníků. Dosud se ohlásilo 1000 zvláštních vlaků a Londýn. UNDA Sdružení ~~pomocí~~^{Nepř. kat.} TV konalo své zasedání v Londýně. Byli přítomni i nekatolíci odborníci v rozhlasu a televizi. Jednalo se především o tom, co katolíci v Evropě mohou učinit aby pomohly i misijním zemím v Africe na oblasti rozhlasu a televize.

Chicago. V neděli slaví farnost řeckokatolická sv. Mikuláše v Chicagu 50. výročí svého založení. Kostel sv. Mikuláše je jeden z nejkrásnějších řeckokatolických kostelů Spoj. států severoamerických, a r. 1941 byl v něm slaven euh. sjezd vých. katolíků obřadu. Farnost řídí basiliáni sv. Josafata. Jubilejných slavností se zúčastní ap. delegát ve Sp. státech Mons. Cicognani, arc. vých. obřadu mons. Bohačevský, ap. esarcha z Filadelfie. Rovněž v neděli bude posvěcen základní kámen ~~komplexe~~ nových školních budov farnosti řeckokat. sv. Jiřího v Novém Yorku; tuto farnost řídí rovněž Otcové basiliáni. Školu navštěvuje 1.600 studentů a studentek.

Dnešní ~~čtvrt~~ pořad, jako vždy ve čtvrtek je věnován kněžím. Seznámíme vás v něm s druhým unionistickým sjezdem v Lille u Chicaga, který byl právě ohlášen. Nejdříve si poslechněte zprávy z Vatikánu.

Svatý Otec Pius XIII. přijal dnes ráno v soukromé audienci polského primas kard. Wyszynského, který po 6-týdenním pobytě v Římě se chystá na zpáteční cestu do Polska. Audiencie kard.W., jak se dovídáme z vat. deníku 10s. Romano, měla velmi srdečný ráz; podle vyprávění svědků, sv.Otec byl hluboce dojat ujištěním kardinálovým, že on sám i celé Polsko za všechn okolnosti zůstanou věrní sv.Stolici. Po této soukromé audienci, která trvala asi 40 minut, kardinál uvedl k sv.Otcí i ostatní tři biskupy, kteří ho provázeli na cestě do Říma: Mons. Baraniaka, Klepáče a Choromanského, a konečně ordináře Poláků v zahraničí tit.arc.Mons.Gawlinu. Nakonec Pius XII. i bohoslovce poslké papežské koleje a kněze z Pap.institutu Polského. V příležitostném krátkém proslovu sv.Otec chválil hrdinovský postoj primasův, že neváhal podstoupit utrpení, pronásledování ani vězení v obraně nezávislosti svého pastýřského úřadu. Nato promluvil kard.W. L. J. Pius XII. nakonec udělil všem své apošt. K. W. v Andělci pož. Dnešní 10s. Romano přináší zprávu, že Pius XII. jemnoval arcibiskupem poznańským Mons. Antonína Baraniaka, dosavadního tit.biskupa v Teodosiopoli a světítícího biskupa hnězdenského. Mons. Baraniakovi, který je členem kongregace salesiánů, je 57 let; r. 1951 byl jmenován světícím biskupem kard.Wysz. Za druhé světové války byl vězněn nacisty, od r. 1953 do r. 1955 polskými komunisty. Sv.Otec dále dnes udělil audienci účastníkům sjezdu Evropské rady římského. K přítomným Pius XII. pronesl delší francouzskou alocuci, ve které projevil svou radost nad dosaženými úspěchy v úsilí o jednotnou a pokojnou Evropu; a vyzval přítomné, aby se ve své práci nedali odradit námahami, dočasnými neúspěchy a zklašamáním. "Kéž byste mohli připravit lidem pozemský příbytek co nejjpodobnější království Božímu, království pravdy, lásky a míru, po kterém všichni lidé touží." Audienci bylo přítomno asi 1.000 účastníků sjezdu Evropské rady ze 16 států, jež jsou členy Evropského hnutí, m.j. Francouzi Robert Schuman a André Francois Poncelet, ze Něm.sp.rep.Kiesinger, Ital sen.Carrara, a také exiloví pracovníci ČSR.

Ve Fatimě byl dnes zahájena mezin.konference katolických junáků skautů. Bude diskutováno hlavně o vlivu skautingu na jiná moderní hnutí mládeže, o iniciativách, které mohou skati vykonat k zlepšení mravnosti mládeže a konečně o ~~ukázkách~~ možnostech apoštola skautů.

K. 2p. je jen vůn většinu v roce 1945 v m. drah, sest. 2. m. m. m. z. k. v. R. v. L. v. C. v. L. 23 m. jeh.

Př. ní pokužím, jenž ji zavolává čas. i. h. v. M. "Nevod" dle P. -éna; zde však totiž
nietrát, když je pot. m. vzd. vzdává.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Dnes vám přečteme referát o nedávném římském sjezdu hnutí Pax Romana.

Nejdříve si poslechněte zprávy z Vatikánu.

Svatý Otec Pius XII. přijal dnes ráno v zvláštní audienci představené a alumnus nového kněžského konviku dieceze barcelonské ve Španělsku. Ve své příležitostné španělské alocuci Pius XII. nejdříve zdůraznil nutnost podobných ústavů pro kněze, kteří by se v nich připravili ~~upozorně~~ na moderní ^{učivo} ~~upozor~~át. "Pokrok neznamená úzkostné hledání nových metod, nýbrž věrnější

aplikaci těch věčných osvědčených zásad, které jsou obsaženy především v evangeliu. Pokrok neznamená postupovat neklidným a bouřlivým způsobem, ale spíše s obvyklou opatrností a s mírou, které mateřský duch Církve dovede vnést do všech věcí; taková opatrnost se neshoduje ^{je} jakýmkoliv násilím. ~~A~~ upřílišováním, jež jsou neslučitelné s kněžským povoláním. Starosti naší doby nesmí vést kněze, aby zapomněli že hlavním posláním ~~kněze~~ je starost o dobro duší a pokračování věčného kněžství Kristova. Pro křesťana rozřešení tolika problémů dnešní sociální situace nespočívá v nelítostném boji až k zoufalství a k zlomu, nýbrž v harmonii moudré hledané vespět věčných zásad. Za spravedlností se rozkládá širší pole lásky, k níž bude nutné se vždy uchýlit, když řešení spravedlností nestačí." Závěrem své alocuce zvl. pochválil ty z přítomných kněží, kteří se nabídli k pastoraci v jižní Ameriky, které trpí ~~katolickým~~ nedostatkem kněží. Nakonec všem udělil své apoštolské požehnání.

Pius XII. jmenoval velitelem Papežské šlechtické gardy římského šlechtice vévodu Marca del Drago. Pap. šlechtická garda je ~~člen~~ z ozbrojených oddílů Sv. stolice, a jejím úkolem je bezprostřední ochrana osobního papeže. Založil ji Pius VII. r. 1801. Všichni její členové musí pocházet ze šlechtických rodin usazených na území býv. papežského státu. Poslední velitel Pap. šlechtické gardy byl kníže della Rovere, František Chigi, který zemřel r. 1953.

Podle sdělení zprav. služby Associated Press byli propuštěni z vězení čínský komunisti dva američtí jezuité, kteří odpykali svůj trest. Jsou to P. Charles McCarthy a P. John Houle, kteří byli zatčeni 15. června 1953 a odsouzeni na základě falešných udání pro t.zv. špiónáž na 4 roky do vězení. Oba kněží prý jsou poměrně zdraví a očekávají, že budou vypovězeni z Číny.

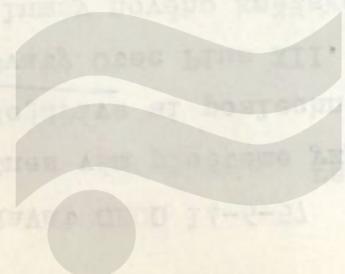
Podle statistik kat. nábož. spolku Mariina leží na ostrovech filipinských vyučovali v min. roce pravidelné náboženství asi půl milionu dětí. Čelnové severní skupiny navštívili 150 rodin a postarali se o ~~okolo~~ 13.000 dětí. Též rozdávali náboženské knihy a asi 17.000 katolíků tak našlo znova cestu k C

František Karel byl přesně před 30 lety v dnu 1. října 1989 zavražděn.
Výročí smrti doktora v České republice, kde pořídil jednu z nejvíce
kontroverzních fotografií v historii komunismu. František Karel byl vysokou
májovou osobností, kterou mnoho lidí považovalo za svou vlastního

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho obvyklého pořadu Nedělní zvony si dnes poslechněte úvahu k svátku Nejsvětější Trojice. Dříve vám podáme přehled zpráv vat. rozhlasu Svatý Otec Pius XII. poslal prostřednictvím substituta svého státního sekretariátu Mons. dell'Acqua list předsedovi XVII. sociálního týdne španělských katolíků. Tento týden se konal vytěchto dnech v Pampeloně. List sv. Otce jedná o hlavním tématu týdne, o ~~ratnou je možnost mezinárodního společenství národů~~. "Vztahy mezi národy nelze nikdy redukovat na pouhé faktory vedená okolnostmi nebo užitečnosti nebo ještě méně na násilí." Musí mít právní základ, a tímto základem může být jen právo národů, jak jim je dává přirozenost. ^{é, pravil Pius XII. už r. 1953} Je proto nutné vytvořit a formulovat mezinárodní právo, které by se opíralo o spravedlnost vůči všem národům, i malým, a je úkolem katolíků poskytnout v tomto směru i svou spolupráci. "Nauka Církve a zákon lásky, jež nevyulučuje nikoho, jsou mocnou ~~mekanikou~~ podporou mezinárodního společenství národů. Vliv, který Církev vykonávala po staletí, tím že prohlašovala rovnost lidí p. ed Bohem tím že učila lidí překonávat nacionalismus, tím že přispěla k odstranění otroctví a se účastnila počinů k smíru národů, jsou významné přínosy na cestě k dosažení pokojnému soužití národů," ~~člen m. j. vlastě říč. s. m. hohu.~~

Sv. Otec pověřil předsedu svého pomocného díla Mons. Baldelliho, aby osobně navštívil kraje v sev. Itálii, postižené katastrofálními zátopami a aby tam ~~pošlal~~ nejnudější pomoc potravin, šatstva a léků.

~~Svatice zasíala~~ Na všeobecném zasedání Mezinárodního komitétu ~~historických~~ věd, které se bude konat 19. a 20. června v Losanne ve Švýcarsku, ~~prefektu~~ vat. archivu Mons. Giustino ~~luodno~~ a prof. církevních dějin na Pap. učilišti lateránském Mons. Niccarone, ~~luodno~~ zastupce Pap. komitétu pro historické vědy) Sv. stolice je členem jmenovaného mezin. komitétu od r. 1954, a její zástupci byli přítomni mezin. sjezdu, který se konal r. 1955 v Římě. ~~Zasedání komitétu letošní~~ se původně mělo konat v Moskvě, avšak většina delegátů ze západní Evropy odmítla ~~nežijí do října~~ ~~účast~~ pro tragickejch událostech v Maďarsku.)

Příští týden budou dány do oběhu V Rakousku nové poštovní známky s obrazem slavné mariánské svatyně mariazellske. Rakouské pošty tak oslaví 800. výročí založení tohoto slavného středoevropského poutního místa.

Pomocný
totalitních režimů

Nejsvětější Trojice

Epištola svátku Nejsvětější Trojice je snad nejkratší v celém roce. Je to výkřik údivu, ale zároveň i vyznání víry a projev klanění moudrosti a ne-vyjádřitelné konečnosti Božích úradků; v doslovném textu listu sv. Pavla k Římanům ~~českému~~ ^{českému} tajemství vyvolení, zváření a nového konečného vyvolení židovského národa:

"O jak jsou bezedné Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozjednutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť kdo po-chopí myšlení Páně? (Kdo mu musí radit?) Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to teď muselo oplácet? Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Je-mu buď sláva na věky Amen". Týmiž slovy Církev končí své dnešní rozjímání o největším tajemství naší víry, o Nejsvětější Trojici. Jako by říkala: Je dobré ^{pro Jdu} zamyslit se nad tajemstvím ^{tímto}. Bůh nám přece dal rozum, abycho jím ho hleděli poznat, avšak nás rozum na plné poznání Boží podstaty nezna-stačí, a tak naší povinností je pokorně věřit a ~~welat~~ Tobě buď sláva na věky. Amen.

My katolíci věříme v jednoho Boha: Stvořitele a Pána světa, věcí viditelných i neviditelných. K poznání tohoto Boha můžeme dospět i přirozeným lidským rozumem: pozorováním a usuzováním z tvorstva; to je jakoby cesta a žebř, po kterém lidský rozum je sto vystoupit až k ^Pvodci tvorstva.

Naše svatá víra nám však praví víc: my věříme v trojjediného Boha: že to-tíž té jedné Boží nejvyšší nekonečné a věčné podstaty jsou účastny tří božské osoby, sobě zcela rovné, které vytvářejí Nejsvětější Trojici.

A věříme to, protože Bůh sám to zjevil, a jsme si plně vědomi, že i po zjevení to zůstane pro nás tajemstvím.

Tajemství Nejsvětější Trojice bylo zjeveno až v Novém zákoně: nejdříve skutky, a pak druhá božská osoba, jednorovený Syn Boží, nám to povíděl. Při zvěstování P. Marii pravil anděl, že ~~Duch~~ svatý na ni sestoupí, že ji zastíní síla nejvyššího, t.j. Otce, a to to z ní narodí bude Syn Boží. Podobně při Ježíšově křtu v Jordánu: ^{nad ním} Ježíšem, druhou božskou osobou, se snesla holubice symbol Ducha svatého, třetí b.os., a s nebe se ozval hlas Otce: Toto je syn můj nejmilejší. Za své všeobecné působnosti J. nesčetněkrát o sobě řekl, že je syn Boží, druhá božská osoba, ano to bylo příčinou jeho odsouzení na smrt; o Duchu svatém mluví ~~x~~ až po poslední večeři, kdy jim ho slibuje jako jiného Utěšitele, kterého Otec pošle ve jménu jeho, Ježíšově.

~~úkrytostí~~

~~K~~ před nanebevstoupením K.^m výslově postavil všechny tři božské osoby do stejného pořadí: Jděte a učte všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Tento rozkaz apoštoly plnili věrně. Od prvních dnů Církve, Otec Syn a Duch svatý stojí na začátku křest. života. A jakmile někteří špatně vykládali jejich vzájemný poměr a mluvili buď o jednom Bohu zjevujícím se ^{3 bratrského} trojím způsobem, nebo docházeli až k třem bohům, tu C. vystoupila na obranu tajemství. Tak zrála terminologie a formulace našeho článku víry; jejím vrcholným projevem je naše dnešní liturgická preface ~~pokr. f. v. Quicquid~~

~~Misericordia w. atanasii p. 4. 11.~~ Je tedy jen jeden Bůh, jedna božská přirozenost, nekonečná, věčná; je jedna protože nemůže být vicero toho ^{et cetera} je nejvyšší. O tuto jednu božskou přirozenos se podílí stejným nekonečným způsobem trojí já: Otec Syn a Duch svatý.

Je zde Otec: počátek bez počátku, který od věčnosti plodí Syna. Je to sdílení života v plném smyslu slova. Otec dělá Synovi jen část sebe, jak to dávají pozemští otec a matka. Bůh Otec se mu dává zcela, celou svou nekonečnou plnost svého božského života, takže Syn je pak zcela roven Otci. Syn je Bůh z Boha, světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, je zplozený, ne stvořený, je soupodstatný s Otcem, skrze jeho je všecko učiněno.

Syn je v Písmě nazýván Slovo, Logos. Tím je vyjádřen duchovní charakter onoho věčného zplození ~~Otce~~. Syn je Slovo, ve kterém Otec poznává a vyslovuje sebe, svou božskou přirozenost. Poznání sebe sama a toto poznání je tajemným způsobem plodné a nachází své osobní vyjádření ve věčném Slově. ~~- logos, vnuček Otce pravý~~

U sv. Pavla je Syn nazýván obraz neviditelného Boha: Syn je tedy verna podoba Otce, po všech stránkách dokonalá. "Filipe, kdo vidí mne, vidí Otce..." Ani Otec a Syn si neponechávají plnost svého božského života pro sebe. Společně se milujíce vydechují Ducha svatého, který tedy vychází od Otce i Syna. I Duch svatý je tedy účasten plně nekonečné boží podstaty spolu s Otce, i Synem. I jeho vycházení se děje ve věčném dnes. Je koruna, pečeť ~~uzávěrka~~ svorník vnitřního božského života.

Veškeren boží život tedy prýšti jako z pramene z Otce, jenž je principium sine principio, počátek bez počátku. Ve věčném toku plyne tento život od Otce k Synovi a od obou k duchu svatému aby pak v nekonečné lásce plynul zpět k Otci. Tak tedy v trojjediném bohu není žádné studené strnulé osamocenýbrž vřelá ~~plodná~~ láska a dávání sebe bez konce. ~~XXXIX~~ Čím více člověk hledí proniknout tajemství N.T. tím více se mu jeví jeho neproniknutelnost. A přece toto tajemství není člověku nic cizího. Celý

W.W.

život je ve znamení N.T. Ve jménu O.i S. i Ducha svatého byl pokřtěn a ve jménu týchž nejsv.osob se mu dostává rozhřešení od jeho hřichů. Tato jména vyslovuje, kdykoliv se žehná svatým křížem. Veškery modlitby Církve jsou pečet N.T., jejímž vzýváním končí. Na tajemství N.T. závisí pochopení ostatních zjevených pravd: vtělení, vykoupení, tajemství sváto stí a milosti, jež pochází od Otce, je nám zprostředkována Synem a dána Duchem svatým, Posvětitellem, Ani tajemství Církve nelze pochopit bez tajemství N.T. *Par viiius hys dñeis u m pspodum frusti, neprspitulam platu*
Vírou tedy přijímá toto tajemství, láskou v ně hledí víc a víc vniknout. Ví že je povolán, aby jednou zřel tváří v tvář Otci Synu i Duchu svatému. Tak tedy C.opatruje toto největší tajemství nese je jako živé dědictví dějinami. Celá její bohoslužba je oslavou N.T., ano i ona sama, dcera vyvolená Boha Otce, tajemné tělo druhé božské osoby a snoubenka neporušená Duchem svatého - svou existencí jakoby byla jeden nepřetržitý věčný zpěv: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému - jakož byla na počátku, necht je i nyní a budiž na věky věků Amen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes další část našeho referátu o pojednání Český národ
Piu XII. Zprávy:

Svatý Otec Pius XII. pronesl ~~dnes~~ v poledne ^{v neděli} rozhlasové poselství italské, jímž zakončil oslavy 450. výročí smrti svatého Františka z Paoly, patrona italských námořníků. Tyto oslavy se konaly v Mesině na Sicilii za přítomnosti občanských i církevních osobností, m.j. byl přítomen krad. Alfred Ottaviani a představitelé řádu Nejmenších, založeného sv. Františkem z Paoly. Ve svém rozhlasovém poselství Pius XII. nejdříve krátce vyličil život světcův; zvl. poukázal na jeho horlivost o slávu Boží, na jeho lásku k blížnímu, na dobrovolně zvolenou chudobu a strohý způsob života a nezdolnou důvěru v Boha. Temito svými ctnostmi stojí sv. František z Paoly blízko námořníkům a lidem žijícím u moře: jejichž život je též chudy a strohý. Ani dnešní technika se všemi vynálezy nedovedla odstranit něbezpečí moře, ~~xxix~~ je to tedy důvera v Boha, ~~xxx~~ Pana lidských osudů, která má zdobit všechny ty, kdo žijí na moři. Své poselství, jež bylo vysíláno vat. rozh. stanici spolu s italskou rozhlasovou sítí, Pius XII. zakončil svým ap. pož.

~~Sv. Otec zaslal prostřednictvím svého Papežského pomocného díla další pomoc obyvatelstvu v sev. Italii, které bylo postiženo katastrofálními zátopami. Předseda Papežského pomocného díla Mons. Baldelli se sám odebral na ohrožená místa aby spolu s diecesními charitativními organizacemi řídil pomoc Církvi postiženým.~~

~~Polští primas kard. Wysz. sloužil dnes ráno mši svatou ve svém titulárním kostele S.M.In Trastevere, aby se tak rozloučil s římskými věřícími. Mši svaté bylo přítomno mimořádně mnoho Římanů, mnozí z nich přistoupili k své přijímání a je obětovali podle přání kard. Wysz. za Poslko a za věřící ~~kterí musí~~ ~~xxix~~ trpět pro svou věrnost Církvi a svaté Stolici.~~

~~Na svátek Božího těla se koná v Rímě jen jeden svátostný průvod, který má charakter holdu věrnosti Svátostnému Kristu celé římské diecese.~~

Letošní průvod se koná odpoledne, a to v římské předměstí Prenestino.

~~Budou ~~xx~~ kráčet v průvodě primátor města Říma s katolickými členy městské rady, římskí faráři a jinoši a muži kat. akce. Závěrečné svátostné požehnání udělí kardinál vikář sv. Otee pro římskou diecesi Klement Mikara.~~

V minulých našich dvou nědělních vysíláních jsme vás seznámili s úvodní a pak první kapitolou pojednání Český národ PiuXII. Toto pojednání v italském překladě bylo nedávno odevzdáno sv. Otci v knize La Chiesa del silenzio guarda a Roma - Církev Umlčená hledí k Římu; ve které jsou podána svědecky věrnosti sv. Otci dalších 11 národů katolíků.

V úvodní kapitole pojednání o věrnosti českých katolíků sv. Otci jsme si rozvedli slova p. arc. Berana: Náš národ získal vždy jak po stránce mravní tak po stránce kulturní, kdykoliv si udržel dobrý styk s Římem". Krátkým pohledem do českých dějin jsme si potvrdili správnost těchto slov.

První kapitola měla za titul: Pius XII. přítel který nezklamal, (Připomněli jsme si slova, jimiž Pius XII. který se stal papežem v bouřlivém roce)

1939, protestoval proti násilí, jehož ubětí se stal Malý mírumilovny národ který nechtěl ani nebyl ohrožením světového míru, Pius XII. tehdy tež řekl zapřísahal kladce národů, aby zanechali válečných úmyslů. Hlas sv. Otce slyšen nebyl. Svět vzplanul ve válce. Pius XII. hleděl ji ukrátit, zmírnit její hrůzy. Sotvaže se nad Italií sklenula duha míru, 28. září 1944 přijal v audienci římské krajan sv. Václava. Přál jím klid a pokoj jejich vlasti.

R. 1945 sv. Otec poslal českým katolíkům zvláštní list k 600. výročí narození sv. Jana Nepomuckého; v tomto listě podobně jako v následujícím -

a. 1946 u příležitosti 950. výročí mučednické smrti sv. Vojtěcha; napomíнал české katolíky a zvl. kněze, že mají s vytrvalostí vykonávat svůj úřad posvátný, že dobré třeba správně vážit, že božským věcem třeba dát přednost před pomíjejícími, ano i před samou obětí života, kdyby bylo nutné.

Jak prorocká byla tato slova, neboť vytrvalosti v protivenství za svou výru budou katolíci čestí potřebovat příliš brzy.

Václav 1947 Ještě však než nedošla tato chvíle, Pius XII. dal českým zemím vzácný dar v osobách nových biskupů a arcibiskupů, kteří se ujali osiřelých diecesí. Na neohrožený postoj našich biskupů, kdykoliv se octla v nebezpečí práva Církve a jednota s Římem, můžeme být právem hrdi.

Další kapitola pojednání je nadepsána: České země část Církve umlčené.

To co je v této kapitole psáno, je vám, m.p. známo, mnozí z vás toho byli bolestnými svědky. Projednáme křatice, aby pochled na utrpení už překonané nás povzbudil k nové vytrvalosti a nové hrádnosti - a zároveň i k modlitbám za všechny ty, kdo byli vyvoleni trpět pro jméno Páně.

Dnes jsme pro vás připravili zprávy z Vatikánu, a pak aktuality: Komunismus a náboženství v zemích za železnou oponou.

VM. Svatý Otec Pius XII. zaslal biskupu z Pavie v sev. Italii Mons. M. dell'Acqua prostr. substituta st. sekretariatu Karlu Allorio telegram, jímž projevuje svou upřímnou soustrast živelní katastrofou, která stihla území jeho diecése; ~~obětem~~ ^{v r. m.} posílá své apoštolské požehnání. Prostřednictvím svého Pomocného díla dal zaslat nejvíce postiženým paněžní a materiální pomoc. Podobný soustrastný telegram zaslal sv. Otec arcibiskupovi z Turina kard. Mauriliovi Fossati, jehož území už po několik dní trpí katastrofálními zátopami. I jemu poslal Pius XII. hojnou peněžní i materiální pomoc pro postižené.

Rím. Polský primas kard. Štěpán Wysz., arc. hnězdenský a varšavský opustil dnes ráno Řím aby se navrátil do Polska. S kard. W. odjeli i ostatní tři biskupové, kteří spolu s ním přijeli do Říma. Jsou to nově jmenovaný arc. z Poznaně Mons. Antoní Baraniak, býv. světící biskup hnězdenský, dále biskup z Lodže Mons. Michal Klepač, světící biskup varšavský Mons. Zigmund Choromański a konečně osobní sekretář kardinálův kanovník Padacz. Na římské nádraží Termini se přišlo rozloučit s kardinálem několik set kněží řeh. sester i laiků, většinou Poláků, kteří zpívali poslé mariánské písni až do odjezdu vlaku. Za státní sekretariát byl přítomen ^{odkaz U.W.} Mons. Angelo dell' Acqua a Mons. Luigi Poggi, dále ordinář Poláků v zahraničí tit. arc. Mons. Gawlina, církevní poradce velvyslanectví Polska u sv. stolice mons. Meystowicza a velvyslanec Polska u Kvirinálu Jan Druto. Kard. W. přijel do Říma 8 května. Dvakrát byl přijat v audienci sv. Otce, který kardinál dozvídal odznaky jeho kardinálské důstojnosti a mu přidělil za sv. Otec odevzdal titulární kostel basiliku S. Maria In Trastevere, P. Marie v Zátičeří.

V této basilice sloužil kard. Wysz. včera svou poslední mše svatou v Římě. Mše svaté bylo přítomno mimořádně mnoho Římanů, z nichž mnozí též přistoupili k sv. přijímání a je obětovali ~~použití~~ na úmysl kard. Wysz. to jest za Poslko a za všechny ty, kdo musí trpět pro svou věrnost Církvi a svaté Stolici. K této věrnosti kard. Wysz. též vyzval přítomné ve svém příležitostném kázání.

X Mezinárodní sekretariát inženýrů, argonomů a národních hospodářů pořádá od 25. do 28. července v Bergamo v sev. Italii třetí mezinárodní sjezd na heslo Integrace inženýrů.

Litva. Podle zpráv, které došly Litevskému osvobozenovacímu výboru uzavřeli komunisté v Kowně řadu katolických kostelů. Jsou to m.j. t.zv. universitní kostel, ~~kostel~~ kostel benediktinů, jesuitů, votivní chrám Zmrtvýchvstání Páně, farní kostel karmelitánů, dále kostel čtvrti Vytautas, mariánský kostel v Pazaris a farní kostel Nejsv.Trojice. Rovněž byly zavřeny dva kostely evangelické. ~~Také~~ ve Vilně bylo zavřeno několik kostelů. Jsou to katedrála, kostel sv.Kazimíra, patrona Litvy, Kostel sv.Kateřiny, sv.Rafaela, sv.Michala, kostel řeholníků bernardinů a basiliánů. Tři velké kříže, které zbožní Litevci ~~před~~ lety zbudovali na vrcholku hory nad městem Vilnem byly jednou v noci vyhozeny do povětrí dynamitem.

Orgán litevské komunistické strany Tiesa z 12.března ve svém referátě o konferenci strany otiskuje slova sekretáře ústředního výboru Niunku, který volal po zesílení protináboženské propagandy mezi obyvatelstvem. Prý tato propaganda byla v poslední době zanedbávána. Niunka rovněž konstatoval, že mládež se stále ještě neosvobodila od t.zv. náboženských pověr. Orgán mládeže litevské komunistické Komjaunimo Tiesa naléhá na to, aby v základech protináboženské propagandy byly položena nesmiřitelnost náboženství s pokrokovou t.j. komunistickou vědou.

Orgán litevské kom. strany Tiesa uspořádal v březnu zajímavou anketu o tom, zda náboženství je užitečné či ne. Třebas komunistický deník napřed napsal, že se nijak nebude vmešávat doankety, ani že ~~ne~~^{podá} konečný soud, přece jen učinil závěr ~~ve~~ ^{ve} ~~ukonč~~ jak se dalo očekávat, náboženství odsoudil. Redakce časopisu prý dostala desítky a desítky dopisů, které nemohla uvářejnit pro nedostatek místa. Všechny prý byly proti náboženství, jen jediný pro: napsal jej kandidát vědecké akademie Drotvinas; nakonec ale ~~teh~~ ^{naše} ~~ukonč~~ těch dopisů ve prospěch náboženství bylo ~~daleko~~ ^{práv} ^{práv} víc/~~teh~~ náboženství, je ospravedlňuje, naznačuje že náboženství nepřekáží pokroku vědy. Dřevřený, dopis mladého vědce vychvaného v sovětských školách vzbudil velký rozruch/. - Proti náboženství komunisté tasi staré otřepané důvody: náboženství prý je překážkou pokroku, protože vštěpuje člověku přesvědčení že závisí na vyšší vůli, proto prý vede k nedůvěře, k strachu, k apatií", náb. prý slouží vykořistovatelům. Náb. prý rozděluje lidi s hlediska víry, rasy a národnosti, kdežto komunistická morálka práteleství a bratrství mezi národy učí, a proto náb. předčí. "Většina čtenářů vyzvedlo, že v tomto okamžiku vítězství socialismu a likvidace vykořistujících tříd byly v Sov.svazu odstraněny".

sociální kořeny náboženství a byly zničena základna, na níž se opírala Církev. Náboženství zůstalo v naší zemi jako zbytek minulosti, než i tento zbytek je velmi škodlivý. Komunistický deník končí voláním, že musí být zlepšena protináboženská propaganda, že má být pěsteno a šířeno pojetí materialistické, aby se tak pomohlo lidu osvojdit se o náboženském pověrám a aby se lidé stali přesvědčenými budovateli komunismu". - Nejlepší odpověď na toto povídání komunistického deníku mohli najít jeho redaktori v odpovědi kandidáta aka. demika Drotvinase: Proč bojovat zuřivě proti Bohu, když on neexistuje? Proč vynakládat tolik milionů na propagandu, proč udržovat tak nákladný aparát. Přesvědčený komunista by neměl bojovat proti vzdušným zámkom! Svým bojem dokazuje svou vlastní slabost a zranitelnost.

Kus

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

SS. Autor článku, který se objevil v časopise Nauka i život z 4. dubna se hle dí vypořádat s otázkou velmi nemilou pro sovětské komunisty a také pro jejich obdivovatele v zahraničí, chcel zdůraznit učení Lenina o náboženství, ale zároveň musel přiznat, že v Sovětu, třebaže 40 let se drží a káží Lenina víra v Boha nejen že nevymizela, nýbrž ještě roste. Musel by tedy buď přiznat, že je nesprávná nauka lenina, jakoby v buržoasní společnosti náboženství vlastně neexistuje, především v sociálním tlaku pracujících tříd a ve skutečnosti že tyto jsou bezbranné proti slepým silám kapitalismu, anebo přiznat že vědecký socialismus v SS. zklamal. "Nutno vyzvednout, že i když jsou vyrvány třídníkořeny náboženství a vyloučeny nekontrolovatelné prvky hospodářského života, to ještě neznamená, že byly odstraněny všechny objektivní příčiny, jež pomáhají udržet při životě zbytky náboženství." Autor zde jmenuje následek kapitalistické války a pak protože prý intelektuální úroveň nešla stejným krokem se zlepšením životních podmínek. Pak prý přijde vliv utopení minulé války, následky jistých přírodních jevů, osobní i rodinná neštěstí atd. Z toho všeho plyně, končí autor, že zbytky náboženství se nedají vyhladit jednič vědeckou a bezbožecí propagandou! Článek je plný protirečení - na př. autor připouští z jedné strany že menšina, být hodná zmínky zůstává pod vlivem náboženství zbytků, a na druhé straně píše, že výstavbou socialismu náboženství se změnilo v jeden ze zbytků minulosti. Autor přiznává, že bezbožecí propaganda nesplnila naděje v ni skladané, ale hned doporučuje, aby se v ní pokračovalo.

Vých. Německo. Týdeník berlínské diecéze Petrusblatt 19. května podává komentář k prohlášení sekretáře ^{Franz Deubel} Soc. mládeže Něm. lid. rep. Namokela, že v této organizaci je místo i pro věřící mládež. Petrusblatt poznamenává, že Namokel se vynul otevřené otázce, zda totiž FDJ žádá na svém členu, aby učinil věci proti nesouhlasící s jeho vírou. Heinz Wolfram, člen CDU vých. Německa a člen ústředního výboru FDJ odpověděl na onu otázku takto: "FDJ nežádá na svých členech aby vyznávali ateismus nebo věřili v marxismus; mají být jen nadšení bojovníci za socialismus a mají být ochotni dát svůj rozum i srdce do služeb vybudování socialismu". Takové prohlášení, píše Petrusblatt je jen slovní hříčka. Podle rezoluce ústředního výboru každý člen FDJ má přijmout za své učení Marxovo Engelsovo a Leninovo, a to nejen teoreticky, nýbrž i v jednání. Podobné protirečení mezi slovy představitelů Něm. svobodné mládeže vyostanování najdeme i ve slovech, že členové mládeže mají znát zákony o vyostanování

vývoji lidské společnosti. Myslí se tím bezbožecký materialismus, a ten je nepřijatelný pro jakéhokoliv křesťana. Také sociální nauka komunistů je nemyslitelná bez ateismu. Rovněž nesjou slučitelné k křesťanským zákonem Horského kázání - ~~nicum~~ o třídním b. ji. Křesťané by podle představitelů FDJ., kteří si říkají křesťané, měli přijmout nauku bezbožníků, ~~měli by~~ ^{a. laj} přestat být křesťany. Přes všechna uklidňující slova posledního sjezdu Něm. svobodné mládeže pro katolíka a pro každého křesťana platí buď anebo : buď věřit v Krista anebo v Marxe. *Nehru byl velký, a jinou
mužem ne, nikdy.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vrámci našeho náboženskovzdělávacího pořadu jsme pro vás dnes připravili referát o nedávné alokaci sv.Otce o automatizaci. Nejdříve si poslechněte zprávy z kat. světa // Nový velitel Papežské švýcarské gardy plukovník Robert Nünlist přijel minulý týden do Vatikánu a byl představen papežským gardistům substitutem státního sekretariátu Mons.Karlem Grano. Pluk. Nünlist byl v aktivní službě u švýcarského vojska. Svého nového úřadu se ujme začátkem července.

Kardinál Wysz. odjel včera v pondělí ráno z římského nádraží Termini, aby se vrátil do Polska; ^{v Rím deš uva} ^{u,w.} ~~po 6-týdenním pobytu v Rímě~~. Spolu s ním odjeli ostatní tři biskupové, kteří s ním do Říma přijeli: nově jmenovaný arcibiskup z Poznaně Mons.Antonín Baraniak, biskup z Łodže Mons.Michal Klepač a světící biskup varšavský Mons.Zigmund Choromański. Také na jiných hlavních stanicích, kterými vlak s kardinálem projížděl, byl kard.Wysz. radostně pozdravován. Tak na př. ve Florencii přišel na nádraží sám primátor města prof.La Pira, který kardinálovi odevzdal relace o 5 sjezdech za mír a křesťanskou civilisaci, konaných ^{v říjnu. letu} každoročně ve Florencii, dále pozdravili kard.W. na Florentském nádraží známý kat.spisovatel Pietro Bargellini a členové polské kolonie. V Boloni se setkal s kard.Wysz.místní arcibiskup kard.Lercaro, a příbuzní kardinálovi, kteří žijí v Bologni. ~~Organisace Augšburské dicese Katolické akce~~ podaly žalobu u soudu proti ~~Mezinárodnímu~~ ~~Mezinárodnímu~~.

redakci humoristického časopisu Simplicissimus. V posledním čísle časopisu jsou zobrazeny na první stránce ^{berlínští} předvolební propagandisté německé vlády, jak kráčí za velebnou svátostí!

Katolíci vidí v obrázku zesměšnění a urážku svého náboženství. Ve Fatimě skončila konference katolických junáků skautů mezinárodní.

Při zasedání P.Corrigham, který je pověřen organováním v. hošlužeb pro na ^{národy} jamboree v Birminghamu v září srpnu příštího roku, že se tohoto jamboree zúčastní asi 10.000 katolických junáků skautů. Celkem se přihlásilo na jamboree 35.000 skautů.

Mezinárodní federace křesťanských dělníků uprchlíků a emigrantů koná svůj mezinárodní sjezd v Lucemburku od 5. do 7. července t.r.Zahajovacímu zasedání bude předseda Mezin.federace křest.odboru Gaston Tessier. Členy mezin.federace křest.dělníků uprchlíků a emigrantů jsou všechny AT národní skupiny národů za železnou oponou. 300 rozhlasových stanic sev.Ameriky bude vysílat tehož dne v různou hod.

N. něk

hodinu pořad: ~~Hodinový pořad~~ *plní dle*
Ráno. Obsahem pořadu je zatčení, proces a uvěznění ~~členů~~
maďarského primasa kard.~~Wysz.~~, jak tyto smutné události viděli kardináloví
prátelé. Před končí zákeřným přepadením svobodného Maďarska sovětskými
tanky 4. listopadu ráno.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Pius XII. o automatisaci.

V pátek 7. června sv. Otec udělil zvl. audienci účastníkům sjezdu pořádaného Sdružením italských katolických dělníků. Sjezd měl heslo v dnešní době velmi aktuální: Automatisace a svět práce. Tomuto tématu byla též věnována alokuce Pia XII., rotože, jak pravil sv. Otec júvodem, o automatisaci mají právo mluvit nejen technici a ekonomici, nýbrž též sociologové a moralisté: mylný postoj vůči této otázce by mohl mít za následek nejen velké škody materiální nýbrž především škody řádu duchovního a mravního. - V prvé části své alokuce (více teoretické) Pius XII. hleděl odpověď na otázku, zda automatisací skutečně začíná nová éra lidstva. Domnívají se to ti, kdo s marxismem mylně připisují základní a rozhodující význam technické stránce lidského života, zevnějšímu způsobu vykonávání práce; automatisace jako nový druh organizace produkčních sil prý dovede změnit život člověka i společnosti. Avšak vývoj společnosti je ovlivněn totalitou člověka ve společnosti, t.j. nesčetnými činiteli, vézanými jeho jednotu, a jen v tento rámci nabývá plné účinnosti ~~jin~~ z vnější technický činitel. Tento technický činitel nepřevládne konec konců ani proti smyslu hospodářství ani proti smyslu sociálního života.

Vliv autoamtisace na člověka tedy bude omezený, nebude rozhodující. Automatisace nedává člověku schopnost stát se novým stvořitelem světa, vytvořeného jen jím, člověkem. Je pravda svými metodami produkce člověk vytváří něco, co blíže odpovídá plánu člověkem stanovenému, a v tomto ohledu věc je vytvořena člověkem. Avšak pro sociální skutečnost a pro její stabilní uspořádání nestačí statistika ani matematika; sociální život žádá též, a to především, poznatky jiného druhu, jako jsou teologie, filosofie a vědy duševní živote člověka a o jeho dějinách.

V druhé části své alokuce Pius XII. pojednal o vztazích automatisace k některým otázkám sociálním a hospodářským: Hospodářské využití automatisace bude možné jen až nastane odzbrojení a tak bude uvolněn kapitál, jež dnes pochlcuje válečný průmysl, až nastane hospodářská stabilita. Automatisaci musí nezástaností nutno provádět postupně, tak aby bylo odstraněno nebezpečí, nemohou a nesmí být řešeny podle zásady socialismu, t.j. vyloučením soukromého vlastnictví slepě pokud toto je základou pro řízené využití materiálních statků.

Není pochyby o tom, že v národním i evropském hospodářství bude nutné větší ~~úprava~~ řízení hospodářství, avšak to nesmí ani nemusí být totožné s naprostým větším či menším zestátněním. Nezávislost rodiny a svobody občanů je vázána na ~~zdravé provedení~~ soukromého vlastnictví.

V třetí části své allokuce se Pius XII. dotkl osudu dělníka v automatisaci ^{jen} hospodářství. Bude odňata dělníkovi bolest a námaha v jedné formě, ale stíl hne ho jiná. Ani éra automatisace nezruší slova Stvořitele: "V potu tváře budeš jísti svůj chléb". Závěrem Pius XII. znova upozornil na nutnost připravit a vyškolit dělníka, a pak mu též poskytnout vyšší stupeň všeobecné kultury. Tím se rozreší otázka volného času: člověk nepracuje, aby se pak radoval z volného času, ~~vybr~~ ^{Lze} má volný čas - kromě času k nutnému a zdravému odpočinku - aby ~~zdokonaloval~~ ^{se vyučoval} schopnosti, aby lépe plnil své povinnosti náboženské rodinné a sociální; ~~a konečně~~ aby se učinil fysicky i duševně schopnějším k práci)"

jimž záleží na lepším zítřku je středem pozornosti jak techniků tak i těch Není pochyby, že automatisace, ~~je~~ ^{automat. vše všechno} jest též ještě pokročilé mechanisace výrobního procesu, takže stroje řídí a uvádějí v chod nové stroje/elektronkovými mozky/, jsou schopny vykonávat matematické procesy, odhalovat chyb a napravovat je. Před nedávnem automatisace byla otázkou jen Sp. státům: kde na př. podnik Reytheon v Chicagu 2 dělníci řídí stroje, které namontují 1.000 rozhlasových přijímačů za den - to co před tím dělalo 200 dělníků; jiný podnik Corning Glass Co za 5 let snížil cenu televizních lamp z 75 dolarů na 8 a půl; tím se zvýšila výroba a závod mohl přijmout dalších 2.000 dělníků. Automatisace proniká i do západní Evropy; podle mínění odborníků, v komunistických zemích postupuje daleko pomaleji. Teoretici automatisace jsou rozděleni ve svých názorech: kromě otázek rázu materiálního a hospodářského, které automatisace může vytvořit, objevují se i potíže rázu duchovního, ne méně osudné. Na některé z těchto potíží upozornil Pius XII. ve své allokuci: možnost nadprodukce a tím zrušení hospodářské rovnováhy, nezaměstnanost, nutnost poskytnout dělníkům novou práci a doprát jim odbornou přípravu pro jejich novou práci u strojů. Práce snad bude kratší, ale namáhavější a proto i lépe placená. - Nás zajímají především potíže rázu sociálního a duchovního. "I kdyby automatisace po stráni hospodářské byla úspěchem, neznamená to ještě, že musí být úspěšná po stránce lidské, duševní, čteme v časopise Revue d'action populaire. Předpokládáme-li že by mohla být zavedena bez krízí či převratů v rozlič-

ných sektorech hospodářství, plynulo by z toho rychlé zvýšení životní úrovně. Avšak jest se bát, že tato náhlá změna, způsobí nebezpečné omezení kulturních a duchovních aspirací. Náhlé uspokojení materiálních tužeb dříve tak těžko dosažitelné, může vyvolat pocit přírozené blaženosti, soběstačnosti, který zatlačí do pozadí touhu po upokojení tužeb jiného řádu. Nastane ~~pravice~~^{nepravice} rovnováhy mezi kulturní a náboženskou zralostí a materiální situací člověka. Jedním slovem: touha po opravdové kultuře a touha po Bohu mohou být vyloučeny z obzoru člověka automatisace. Už nyní můžeme pozorovat, že v Americe, v Austrálii, a podobná nová maloměstská mentalita proniká do jistých dělnických tříd v západní Evropě. Jen kultura a prohloubení náboženského života dovoluje jednotlivcům i sociálním třídám udržet rovnováhu přes onu rychlou změnu materiálního života, a uchránit ~~je~~ ty pravé perspektivy a stupnici hodnot. Čím více a rychlejších sociálních změn bude, tím těžší bude si udělat anebo znova najít onu rovnováhu".

Právem tedy Pius XII. varuje před naivním optimismem, který se domnívá, že s automatizací přijde nový zlatý věk. Automatisace přinese lidem nové úkoly: ~~udělat~~ si onu rovnováhu. Tím nutnější proto bude správné použití volného času: prohloubení vnitřní kultury, věnovat jej rodině, plnění povinností sociálních a náboženských.

Ústav pro studium totalitních režimů

K svátku Božího Těla vám přečteme příležitostnou úvahu, ~~a~~ ^{Blan. nejprve zápisník} ~~pána~~ opat Bohuslava Jarolíma, oběť komunistické náboženské persekuce. Náš pořad zakončíme Pange linqua od Palestriny. Nejdříve si posl. zprávy z Vatikánu a z kat. světa.

VM Dnešní obvyklá audience u sv. Otce se konala ve svatopetrské bazilice.

Bylo přítomno na 10.000 poutníků a turistů. Z Italie bylo ohlášeno k audienci asi 30 skupin, z Francie 2 skupiny, z Rakouska a Německa 4. Mezi italskými skupinami byli především zastoupeni dělníci, studenti a děti, které v posledních dnech přistoupily k prvnímu sv. přijímání. Pius XII. krátce promluvil latinsky k přítomným minoritům, kteří v posledních dnech konali v Assisi svou generální kapitulu a znova zvolili generálním představeným řádu P. Augustina Šepinskeho. Nato Pius XII. pozdravil v klavních světových řezech i ostatní přítomné a všem udělil své apoštolské požehnání.

Varšava. Ti ková kancelář Reuter oznámila, že kard. Wysz. spolu s třemi biskupy, kteří ho provázeli na jeho cestě do Říma, štatsně přijeli do Varšavy. Italský tisk přinesl zprávu, že kard. Wysz. se včera krátce zastavil ve Vídni, kde ho pozdravil arc. Mons. König spolu s ap. nunciem Mons. Dellepiane Kard. W. přivezl s sebou do Poslka obraz P. Marie Čenstochovské, posvěcený sv. Otci při audienci udělené všem biskupům dne 14. května. Obraz bude umístěn v katedrále sv. Jana ve Varšavě. *Nášr. všechny město až 22.00*

Rakouská vláda jmenovala své členy komise, která má projednávat otázku konkordátu mezi sv. Stolicí a Rakouskem. Zástupci vlády jsou kancléř Figl, vicekancléř Pittermann, dále min. zahraničí, spravedlnosti. O tom, zda je stále platný konkordát uzavřený ještě Dolfussem ne o zda má být uzavřen nový konkordát (Už dlouho se diskutovalo v Rakousku). Nový president Schärf (ned po svém zvolení dal jasné najevo, že se nebude stavet proti novému projednávání této ořehavé otázky. Mimořádně důležitá budou jednání o článkách konkordátu, týkající se církevních škol, církevního majetku, zabaveného Hitlerem a konečně otázka církevního manželství.

Nové Delhi. Katoličtí biskupové jihoindického státu Kerala protestovali veřejně proti novým školským zákonům, které chystá nová komunistická vláda. Biskupové žádají, aby předloha zákona byla uveřejněna, a tak dána možnost jako v každém demokratickém státě seznámit se s jejím obsahem, po případě projevit výhrady proti ní. Biskupové též poukazují na práva Církve ve věci výchovy: Církev má tato práva jednak protože je ustanovení Božího, jednak si je zasloužila prací, kterou po léta vykonává k povznesení urovně životního obyvatelstva. Protože indická ústava je budována na víře v Boha, končí biskupové, proto každá reforma, která na to nemá ohled, je útokem na samy základy indické kultury.

Čtvrtletník pro zkušenosti v pastroraci "Le Christ au Monde Kristus ve světě" vydávaný v Římě pracovním kroužkem kněží rozptýlených po celém světě, přinesl v jednom ze svých posledních čísel několik zajímavých údajů o apoštolátě Eucharistii. "Boží tělo ve světě" je titul prvního z obrázků:

Svátek Božího těla je slaven rok co rok s větší a větší okázalostí: Slaví jej v Římě, v severských zemích, v Aténách, v Novém Yorku ano i na Dálném východě. Nejdojemnější jsou však oslavy tohoto svátku u chudého a prostého lidu. Tak na př. slavili loni po prvé Boží tělo v indickém městě Sarguja, blízko Nové Delhi. 1.500 věřících krácelo v průvodě, 300 bubeníků doprovázel průvod Svátostného Krista městem. ^{vzd. myšlenky} Místní nekatolické obyvatelstvo s hlubokou úctou a zbožností přihlíželo. V jiném indickém městě Tezpur, téměř úplně nekatolickém přišlo na božítelový průvod 5.000 katolíků, někteří ze vzdálenosti 30 až 60 mil. Na zádech si nesli rýži, dříví, aby si ji uvařili, a s možně také děti, které nemohli nechat doma bez dozoru.

Bylo to dojemné procesí. Tisíce svatých přijímání bylo rozdáno, místní biskup udělil i mnoha poutníkům svatost bižmování. Večer byla uspořádána na počest Svátostnému králi folkloristická slavnost s tanci.

Časopis Le Christ au monde dále referuje o tom, jak se šíří myšlenka noční adorace vystavené Nejsv. svátosti, podobné adoracím konaným před r. 1945 u nás u sv. Josefa v Praze. Bohužel komunisté jí asi ^{im učinili} konec..

Od 1. ledna 1956 je v kostele P. Marie v Montrealu každou noc vystavena N.S. Přičinila se o to Kanadské sdružení nočních adorátorů, u příležitosti 75. výročí svého založení. Při oficiálních oslavách tohoto výročí přijal do sdružení arc.kard. Leger 200 nových členů. Při slavnostní adorační hodině zástupci novokanaďanů, přistěhovalců ve svých národních krojích společně se modlili Otče náš. Před tím primátor města Montrealu zasvětil své město B.S. ~~PY~~ Už asi 3 roky američtí vojáci v kasárnách v Brize Norton blízko Oxfordu v Anglii konají každý týden ze čtvrtku na pátek 24 hodinou adoraci před Nejsv. svátostí vystavenou v táborové kapli. Každou půlhodinu se střídají před Eucharistickým králem 4 vojáci. Myšlenka pochází od prostého řádového vojáka: seržanta Michala Polachka. Zdá se že tato adorace má velkou zásluhu na zlepšení náboženské úrovně v tábore mezi kat. vojáky.

Také ~~po~~ misijních zemí proniká myšlenka ustavičné adorace: V Lorenzo Marquez v Mozambiku začali noční adoraci v r. 1946. Dnes má sdružení adorátorů 500 členů. Podobné kvetoucí středisko adorací je v městě Kitega

v území Urundi; zde se připisuje ustavičné adoraci zvýšení svatých
přijímání. A ještě o jednom středisku se zmínilo: v Colombo na Ceyloně,
v kostele sv. Filipa Neri. Hlavními apoštoly této ustavičné adorace jsou
řeholníci kněží Nejsv. svátosti. Na celém světě spravují 100 eucharistických
arsenálů duchovního života a lásky.

msm *první*
dne. syni bl. synode. funkce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho kněžského vysílání uslyšíte nejdříve vzpomínu na dp. Maria Venturiniho, organisaátora Světového dne posvěcení kněžstva, a nakonec několik obrázků Úcta k N.Sv.Oltářní ve světě.

Průvod se konal v čtvrti Prenestino na římském předměstí. dr. nobilis w. Kard. Mgr. H. van den portela a Rm. Kard. Wysz. sloužil ještě včera ráno, hned po svém navratu do Varšavy slavnou mši svatou ve varšavské katedrále. V příležitostném kázání kard.

W. veřejně děkoval Bohu za to, že členové polského episkopátu se smějí zase odebrat do Vatikánu a svobodně referovat o skutečné náboženské situaci ve svém biskupství, jak je to jejich povinností. Jen P. Maria může uskutečnit jednotu polského lidu, pravil dále ^{K.U.S.} závěrem slavné prohlásil, že svazky vížící polský lid k římskému papeži jsou nerozlučitelné. Kardinála Wysz při jeho příjezdu na varšavské nádraží očekávalo na 20.000 lidí. Muži i ženy se slzami v očích na kolenu přijali kardinálovo biskupské požehnání

Tisíce pak doprovázely jeho auto od nádraží až k residenci. Na zvláštním
autě byl vystaven obraz P. Marie Čenstochovské, posvěcený sv. Otcem ^{tato}
~~duš~~ u. w. ^z sv. i. s. z. B.

Podle sdělení časopisu Expulsus se vrátil do Ivova řeckokatolický bisku
redemptorista Mons. Czarneckij. Vypráví se že od r. 1946, kdy byl zatčen, byl
vezněn celkem v 30 rozličných vězeních a pracovních táborech Sov. svazu.
Po 60 letech byl uvolněn podle nejdele proslulých sovětských metod.

Každý významný kněz má svou historii. Nejvíce vytípkl v letočém tábore ve Vorkutě za polárním kruhem. Podlekypráv věbí jednoho polského kněze je pan biskup Czarneckij poměrně zdrav; je mu ale přísně zakázána jakákoli pastorace. Mons. Czarneckij byl vysvěcen na kněze r. 1908; r. 1931 byl konsakrován na biskupa a jmenován apoštolským visitátorem katolíků byzantsko-slovanského obřadu *m. n. M. K.* Vatikánská ročenka *Annuario Pontificio* už po léta připojuje k jeho jménu smutná slova: "In carcere perla fede - ve vězení pro víru."

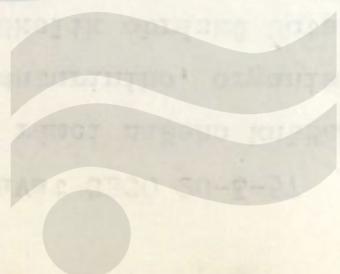
Poslké církevní autority vyjednávají s vládou o vrácení církevních pokladů, které byly za světové války uloupeny v Polsku nacistickými vojsky a po zději Američany vráceny polské vládě, která ony památky dosud drží v správě vala. Jsou to mj. vzácné sochy a obrazy, reliquiáře, monstrance, kříže

kříže, kalichy, atd. celkem 652 kusů. Za Gomulkova řízení bylo už několik památek vráceno, jako na př. oltář Veit Stossa z 15. stol., který byl též na náklad vlády restaurován a nyní je vystaven v kostele P. Marie v Krakově. Před několika týdny vláda též vrátila Církvi 1000 let starý kalich sv. Vojtěcha; ten patří do pokladnice hnězdenské katedrály. Pooslá vláda dala najevo, že je ochotna k dalšímu vyjednávání.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili zprávy z kat. světa a pak rozhovor. Kat. Církev na Islande.

Zprávy. Katolíci na celém světě oslavili včera svátek Božího těla, na mnoha místech tradičním průvodem s Nejsv. svátostí. Průvod římské diecese se účastnilo na 200.000 věřících. Velebnou svátost nesl římský ^{plenář} ~~představitel~~ Mons. Prenestino. Traglia v nové monstranci, kterou sv. Otec daroval nově zřízené farnosti sv. Lukáše; před jejím kostelem se průvod skončil. Za Vel svátostí kráceli přední římskí církevní hodnostáři, dále primátor města Říma sen. Tupini s členy městské rady a s městským praporem, řada italských senátorů a poslanců, předseda mládeže it. katolické akce, ^{u. /} náčelník italských kat. skautů. Závěrečné svátostné požehnání udělil gen. vikář sv. Otce pro římskou diecesi kard. Klement Micara, jenž v příležitostním kázání vyzval přítomné, aby zůstali věrní víře v Krista dnes, kdy jsme svědky ^{antikrista} ~~zurputněho boje mezi~~ Kristem a Antikristem: představovanou bezbožekým materialismem. Mohutný byl Božílový průvod též v italském městě Orvieto; tam ^{je} v průvodu nesen památný korporál potřísněný Nejsv. krvi z konsekrované hostie. Po prvé po válce byl konán svátostní průvod v západní části Berlína. Vel Svátost nesl biskup Mons. Dörfner. Bylo přítomno mnoho tisíc katolíků a osobnosti civilní ^{Tradice} západního Berlína. V Kolíně nad Rýnem ^{se} ~~zúčastnilo~~ ^{u. /} průvodu na 30.000 věřících. Kolínský průvod sahá až k r. 1279. Ve Vidni za Vel svátostí nesenou arc. Mons. Königem kráčel kancléř Raab, min. zahraničí Figl, předseda Národní rady Felix Hurdes a mnoho členů sněmovny a senátu. Zprávy o podobných slavných průvodech přicházejí ze Španělska a ze Spoj. států severoamerických.

V místnostech premonstrátského opatství v Tongerloo v Belgii byla otevřena stálá výstava o náboženském pronásledování v zemích za železnou oponou. Výstavu otevřel opat Judocus Boel za přítomnosti mezdiecesní komise a správního komitétu Díla pomocného díla kněžím z vých. a střední Evropy. Toto dílo, jak známo založil tongerlooský premonstrát P. Werenfried van Straaten. Byli též přítomni zástupci dvou řeholních společností založených P. Van Straatenem: Řád stavitelů a Hnutí Církve Umlízené.

Komunistické autority vých. Německa hledí zaslabit Církev tím že ~~užívají~~ svévolně redukuji počet studentů bohosloví. Církevní autority tám po jednání se sekretářem pro církevní záležitosti pedažilo zachránit polovinu ohrožených bohoslovů. Ježíškem ale jiný výnos komunistické vlády stanoví, že kněží, kteří skončili bohoslovecká studia nesmějí navštěvovat teologické fakulty na východoněmeckých universitách. Sekretář pro církevní záležitosti Werner Heggerath ospravedlnil výnos tvrzením, že vláda podporuje studia zaměřená na praxi, ne na planou spekulaci.

Není
Katolická Církev na ostrově Islandě.

*nes výkaz účetní za rok 1948
o finan. zálež. jenž je příslušný období 176/2*

Jednou ze zemí, jíž je věnován červnový misijní úmyls Apoštolátu modlitby, je Island, země ledu, poslední Thule. Podle tradice přinesl tam první zvěst o Kristovi svatý mnich Brandán, v 6. století. V jeho šlépějích připluli na tento ostrov mniši irští a skotští, kteří se ale s nepořízenou vraceli do svých domovů, isolováni v pohanském a zatvrzelém světě. Opravdové pokřesťanění Islandu začalo v 10. století, kdy se Island prohlásil republikou. Apoštolem Islandu je nazýván saský biskup Bedřich. Kolem r. 1000 bylo křesťanství prohlášeno státním náboženstvím. Mezi 11. a 15. stoletím Island byl zemí hluboce křesťanskou. Měl dvě biskupství: jedno na jihu v Skaholtě, založené r. 1056 a druhé na severu v Holmaru, založené 1106. Benediktinům a augustiniánům se podařilo založit 9 klášterů v 12. a 13. století. Ostrov měl tehdy asi 80.000 obyvatelů. Jen skaholtská diecéze měla na 290 kněží, kteří spravovali 220 kostelů a kaplí, zasvěcených většinou P. Marii. Islandští křesťané chodívali na pout do Říma, do Kříže a do Svaté země. Začali i evangelisaci Grónska, ostrova objeveného jak se zdá Islandanem nějakým r. 983; založili si tam osadu a r. 1174 dokonce i biskupství v Gandoru. Tato misie však byla opuštěna v 15. století a křesťanství vyhlazeno, snad eskymským obyvatelstvem. Tento rozkvět křesťanství na Islandě spadá s údobím literární obrody které dalo Islandanům klasická díla jejich literatury. Básníci i vypravěči, většinou neznámí, sestavili do veršů staré pohanské skandinavské legendy, povídání, ságy, rytířské eposy, mýriánské legendy, životopisy biskupů, svatých apoštolů a kázání věhlasných kazatelů.

16. století a reformace t.zv. znamená konec tohoto rozkvětu náboženského i literárního. Dánský král Christian III., který vládl též Islandu, učinil s obyvatelům tohoto ostrova násilím luteranismus. Island byl odtržen od Říma. Poslední biskup *z Ísafjörðuru* ¹⁵⁵⁰, *Jon Arason*, protože nechtěl odpadnout byl ^{zemřen} *Katolická víra* byla vyhlazena do té míry, že po celá příští 3 staletí jedinými katolíky byli francouzští rybáři, kteří několik měsíců v roce dleli v islandských mořích.

Křesťanská restaurace Islandu začala přesně před 100 lety. R. 1849 Dánsko první vyhlásilo svobodu svědomí. Island byl zařazen do ap. prefektury polárního kruhu, zřízení papežem Piem IX. Tato prefektura zahrnovala též Laponsko, Grónsko a ostrovy Farö. R. 1857 se usadili v Reykjavíku dva francouzští kněží: abbé Bernrd a Jaudoin. Velká byla protivenství, která museli překonat,

než se místní fanatičtí luteráni smířili s jejich pobytom. Ještě r. 1870 byl jeden statkář potrestán pokutou, protože po dva měsíce měl za hosta P. Baudoina. Teprve 1874 byla povolena větší náboženská svoboda. Mezitím ale P. Baudoin byl jmenován ap. prefektem prefektury Polárního kruhu a pak ap. prefektem Norska. P. Baudoin onemocněl a se vrátil do Francie. P. Baudoin pracoval 20 let v Islandě, a nepodařilo se mu pokřtít ani jednoho Islandana. Avšak jeho práce nebyly na drmo, připravil půdu pro první konverze, a těm došlo ne na Islandě, nýbrž v zahraničí.

Jedna francouzská rodina si přála vzít k sobě dva islandské chlapce, kteří by mohli v městě studovat. Na radu P. Baudoina padla volba na Gunnara Einarsona, syna onoho statkáře pokutovaného za to, že měl v domě katolického kněze, a pak na Jona Svensona. Válkou r. 1870 oba chlapci ~~zůstali~~^{byli zadrženi} v Dánsku, byli umístěni v koleji jesuitů v Kopenhadenu. Tam též přijel za Jonem Svensonem jeho bratr Heřman. Gunnar Einarson po studiích konvertoval, vrátil se domů a po 20 letech byl jediným islandským katolíkem. Jedenkrát za rok přijížděl na Island katolický kněz, aby dal rodině Einarsonově a několika cizincům katolíkům příležitost být na mši svaté a přistoupit k svátostem.

Jon a Heřman Svensonovi vstoupili do noviciátu řádu Tov. Ježíšova. Heřman zemřel ještě během studií, a Jón se stal prvním islandským knězem po reformaci. Jemu vděčí Island za svou známost po celém světě. Spisy P. Svensona Nonniho jsou přeloženy do více jak 30 jazyků, a třebaž Nonni už zemřel dávno ^{r. 1949 v Kopenhadenu} - jeho spisy jsou stále vydávány a čte se.

Pravidelná misijní práce na Islandě byla znova započata za papeže Iva XIII. R. 1895 dva kněží odjeli do Reykjaviku z Dánska, a otevřeli první malou kapli. Potom r. 1896 přijely na Island první řeholní sestry, aby otevřely nemocnice a školu. Protikatolické diskriminační zákony byly už odvolány a r. 1901 ap. vikář z Kopenhagi Mons. Von Euch, přistál v Reykjaviku, aby prvním konvertitům udělil svátost biřmování. Or. smrti biskupa Jóna Aras na ~~Danmark~~ v kročíl do Islandu katolický biskup. R. 1923 byla islandská misie povyšena na apoštolskou prefekturu; sám prefekt Posv. kongregace Šíření víry kard. Von Rossum se súčastnil příležitostních oslav. Když za 6 let byla ap. prefektura jmenována apoštolským vikariátem, tu zase přijel do Reykjaviku kard. Van Rossum aby konsakroval na biskupa prvního ap. vikáře Mons. Meulenburga. Konsakraci byli přítomni 3 ministři, primátor města, velvyslanci Dánska a Francie, řada konsulů a jiných osobností. Nástupcem Mons. Meulenburga se stal r. 1941 island

islandský kněž Jan Gunnarson, syn onoho Gunnara Einarsona, jenž byl po 20 let jediným katolíkem na ostrově. Mons. Gunnarson s velkou okázaností vysvětil na kněze jednoho řeckoslovce Islandana, který sám konvertoval z luteranismu, studoval v Americe. Jeho otec význačný hudební skladatel daroval svému synu k primici skladbu Ave Maria.

Misijní práci na Islandě konají řeckové Monfortáni. Spolu s nimi pracuje asi 60 řeholních sester - dvě jsou Islandanky. Církev má 4 farnosti školy, nemocnice a dokonce i jednu tiskárnu. Katolíků je 620, počet nízký avšak nezapomínejme katolicismus na Islandě je mladý, je to první generace po náboženském probuzení. Církev na Islandě potřebuje pomoc ostatní Církve a zvláště jejích modliteb.

Monfortáni

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

152/3

Poslechněte si dnes příležitostnou úvahu o svátku Božího Těla. Nejdříve několik zpráv vat. rozhlasu.

Svatý Otec Pius XII udělil dnes ráno zvl. audienci 10 dětem z Milána, které získaly první cenu v katechetické soutěži organizované milánským katolickým deníkem l'Italia. Děti byly doprovázeny rodiči a svými učiteli. Jmenované soutěže, která tvoří vzdálenou přípravu na velké lidové misie, jež XXII v Miláně se mají konat na podzim, se zúčastnilo na 30.000 dětí od 8 do 11 let ze 130 škol. Sv. Otec setrval krátce v srdečném rozhovoru s dětmi, pak s u ka vše-
mí přítomními pomodlit Anděl Páně a nakonec všem udělil své apoštolské požehnání. Předtím Pius XII. přijal v audienci velvyslance irské republiky u Svaté stolice Leo Mc Cauleye, který Piu XII. odevzdal bohoslužebná rouška, da dar to irské vlády pro misie. V poledně Pius XII. požehnal s okna své soukromé pracovny asi 5.000 poutníků a turistů, kteří se svatopetrského náměstí Pia XII. radostně pozdravovali.

Prostřednictvím substituta svého státního sekretariátu Mons. Dell'Acqua sv. Otec zaslal soustrastný telegram bisk.ovi z Chioggie v území ústí řeky Pádu, které bylo znova stiženo katastrofálními záplavami. Pius XII. vyjadřuje biskupovi svou upřímnou soustrast i jeho věřícím, a k ulehčení utrpěných škod posílá peněžní dar větší. Předsedu svého Pomocného díla Mons. Baldelihho pověřil, aby do postiženého území poslal pomoc v potravinách a šatstvu.

Katoličtí biskupové Argentiny vydali společné prohlášení k nastávajícím volbám, které se mají konat 28. července. Tyto volby mají dát zemi poslance pro ústavodárné shromáždění. Biskupové projevují přání, aby tato ústava zaručila práva rodiny, svobodu využívání, svobodu zakládat odborové organizace a náboženské spolky. Je povinností katolíka dát svůj hlas jen té politické straně od které možno očekávat, že bude hájit tato základní člověka a bude bojovat proti úplné odluce radikální Církve od státu, komunist. republ.

Známý francouzský malíř a básník Jean Cocteau vymaloval kapli sv. Petra ve Villefranche sur Mer blízko Nizzy. Tato stará kaple byla úplně sešlá a místní rybáři ji užívali za skladiště. Z iniciativy biskupa z Nizzy byla kaple vyšištěna a Cocteau se nabídl, že ji vymaluje, tak jako kdysi jiný slavný francouzský malíř Matisse vymaloval jiný kostel. Kaple bude otevřena bohoslužbám na svátek sv. Petra.

Svátek Božího Těla byl i letos den svátostních průvodů. Konali jej v Římě, ve Vídni, v Berlíně, v Africe, Asii, Americe - všude tam, kde věří v svátostnou přítomnost Krista pod způsobami chleba a kde jemu, Králi lidí i přírody chtějí vzdát veřejný hold víry, poslušnosti a lásky. I v našich českých zemích bývaly božitělové průvody slavné: ~~zpravidla na dojazdu~~ na Moravském Slovácku, ano i v Praze, kde za Vel. svátosti neseou pražským arcibiskupem kráčela ~~dnes~~ pražská katolická honorace. S bolestí v srdci vzpomínáme ~~na~~ to, co bylo: ~~aby nás povolal a my všechny~~ byl to nacismus, který nám proměnil Boží Tělo ve všední den, ~~a~~ ~~ani~~ komunismus ~~do hrobky~~ nepotřebuje tu víru v nadpřirozenou přítomnost Boha na zemi a jeho požehnání. Než nedávajme se truchlivým vzpomínkám. I váš dnešní skromný božitělový průvod je milý Svátostnému králi české země, ano ještě milejší než ~~býval~~ v minulosti. Dřívě snad bylo v něm něco konvenčního; poslat dítě za družičku patřilo ke zvyku a k formalitě, asi takové jako jít na Vzkříšení a pak se celý rok v kostele neukázat. Jaké trápení působily kněží ty taky křesťanské maminky, které memrromocí chtěly mít svého caparta vpůvodě třebas ani dítě ani matka nevěděly, jak se před Bohem přítomným ve Svátosti chovat. Dnes myslím takové matky si své děti nechají doma, protože dnes jít na božitělový průvod vyznáním víry: půjde tam jen ten kdo v sobě najde sílu ~~zapomenout~~ na to, že ho snad pozoruje desítkář ze strany. Ano, m.p. do průvodu zítra, a pošlete tam i vaše děti. "Nechtě malíčkých přijíti ke mně", volá k vám Kristus z montrance.

Rimský božitělový průvod se konal v předměstské čtvrti Prenestino. Zúčastnilo se ~~sobě~~ přes nečekané vedro na 200.000 lidí, jen málokterým, a to podle rimského zvyku jen mužům a jinochům, bylo doprovázeno kráčet v průvodeč. Ostatní se modlili a zpívali eucharistické písne ~~chozníků~~. Závěrečné svátostné požehnání udělil kardinál vikář sv. Otce pro římskou diecesi Klement Micara.

Dříve než věřícím požehnal, pronesl k nim krátké kázání. ~~Myslenky z kázání~~ "Svět potřebuje dnes víc než kdy jindy Krista, i když ho zavrhuje a protinásleduje. Od dne, kdy Věčné Slovo, Syn Boží se vtělilo v lůně P. Marie, osud lidstva je návždy vázán na Krista: od oné chvíle až na konec věků lidé se budou ~~oud~~ aby Krista milovali nebo aby ho nemáviděli, aby ho přivedli na kříž nebo aby zemřeli s ním. - Ježíš Kristus a jeho dílo nejsou jen episodou, krátkou historickou událostí. Jsou přítomny mezi lidmi, přítomností živou a účinnou, a není možné se jim vyhnout." ~~Kazatel~~

Kristus je přítomen ve své Církvi, v té velké rodině, jež má shromažďovat dítky lidí a přeměňovat je v dítky Boží. Je přítomen hierarchií, a především v osobě římského papeže, viditelného zástupce na zemi: on Kristovým jménem mluví, učí, rozkazuje, dává zákony a rozhřešuje. Kristus je přítomen ve svá tostech: ty jsou prodloužením jeho přesvaté o člověčenství, jsou nástroje milosti, jež uzdravuje, pozvedá a oživuje.

V Eucharistii se jeho přítomnost stává reální, podstatnou: od onoho okamžiku ~~všechny~~ když J. pronesl všemočné slovo: To je mé tělo a toto je má krev, až do posledního dne světa každý člověk ~~v Eucharistii~~ najde v Eucharistii pokrm a druh na cestě ~~spravy~~ do života věčného. Eucharistie je životní středisko, je bijící srdce Církve. To je ta velká skutečnost, jež žije ve svaté Hostii již se dnes klaníme s novou vírou. V ní je důvod k naději: Tato slabá bělostná hostie v sobě zahrnuje nekonečnou moc: odolala už víram 20 století, přestala všechny útoky meče i pera, všechny nástrahy světa i satana. I dnes se pozvedá v tichém triumfu nad zříceninou a mataeriální i mravní bídou ~~lym. v. Th. Kr. Glor.~~ naší země, zatím co nesčetný zástup duší ji zdraví ~~Pange lingua gloriosa~~ ...

Kristus však i dnes zůstává signum contradictionis: znamení jemuž je odpíráno. Nelítostný boj pokračuje, ano dnes je ještě krutější. Jsme svědky souboje mezi Kristem a Antikristem. Dnes to není útok na ten či onen článek víry, na tu či onu posici Církve. Boj zuří na celé frontě a nepřátelé disponují nesmírnými prostředky. Chtěli by vyhladit Církev. Antikrist je dnes představován historickým a materialistickým dialektickým. Za jednací skutečnost uznává hmotu, vedle níž není míslo ani pro Boha ani pro nesmrtnost duše a proto ani pro žádnou duchovní hodnotu. Bezbožecí materialismus činí nemožným napovídání nebo mravnost, klade na stejnou úroveň lež i pravdu, nevázanosť i poctovist, lehkomyšlenost i mravní svědomí, násilí i zákon, nenávist i lasku. Jsme si jisti, že žádné lidské moci ani dábelské se nejdáří vyhladit ze země Kristovo království. On sám nás povzbuzuje: Já s vámi jsem až do skonání věků - Nebojte se, já jsem přemohl svět. Kristovo vítězství se ale musí ukázat v nás a podmínkou tohoto našeho vítězství je naše víra.

Pochod Církve dějinami je poznámen krví: tak jako krví byla potříšněna Kristova cesta na Kalvarii. Život Církve je pokračováním života Kristova. To je to Živé evangelium, jež je pevné činy, i v nichž se opakuje život Kristův.

my jsme my

Taková byla i životní cesta Sv.Petra a Pavla: kteří krví zasévali a zkropili Církev.

Nám sňad nebude doprána sláva krvavého mučednictví, avšak naše svědomí nás neosvobozuje od povinnosti podávat Krustu svědectví svým životem. Soustředme své myšlenky, svou lásku, svou naději v Svaté Hostii. Zdeje zdroj nadpřirozeného života. Z této svaté hostie pramení síla pro všechna vítězství ducha. Je to chléb silných. S tímto pokrmem v srdci překonáme všechny překážky a zvítězíme v boji za příchod Kristova království, království pravdy, spravedlnosti, lásky a míru.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 23-6-57

Český národ Piu XII.

Poslední část našeho referátu o pojednání "Český národ Piu XII.", v závěti z knihy La Chiesa del silenzio guarda a Roma - Církev umlčená vlastní k Římu", se mohlo nejednomu z vás zdát skličující. Připomněli jsme si ona smutná zastavení křížové cesty utrpení českých katolíků pod komunismem, tu věrolomnost a nenávist komunistických autorit vůči všemu božímu a pa- pežskému; vyvrcholila v násilném potlačení klášterů, bezdůvodného ~~o~~ inter- naci ~~ne nenašlo~~ všech řeholníků a konečně v soudech proti biskupům, kněžím i laikům. Všechny křesťanští lidé byli inter-

Avšak tyto smutné události mají i světlou stránku: biskupové vytvořili nováni a odsouzení pro svou věrnost Církvi a římskému papeži. Správně to vyjádřil jeden laik, který přijal svůj rozsudek se slovy: At Žije Kristus
~~At Žije Kristus~~ a Žije následník Židovského národa Pius XII. má titul

Král. - Poslední kapitoly pojednání "Český národ Pius XII. má ji titul
a Národního krále.

"Odpověď Otce" - a Nejdůležitější na ty dny a bezpráví
Důstojnou odpověď na ty dny a bezpráví
"Odpověď Otce" - a Nejdůležitější na ty dny a bezpráví

Apostolský list ~~Pi~~ XII Impensori caritate z 28. října 1951. Adresovaný
českým katolickým "Vroucnější láskou milujeme ty, kdo

bsikupům a katolíkům československa. "Vroucnější láskou milujeme ty, kdo
n. Adm. Lp. pro svou nezlovnou věrnost a lásku k Božskému

strádají v soužení, a ~~te~~^{pro} svou nezložnou věrnost a lásku k Kristu. Vykupiteli a Církvi jím založené. Víme že patříte mezi ně, a hluboce nás

Vykupiteli a Církvi jim založeno. "Vidíme, že všechny
to bolí.." čtěme v prvních řádcích listu. Ap.list je obranou katolictví

v českých zemích: ono nejvíce nabádá k svornosti, k míru a k pravé lásce
všech lidí, aby vlevali do duší dětí to, co jim

k vlasti. List je výzvou rodičům, aby vlévali do dusí dětí se, se jinou nepochou dát kněží v hodinách náboženství a těch málo dobrých učitelů,

nemohou dát kněží v hodinách naboženského a končí prosbou k svatým českým patronům, aby jejich přímluvou čeští k

a konci prosebu k svatym. Nejprve vyzvali k modlitbě a pak se zase mohli těšit úplné osobní svatosti. Tolíci vytrvali ve zděděné víře a se zase mohli těšit úplné osobní svatosti.

s vámi otcovsky cítíme a že vase úzkosti jsou i na nás.
a též přesvědčení, že milostivý Bůh přijímá vaše strádání a strasti a

že je přeměňuje v děšť nebeských milostí."

12. března 1953 Pius XII. novým ap. listem oslavil sv. Prokopa patrona

české země. K 900. výročí jeho smrti poslal přízvuky
nerálovi benediktinské rodiny J.M.Bernardu Kaelinovi. Oslavy výročí smrti

sv. Prokopa mají být vracené modlitby za trpící české katolíky a za jejich rodiny, kteří mají také bolestmi a strastmi.

jich kněze i biskupy, kteří proto prošli tolika bolestmi a strastmi
vlastního umučení chtěli zůstat stáj co stáj věrní svým Vpo-

a kteří dosud trpí, protože chtěli zůstat stuj co staří věřní sv. Jana
vinnostem svatým. Jednomu z nich však si přejeme věn vat zvláště

zmísku, totiž nám tak drahému ctihonrému bratru Josefú Beranovi, pražskému arcibiskupovi, jenž se snažil dle svých sil splnit své pastýřské povinnosti zářným a vyznešeným příkladem víry a pevnosti".

Mocnostem temnoty se nepodařilo vyrvat českým katolíkům ze srdce lásku, oddanost a vděčnost sv. Otci za jeho statečné odsouzení komunismu, za jeho modlitby i za jeho přímé dary a gesta otcovské lásky určené českému národu. Ani přemlouvání, ani hrozby ani žaláře. "Beatissime Pater, ubi Roma

v. R. u., v Římě píše na podiu

ibi Cor nostrum", přichází napsáno na útržcích a hadrech z žalářů a koncertních táborek. "Povězte sv. Otci, píší řeh. sestry z továren, o naší vděčnosti za jeho list, o naší lásce a oddanosti. Jistě by měl velkou radost ze statečného postoje tolika svých pronásledovaných dítek".

V mohutný hold věrnosti sv. Otci se změnil t.zv. mírový svatováclavský sjezd kat. duchovenstva ČSR, 27. září 1951. V brožurkách vytiskných pro zahraničí byl tento sjezd svoláný násilím, listí a vyhrožováním popisovan jako vítězství vládního mírového hnutí. Ve skutečnosti v sále vládl teror, přítomní kněží jen stěží potlačovali hněv a nevoli nad ponížením, kterého se jim dostalo. Zvláštní špehové byli roztroušeni mezi kněžími, aby dávali pozor na každé jejich slovo. Formální slabý potlesk provázel řeči několika kolaborujících kněží a kritiku jednání biskupů. Jakmile ale kterýsi řečník vyslovil jméno sv. Otce, tu všechni kněží jak na rozkaz povstali a hotový uragán potlesku byl osvědčením jejich věrnosti tomu, jehož jméno tu jakoby ani nesmělo být vysloveno. Shromáždění, jež mělo připravit jisté uvolnění od římského stolce, se změnilo v manifestaci věrnosti římskému papeži. Na podobná shromáždění byly svolány v oných letech i řeholní sestry. Ani sestry řeh. se nedaly zmást a prohlásily, že se neodloučí od sv. Otce za žádnou cenu. Před několika lety prinesl jeden uprchlík s sebou na Západ provolání, napsané prý ve vězení. Čteme tam m.j. toto: "Jestliže kdy bylo možné prožívat společenství mystického Těla, je to dnes. Nepřítel si myslí, že nás odtrhne od Církve, když násilím zamezí styk s Otcem, nebo dokonce dá zrádci odhlasovat režim". I kdybychom už nic neslyšeli o římském papeži, i kdyby všechni věrní kněží byli zlikvidováni, i kdyby se už ani veřejně ani tajně nesloužila katolický mše, i tenkrát jsme pevně a plně spojeni s jednou, svatou, katolickou a apoštolskou Církcí dokud k ní patříme srdcem. Ale protože musí vznikat mnoho nejistot v době

Radio Vatikana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
Instav pro studium totalitních režimů

kdy vládne tak rafinované násilií a kdy mohou zklamat i moudří, zachovejte co nejživější spojení s obecnou Církví, skálou Petrovou. Čtěte starší i novější papežská slova a spolehněte na toho, jemuž Pán svěřil utvrzovat bratry a bezpečně řídit Církev. Spojení s Římem prostřednictvím rozhlasových vln už dnes přestává být věcí osobního zájmu a stává se povinností. Nemůže se vymlouvat na nevědomost, kdo zanedbává možnost poučení. Nejsme sami. Miliony bratří po světě trpí jako my. Jiné miliony ve svobodných krajích s námi cítí, modlí se za nás a povzbuzejí se naši věrností..."

V červnu 1954 přišlo do Říma ^{W. Piu} dopis poděkování internovaných řeholních sester za list Sacra Virginitas, v němž Pius XII. poukázal na význam panického a řeholního stavu v Církvi. - Také zpráva o onemocnění sv. Otce v letech 1954 a 55 pronikla i do českých zemí. Zvěst o zlepšení jeho zdravotního stavu šla od úst k ústům, za uzdravení sv. Otce se modlili v rodinách. Ani na 80. narozeniny Pia XII. 2. března 1956 nezapomněli - "Budete mít brzy mnoho slávy, píše jeden kněz koncem února 1956. Gratulor ex intimo corde. V sedm večer po mši svaté budeme zpívat Te Deum.." Mezi tisíci blahopřání, jež tehdy došla sv. Otci byl i tento telegram: "K jubileu narození blahopřeje a od Pána vyprošuje Jeho Svatosti stálého zdraví zbožný lid z Písku.

Tisíckráte děkujeme denně za všechna požehnání a poselství, která po vlnách éteru byla a jsou celému světu i mému národu po tolik let hlásána z Vatikánu. Za tu velikou lásku a dobrotu v duchu líbáme svatému Otci jeho zehnající ruce jménem všech v Kristu oddaných a věrných svaté víře".

A ještě jeden dopis z onich slavných dnů: "Dnes jsme vzpomínali 80tin. Bylo Te Deum, kázání, modlitby a obřady se vším komfortem. Evviva!!! Nezapomíname".

Ano, nezapomínáme! To je to výmluvné poselství Umlčené Církve v českých zemích. Je to výkřik víry v Církev a v její viditelnou hlavu. A i když se papežská hymna nemůže ozývat v českých kostelích svobodně, tak často a tak slavně, jak by si to čeští katolíci přáli, přece z jejich srdcí se ozývá tím horlivější modlitba, zalykající se slzami a krví ale která přehluší i ty nové nedávné útoky komunistické propagandy v ČSRu: Bože Pia XII. žehnej nám a zachovej. I nám Čechům ho Pane zachovej!

To byl poslední z rozhovorů o pojednání "Český národ Piu XII." z knihy La Chiesa del Silenzio guarda a Roma Církev Umlčená hledí k Římu.. Tato kniha byla odebzdána sv. Otci k jeho biskupskému jubileu, 12. národní dnes úpících pod jhem komunistů v ní podává svědectví věrnosti

Umlčení - Kteru níverušku na fenu.

om

Katolíci

V rámci našeho dnešního pořadu věnovaného otázkám Církve uvalčené jsme pro vás připravili referát o činnosti Sdružení intelentyálů uprchlíků v Italii. Nejdříve si poslechněte přehled zpráv vat. rozhlasu.

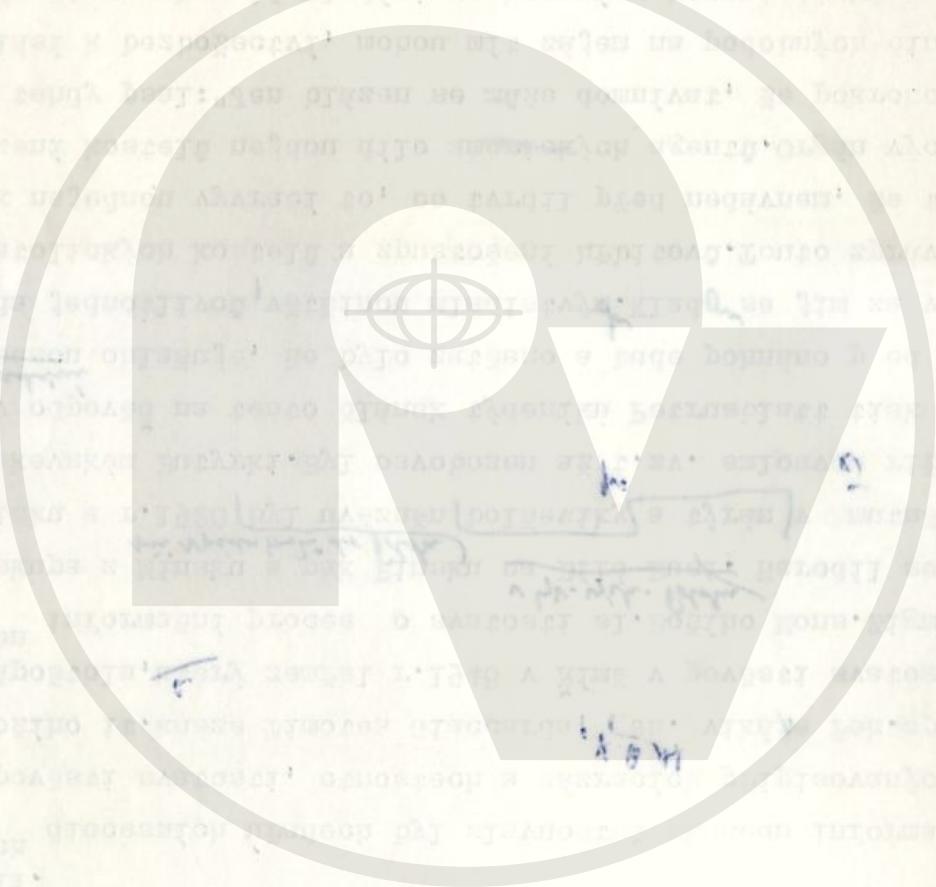
Svatý Otec Pius XII. udělil včera ve Vatikáně v sále delle Benedizioni generální audienci několika tisícům poutníků a turistů z Italie i z ciziny. Byly dělníci továren Viberti a Ceat ~~z Turína~~, mezi nimiž předsedové diecesních odboček It.kat.akce, kteří přijeli do Říma na rokování na heslo "Za křesťanský ráz občanského života", dále řeholníci basiliáni z Grottaferaty u Říma, kteří odevzdali sv.Otcí první svazek Hymnů někdejšího opata ~~xx~~ jejich kláštera sv.Bartoloměje Mladšího, od jehož smrti uplynulo 900 let. Pius XII. krátce pozdravil přítomné a pak všem udělil sv. apoštolské požehnání. - Rovněž včera podle dávné tradice Pius XII. udělil audienci velmistrovské radě Svrchovaného řádu maltézských rytířů, ~~xx~~ Velkopřevor ~~xx~~ chtěl tak ~~(—)~~ ujistit sv.Otcí ~~xx~~ a věrnosti sv.Otcí. Audienci byl přítomný velkopřevor a ~~xx~~ nejvyšší duchovní ríčec řádu ~~xx~~ kard. Canali.

~~xx~~ Na římských diecesních úřadech byl slavnostně skončen informační proces o spisech, pověsti svatosti, ctnostech a zázracích připisovaných přímluvě služebníka Božího it.kněze Timotea Giaccarda; ~~xx~~ vikáře řeh.společnosti sv.Pavla Apoštola, ~~xx~~ který zemřel r.1948 v Římě v pověsti svatosti. Současně byl ~~xx~~ zahájen informační proces o svatosti sl.Božího Mons.Zigmunda Łodzinka- ského, biskupa z Minsku a pak Pinsku ~~na Bišči Rusi~~. Narodil se r.~~xx~~ 1870 v čině v Polsku a r.1920 ~~byl uvězněn bolševiky~~ a týráno v mutně proslulém vězení moskevském Butyrki. Byl osvobozen až t.zv. smlouvou rišské. ~~xx~~

~~xx~~ Jakoby v odpověď na tento článek týdeníku Petrusblatt tisk východního Německa ~~xx~~ ohlašuje, že bylo zatčeno a bude pohnáno před soud několik band i řada jednotlivců, většinou mladistvých. Kládou se jim za vinu ona vlopání do katolických kostelů a zpustošení hřbitovů. Touto zprávou východoněmecký tisk najednou vyvraci to, co tvrdil před nedávnem, že totiž ona vandalická poškození kostelů nejdou dílo amerických agentů. Orgán východoněmecký Neue Zeit tehdy psal: "Jen blázen se může domnívat, že pokrokoví lidé, i když se snad hlásí k bezbožectví, mohou mít zájem na podobných činech". Dnes ale přiznává, že činy vykonali mladíci, výchování v komunistických školách.

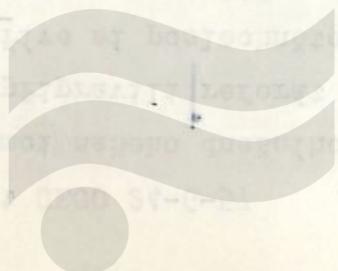
Dva američtí jezuité, P.Charles McCarthy a John Houle, o nichž jsme před nedávnem oznámili, že byli osvobozeni z vězení čínských komunistů přijeli do H.K.P.McCarthy vypráví, že byl uvězněn pro t.zv. ideologickou sabotáž a P.Houle protože byl imperialista.

P.Mc Carthy byl uvězněn celkem 4 roky, P.Houle dva. Podle svědectví obou podmínky ve vězení byly nadmíru ubohé.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

24-6-57

uprhl.

179/2

deklarativ
www

zároveň vyjádření knih vydaných v zahraničí > V sobotu večer skončila v Římě v sále Pax Romana [hnutí] výstava výtvar-
ných umělců, uprchlých ze zemí, dnes pod komunistickým jmenem. ^{179/2} Výstavu us-
pořádalo AIRI, Sdružení intelektuálů uprchlíků žijících v Itálii. Výsta-
vy se setkaly s velkým pochopením jak u italského obyvatelstva tak i u
zahraničních turistů, kteří též přišli shlédnout výstavy. ^{obč} Vystavovalo cel-
kem 24 autorů z 11 zemí. Ze 150 vystavených prací bylo prodáno 30. Z českých
umělců vystavovali Vlad. Vaněk z Říma, dále Alois Kouhout Lecoque a

Rud. Ribe z Francie. AIRI, Sdružení intelektuálů uprchlíků tak skončilo svou
činnost letošního akademického roku.

Sdružení bylo založeno 28. června 1951 v sále učiliště Maria Assunta, za
přítomnosti kard. Pizzarda, velvyslanců Španělska, Portugalska a Polska
u svaté Stolice, zástupce italského ministra zahraničí a mnoha kněží i
laiků ze zemí za železnou oponou. Za zasedání byl zaslán pozdravný tele-
gram sv. Otci, který nařídil odpovědět a prvním členům Sdružení zaslal své
apoštolské požehnání. Sdružení si vzalo za cíl chránit a rozvíjet ten po-
klad intelektuálních a duchovních hodnot, které si uprchlíci přinesli s
sebou do svobodného světa v den, kdy z lásky k těmto dochuvným hodnotám
opustili svou vlast. Druhým cílem Sdružení je usnadnit vzájemné poznání
mezi intelenty 14 národnostních skupin a hledet smířit aspirace jed-
notlivých skupin navzájem a tak přispět k přípravě té svorné jednotné Ev-
ropy v rámci jedné křesťanské civilisace.

Od r. 1951 tedy sdružení rozvíjí svou činnost: ^{františek} seznamovací večery, schůz-
ky studentů, vánoční nadílku pro děti uprchlíků, Kulturní činnosti
AIRI spočívá v organizování konferencí o literatuře, umění, dějinách jed-
notlivých národnostních skupin. S ^{a křesťanskou} se setkaly kulturní čtvrtky ko-
nané jednou dobu: jednotlivé národy předvedly své písničky národní tance
a lidovou poesi. V lednu 1954 u příležitosti sjezdu ^{italských} intelektuá-
lů kat. akce byl uspořádán ^{uprostřed} koncert klasické a lidové hudby zemí za železnou
oponou. Prostřednictvím Charitativní organizace amerických katolíků NCWC
dostalo sdružení podporu z nadace Fordovy pro uveřejnění prací intelektu-
álů v exilu. Soutěž byla vypsána už jednou a vítězná díla uveřejněna.
Z výtečku této první soutěže bude uspořádány druhá soutěž.

Sdružení organizovalo také několik akcí rázu náboženského: Tak při sjez-
du Světovém laického apoštolátu r. 1951 sestavilo text modliteb a zpěvů
pro společnou manifestační křížovou cestu. ^{Na} modlitby se modlili střídavě

zástupci 14 národů zastoupených při Sdružení. To též umožnilo několika uprchlíkům účast na eucharistickém sjezdě v Barceloně 1952. Při tomto sjezdu vedoucí Sdružení i jeho členové se hojně účastnili sezení a tak seznámovali katolickou elitu celého světa s bolestmi Církve pronásledované. AIRI se účastní všech sjezdů - ať už sama nebo svými členy zástupci - mezinárodního hnutí pro universitní studenty a intelektuály Pax Romana, dále sjezdů a týdnů náboženské kultury organizovaných sekcí intelektuálů Italské katolické akce. Rovněž se zúčastnili mezinárodního sjezdu katolické mládeže v říjnu 1952 a sjezdu Světové federace katolické dívčí mládeže v dubnu 1952 a světového sjezdu organizací kat. žen.

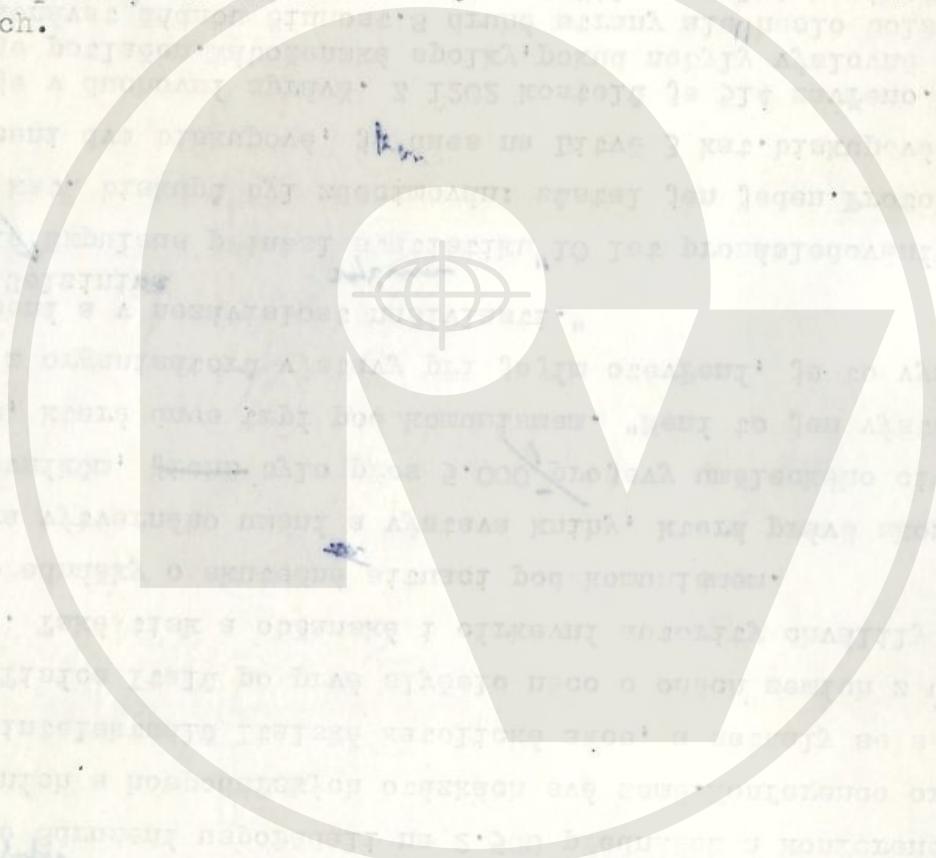
Místopředseda Sdružení Albánc prof. Arnošt Kolíqui byl oficiálně pozván a se zúčastnil sjezdu AER Evropského spolku pro studium otázek uprchlických, který se konal v Istanbulu v září 1954. AIRI udržuje časté a přátelské styky nejen se zmíněnými organizacemi, nýbrž i s Evropskou radou ve Strasburgu a Mezinárodním spolkem pro poesii.

točení Balbura at p. Segovia
Členové Sdružení uspořádali na 2.500 přednášek a konferencí o náboženských sociálních a hospodářských otázkách své země. Konference organizovala Hnutí intelektuálů Italské katolické akce, a setkaly se s nečekaným úspěchem. Tisíce Italů po první slyšeli něco o oněch zemích z úst tamějšího rodáka. Také tisk a občanské i církevní autority chválily a podporovaly tyto přednášky o skutečné situaci pod komunismem.

Výstava výtvarného umění a výstava knihy, která právě skončila ukázala návštěvníkům, ~~jichž~~ bylo přes 5.000, projevy uměleckého citu a výrazu národů, které dnes trpí pod komunismem. "Není to jen výstava," pravil jeden z organizátorů výstavy při jejím otevření, "je to vyznání víry ve vzkříšení a v nezávislost našivlasti."

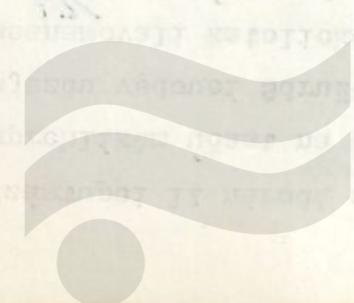
--- Gelzinius *zprávam*
Folle autne velut Časopis Expulsus přinesl statistiku "10 let pronásledování Církve na Litvě. Počet kat. biskupů byl zdecimován: zůstal jen jeden. Protože r. 1955 byli vysvěceni dva biskupové, je dnes na Litvě 3 kat. biskupové. Jen 45% kněží pracuje v duchovní správě. Z 1202 kostelů je 514 zavřeno. Veškeren kat. tisk je potlačen. Náboženské spolky, pokud nebyly výslově zakázány, nesmějí vykonávat žádnot činnost. S druhé strany ale! heslo bolševiků: Fryť od Říma (zklamalo) a komunistů se nepodařilo vyvolat kivotu litvinskou národní Církev. Kostely jsou více navštěvovány než kdy jindy. Matky v rodinách jsou strážkyněmi náboženských tradic. Matka modlící se s dětmi je nejnebezpečnější a zároveň je i nejuspějnější nepřítel Sovětů, její ruce sepjaté k modlitbě jsou nejostřejším mečem v boji proti komunismu.

Křesťanství na Litvě se vrátilo více a více k jistým formám pravotního křesťanství; to má za následek zvnitřní a zvýšení životnosti. V kata-kombávém novovíku žije křesťanství přávě tak o rádově jako. Žilo v kata-kombávém pohanského Ríma. Tam žije Kristus a odtud zase jednou vstane z mrtvých.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

25/6/57

180/1

Fidei Donum

Začátkem května, jak jsme vám tehdy krátce podali zprávu, Pius XII. vydal nový okrožní list Fidei donum, o situaci kat. misií, především v Africe. Poslechněte si dnes obsah této významné encykliky, která jistě bude patřit k nejvýznamnějším encyklikám Pia XII.

Encyklika Fidei donum je nové naléhavé volání sv. Otce ve prospěch katolických misií. Na jedné straně to duchovní bohatství zemí, kam Kristovo evangelium přišlo už před staletími; na druhé straně ~~je~~ ^{avš} zoufalý nedostatek ~~pa-~~ ^{apostolský} ~~staročeských~~ prostředků, v ~~čemž~~ ^{služeb} musí žít tolik národů, které ještě čekají na evangelium spásy. Tento nepoměr vede sv. Otce, aby připomněl katolíkům, že je jejich povinností přispět podle možností k tomu, aby se sv. víra šířila. Tímto způsobem mají ukázat svou věčnost za dar víry.

Není to po prvé, že římský papež, ano i sám Pius XII. - se obrací k věřícím s podobnou výzvou. ~~Dneské národy vedou~~ ^{přináší} zvláštní situace Afriky: ta se otvírá modernímu životu a prožívá snad nejvýznamnější léta svých tisícletých dějin. Afrika je v plném sociálním, hospodářském i politickém vývoji. Církev ocenuje ~~tento~~ ^{ten} skutečný pokrok, schvaluje oprávněnou tužbu afrických národů po nezávislosti, avšak neváhá ani upozornit na nebezpečí, jež mohou ohrozit ^{uží} tento světadíl. Mezi tato nebezpečí patří především upřílišený nacionalismus. Ten brání konstruktivní spolupráci národů. Na tento naciona- lismus Pius XII. už upozornil ve vánočním poselství 1955. Jiná nebezpečí jsou bezbožecí materialismus, který zneuzívá skutečných potíží, aby svádě myslí na scestí, aby rozseval nesvornost a překážel spolupráci; a konečně i jiná náboženská pojetí života ~~v~~ ^a ~~živá~~ myslí a tak je vzdaluje na delší dobu od jediného Spasitele, Ježíše Krista.

R.1912 ~~Nr v knize Kněž. hnut., dne 21. 1. 1955~~ Pomyslíme-li na všechna toto nebezpečí, pak úžasné rozšíření Církve za poslední desetiletí nam podává oprávněné pohnutky k naději. Byla ustavena hierarchie z domácích kněží, nastal rychlý vzrůst katolíků a domácí klerus zaujímá významné místo v misijní práci. Avšak zůstává ještě vykonat úžasný kus práce: počet kněží ~~musí~~ dále vzrůst i řeholních sester (stejně tak i jejich materiální prostředky; evangelium i dále musí být kázáno, a konečně křesťanský život nutno ještě prohloubit. Nadešel okamžíl, kdy je nutná ještě účinnější přítomnost Církve, tak aby ta mohla opravdu všem poskytnout bohatství ~~své~~ nauky a svého vnitřního života, jež vedou k opravdovému křesťanskému sociálnímu rádu. Je naprostě nutné poskytnout misionářům možnosti

úměrné jejich nesmírnému úkolu. Sv.Otec na tomto místě své encykliky podává několik fakt: Nejbolestnější je krajní nedostatek kněží: v jedné africké zemi na př.50 kněží se musí starat o 2 miliony duší, z nichž je 60.000 křesťanů pokřtěných; 20 dalších kněží by ~~dnes~~ stěží stačilo přijmout konvertity této země, a zítra ~~je~~ možná už ~~bude~~ příliš pozdě. Téměř všude je nutné postarat se o katolické školy, o ~~organisaci~~ katolických spolků zabývajících se sociální otázkou, vyluat k životu moderní nástroje propagandy, a zajistit patřičnou výchovu katolické elity.

Co máme činit za této přetěžné situace? Sv.Otec ve své encyklice volá o pomoc celé Církve, aby se pomohlo ~~desítkami~~ těžko potřebných afrických misií. Sjednocení okolo Krista a římského papeže, jemuž Kristus svěřil celé stádce, biskupové jsou spoluzodpovědní za apoštolský úkol Církve. K nim se musí připojit i věřící. Všichni mají pozvednout své oči ~~na~~ obzory své vlastní země, diecéze či farnosti a se stát účastními radostí a bolestí celé Církve. Katolická kost, podstatná to známka Církve, ~~musí~~ tak ~~prožívána~~ všemi jejími dítka mi: misijní duch a katolický duch jsou jedno a totéž".

Sv.Otec pak ~~musí~~ vyzývá všechny katolíky k trojí pomoci misiím: k modlitbě, k velkomyslné almužně, a konečně, aby ti, jež Bůh k tomu volá, dovedli darovat sebe celé pro práci v misích. - Modlitba se má neustále pozvedat k nebi za misie: vede nás k tomu i rytmus liturgického života: V adventě, kdy si připomínáme očekávání vykupitele a přípravu jeho narození; na Zjevení Páně, kdy se Pánu poklonili první zástupci na hranici, a konečně o svátcích svatodušních, kdy se Církev vydala na cestu staletími. Tato modlitba za misie najde svůj nejdokonalejší výraz v eucharistické oběti, jejíž první úmyšleny jsou všeobecné, misijní: naznačuje to často se opakující slovo: "Pro totius mundi salute", tato oběť je obětována za záchrannu celého světa.

Veškerá dosud vykonaná misijní práce spočívá na obětavosti katolíků. Pius XII. jim za tuto jejich dosavadní pomoc děkuje. Zvláště ~~ženám~~ v děčení se zmíňuje o práci Papežských misijních děl záslužné. Avšak potřeby misií neustále rostou. Je pravda, mnoho věřících žije za materiálních těžkostí: avšak ty nejsou nic ve srovnání s nedostatkem, jež brzdí činnost velkého počtu misionářů. Budou tito s to vykonat ty práce, které sjou nutné k tomu, aby byla vítězně vybojována velká věc rozšíření Církve v okamžiku tak významném v dějinách? Dovedou tito zabránit, aby na př. se neztrácela povolání k kněžskému nebo řeholnímu stavu jen proto, že není materiálních prostředků,

aby se tito mladí nadějni budoucí Kristovi apoštoli připravili na svůj apoštolát? Sv. Otec zde podává několik pokynů pro nábor misionářů:
 Je nutné vytvořit příznivou sféru pro vznik misií povolání pro práci v
 ať už na katolických školách nebo ve farních sdruženích mládeže nebo v org
 ganisacích katolické akce. I diecesím se odtud dostane nevídané duchovní obnovy. - Biskupové se nesmějí bát ~~nebezpečí~~ většího náboru misijních povolání, i když snad i jejich dieceše je chudá na kněze nebo řeholní sestry.
 Styk s ordinářů s národními předsedy Papežských misijních děl a s představenými misijních kongregací má být usnadněn nábor a vydržování misionářů. Zvl. je nutné poskytnout duchovní i materiální pomoc mladým Afričanům a Asiatům, kteří ze studijních důvodů musí žít mimo svou vlast. Kněží odbor ně připravený v nějakém kněžském apoštolátě by mělo být dovoleno dát se k disposici ordinářů v Africe na nějakou dobu a tam uvést nové formy apoštolátu. A konečně: je nutné, aby uvědomělí laici dali kdisposici mladým křesťanským obcím v misijních zemích své znalosti a zkušenosti.
 "Tím že jsme dosud ~~psali~~ temer výhradně o misiích v Africe - praví sv. Otec v závěrečné části, - nijak nezapomínáme na práci misionářů v jiných zemích. Všechny misionáře máme stejně rádi, a zvláště ty, kteří na Dálném východě trpí více než jiní. K slovům o Africe vedla její mimořádně ožehavá situace." Proto Pius XII. se závěrem obraci ke všem misionářům: "Podáváme svědecství Tento okružní list má být nejen důkaz naší starostlivosti otcovské, nýbrž i důkazem, že celá Církev je s vámi a vám pomáhá modlitbami, almužnou a tím že vám daruje své nejlepší dítky. Vytrvejte v začatém díle, vy hlasatelé evangelia, kněží vyvolení z nejrůznějších zemí, řeholníci a řeholní sestry, bohoslovci, katechisté, laici, kteří pracujete pod praporem evangelia, a vy konečně, rozsevači víry v Ježíše Krista, rozptýlení po celé zeměkouli a neznámí světu. Budíž vaši chloubou, že sloužíte Církvi, že jste poslušni jejího hlasu, že její duch vás víc a více pudí vpřed a že vás navzájem pojí pouta vzájemné lásky. Kolik útechy se vám poskytuje Jak velká záruka vítězství stojí před vámi, když uvážíte, že ten neznámý pokojný boj, který bojujete jménem Církve, není jen váš boj ani vaši doby ani jen vašeho národa, nýbrž že je to večný zápas celé Církve. Všechny její dítky jej musí vzít na sebe, vždyť Bohu a bratřím budou muset vzdávat počet o tom, jak hospodařili s darem víry, daným jim při svatém křtu." Závěrem svého okružního listu Pius XII. svěřuje misie i misionáře ochraně svatého Františka Xaverského a svaté Terezie od Jezíška, patronů

misií katolických, dále ochraně svatých mučedníků a zvláště mateřské ochra-
ně Panny Marie, Královny apoštolů. Nakonec všem věřícím, a zvl. hlasatelům
evangelia udělil své apoštolské požehnání.

Podle pře vah drah encycliky Toto dnu o R.R. ministr pl. v Africe.

Tato enc. nese datum 21/4, r. 1. j. na nápis Hradu Papežského vlnkovitě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

... zprávy a aktuality z katolického světa.

Česká sekce Vatikánského rozhlídkového muzea

VM. Dnešní obvyklá generální audience u sv.Otce ve Vatikáně se konala ve vatikánské basilice. Bylo přítomno na 25.000 věřících a turistů. Z těch asi 60 skupin z Italie i z ciziny zaslhuje zmínky skupina 500 vedoucích zaměstnanců a dělníků zemědělského družstva Maccarese, dále 300 účastníků konference ~~organisací~~ ne státních zastoupených při pobočných institucích ~~do té doby zastoupených~~. Organisace spojených národů; členové generální kapituly řeholní společnosti P.Marie, a konečně jednotliví poutníci z Rakouska, Německa, Španělska, Irska, Mexika a Brazílie. Pius XII. pozdravil hlavní skupiny v světových řezech a nakonec udělil všem své apoštolské požehnání. Radostně pozdravován přítomnými byl pak nesen středen basiliky do kaple Michelangelovy Piety, odkud vystoupil do svých komnat.

VM. Včera v úterý sv.Otec Pius XII. přijal ve slavnostní audienci nového Španělského velvyslance u sv.Stolice Františka Gomeza de Llano. Velvyslanec de Llano odevzdal při té příležitosti Piu XII. své pověřovací listiny. Po odevzdání listin Pius XII. zavedl svého vzácného hosta do své soukromé knihovny a tam s ním setrval v krátkém srdečném rozhovoru. Po skončení audiencie u sv.Otce velvyslanec Španělska u sv.Stolice de Llano sestoupil do vatikánské basiliky, kde se pomodlil u oltáře Nejsv.svátosti, P. Marie a blízko hrobu sv.Petra knížete Apoštola.

VM. Vatikánský rozhlas v italské řeči věnoval svou dnešní poznámku ke dni výsledkům vyšetřovací komise OSN o Maďarsku. "Výkaz nebyl překvapením pro nikoho, ani ne pro komunisty, kteří právě proto tak ostře proti němu protestovali protože odhalil pravdu. Nikdo nepochyboval o tom, že maďarské národní povstání proti komunistickým tyranům povstalo z lidu a že nebylo vyvoláno ze zahraničí ani ~~pro~~^{jím vlast} porováno. Všichni si jsou vědomi významu a poňutek zákeřného zákroku sovětských vojsk, které ~~entály~~ v krvi udusily vzepření se komunistické svobodě. S tohoto hlediska výkaz je jen potvrzením toho, co všichni už věděli, je novým projevem solidarity s trpícím maďarským národem a novým odsouzením porušení práv naroda na svobodu a na nezávislost. Jest si jen přát aby výkaz komise OSN se nezapomnělo; je nesporným důkazem pravé tváře komunismu a poučení pro to, jak jednat vůči komunismu, ať už na poli národním nebo mezinárodním. Necht výkaz osvítí na vlády národy a hnutí a poučí je o tom, co se skrývá za volením po koexistenci a kompromisu s komunismem, končí vat. rohlas svou poznámkou ke dni.

m774

Řím. Organisátorem oslav svátku sv.Patra a Pavla v Římě je Collegium colto-
torum Martyrum - Kroužek ctitelů sv.mučedníků. V předvečer svátku sv.Petr
27. číru prvního papeže, sestoupí do vatikánské basiliky, jeho dnešní nástupce Pius
XII. aby se pomodlil o hrobu Knížete apoštolského. Basilika bude uzavřena
věřícím. Po skončení tohoto a požehnal palia, určená arcibiskupům a biskupům
obřadu začnou slavné pontifikální první výslony svátku. Zvláštní oslava

✓ svátku sv.Petra a Pavla se připravuje v katakombách na Via Appia v tzv.
basilice sv.apoštolů; slavnou mši svatou bude celebrovat gen.předstvený
minoritu P.Augustin Šepínský. V neděli bude na území vatikánského města,
kdysi Neronova círku, konána oslava sv.římských prvních mučedníků. Svátostné
požehnání ulicemi vat. města povede gen.vikář sv.Otce pro Vatikánské město
a sakrista Jeho svatosti Mons.Canisius van Lierde.

Vaduz Ve Vaduz městě v Lichtensteinu skončil sjezd světového sdružení maďar-
ských studentů uprchlíků. Sdružení čítá 11.000 členů, studentů universit-
ních i středoškolských. Všichni opustili Maďarsko po neblahých událostech
v říjnu minulého roku. Sjezdu byli přítomni zástupci 13 evropských států a
také zástupci ze Spoj.států severoamerických.

USA Hays. Dva kněží kapucíni zahynuli tragicky při pokusu zachránit eborium
s posvěcenými hostiemi. Jsou to P.Cornelius Heim a Brice Schrantz, kteří
vnikli do zatopené kaple sester sv.Josefa v Nunjor ve státě
(když zahraničí) a při následném plavu, když se vlny nahnaly nad mořem.

Tokio. Japonsko třebas stát převážně Šintoistický jmenovalo katolika
svým velvyslancem na Filipínách. Je to Narius Yukawa, který nastupuje na
místo Ashiro Asakai, nového velvyslance ve Spoj.státech severomoerických
Shenectady Sp.staty. Závodě General Electric v Shenectady se těší velké
oblibě společná modlitba růžence. Za korejské války několik zaměstnanců
se sešlo, aby se společně modlili růženec za mír. Iniciativa se ujala a
dělníci pokračují i léta potom, když už v Koreji bylo uzavřeno příměří.

Albany USA. Novyorský arcibiskup kard.Spemann posvětil novou katolickou
školu v Albany ve státě N.Y. V přiležitostém kázání pravil m.j. toto:
Věřím, že jen víra v Boha a ve vykonávání křesťanských ctností zastavit
tu záplavu pohanství ve světě; ve kterém lhotejnost, nesnášenlivost
a nejádronost ohrožují víc a víc lidský život a samu lidskou civilisaci".
autem

RaVat: CECO-27.6.57 / čtvrttek - kněžské/

182/42

Dnešní nás před všechny nejmírnějšími kněžky.

Několik myšlenek ke světovému dni posvěcení kněžstva, když už ne
máte R. G. O.

Drazí důstojní pánové, přistupuji dnes k mikrofonu s jakousi zvláštní bázni a stud mi žene krev do tváří. Jak mám mluvit dnes v předvečer svátku božského Srdce k Vám spolubratřím kněžím, kteří už tolik let mesete břímě dne i horka, a povzbuzovat Vás k hlubšímu duchovnímu životu, když my všichni můžete říci: Tobě se snadno mluví! Tys nikdy nezkusil, co znamená žít v komunistické nesvobodě, kdy je třeba dávat pozor na každé slovo, rozvážit každý krok a být stále připraven na nové překážky a obtíže! Je nás stále méně, tělo i nervy jsou často vybičovány fysický i duševní námahou až na nejvyšší míru. Jen zázrak Boží lásky nás udržuje nad vodou! = Jak pravdivě to je řečeno: Zázrak Boží lásky! Ale)

~~EXKAVAJAKO PRAVÝ~~ Jako pro tebe, můj neznámý, milovaný spolu-bratřej, je láska božského Srdce Spasiteleova tajemstvím věrnosti a vytrvalosti, táz lánska dává i mně odvahu říci několik upřímných slov. Mám před očima scénu od Jordánu, ~~XIII~~ Sv. Jan Křtitel se zdráhá pokřtíti Pána: "Mně je třeba, abych byl pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?" - Ježíš mu však na to řekl: Jen nech! Neboť tak se sluší, abychom naplnili všechnu spravedlnost". I nechal ho.."-A zrovna jako bych slyšel v těchto slovech Páně i tvůj vlastní hlas a přimou výzvu: Mluv! A proto mluvím z lásky a pro lásku božského Srdce.

Někteří z Vás se asi pamatuji ještě na jméno velikého apoštola úcty k božskému Srdci P. Matouše Crawley-ho, který po první světové válce projel snad celý svět a všude kázal o požehnání úcty k božskému Srdci a propagoval zvláště zasvěcení rodin i jednotlivců Kristovu Srdci. ^{Přišel jsem do Československa} Časopis zasvěcení a všechno to, co vykristalizovalo kolem něj, bylo vlastně jeho dílem a trvalou památkou na jeho apoštolské působení u nás. Dnes je už osmdesátiletý stařec a žije poslední léta svého požehnaného života ve svém klášteře ve Valparaiso. Zakladatel a šiřitel myšlenky světového dne posvěcení kněžstva P. Mario Venturini ho požádal, aby napsal pro časopis kněží organizačních v Apoštolské unii několik slov pro tento společný kněžský svátek. A P. Matouš mu vyhověl a poslal mu hutný komentář na slova To je Boží vůle, vaše posvěcení! To co Vám chci dnes říci, je jen ohlas jeho komentáře, doplněný několika příležitostními poznámkami.

P. Matouš má za sebou dlouhou zkušenosť, projel všemi světadíly, byl důvěrníkem biskupů, poznal tolik kněžských duší, viděl zblízka potřeby věřících všech ras a nejrůznějších národů. Ale když chtěl

shrhnout tuto svou božnatou zkušenosť potvrzenou i vlastním životem zasvěceným službě božského Srdce napsal tyto řádky: Jistě se všude pociťuje nedostatek kněží, potřebujeme více kněží, ale ještě víc než nedostatek kněží potřebujeme kněze svaté! Celého půlstoletí a poštolátu mezi kněžími světskými i řeholními všech ras a kontinentů mě přivedl k přesvědčení, že co dnes Církev potřebuje především: jsou svatí kněží. Ne kněží dobrí, prostřední, vážení, svědomití funkcionáři Církve - ale kněží opravdu svatí! Buďte dokonali, jako je dokonalí Váš otec na nebi! A je pravda, o níž nelze pochybovat, že svatost a požehnání apoštoliátu, jeho plodnost se navzájem podmiňují! Jen apoštolát světců je opravdu plodný a jeho ovoce je trvalé! Opravdový apoštol musí být živým kalichem, plným až k okraji samého Ježíše Krista! Ježíš Kristus musí naplněvat celý jeho život a všechny absorbovat všechny jeho zájmy - mezi námi musí ožít Františkové Xaverští, svatí farářové arští, sv. Janové Bosco, svatí Filipové Neri! Každý z nás musí být doslova - alter Christus - živý Kristus mezi naším lidem. Musí umět milovat z celého srdce, ze všech sil, z celé duše... Ale já jsem setkal s dobrými kněžími, kteří plnili svědomitě své povinnosti, kteří žili v Boží bázni, ale stále měli strach, aby snad Pánu Bohu nedali příliš mnoho, aby nepřeháněli v Boží službě... Jako by se mohlo v obětování se Bohu a duším někdy přehánět! Jako bychom mohli dát příliš mnoho, když bychom nedali všechno a nedávali všechno znova každý den! Jako by vše, co je méně než všechno nebylo nic! Jako bychom platili příliš draze své kněžství, když bychom snad za ně museli vytrpět stokrát více než vytrpěl svatý Vavřinec na svém ohnivém rožni! Jak bychom mu mohli dát příliš mnoho za to, co nám dal, když nám dal účast na svém svlastním kněžství! Když nás udělal svými důvěrnými přáteli a dal nám všechny poklady svého Srdce!

Vos dixi amicos! Vy jste moji přátelé! Naše láska musí být celá, čistá, velkomyslná. Nerozdělené musí být naše srdce! Více než všechno ostatní - než naše řekl bych technické služby naší pastorační činnosti - než naši vědu - než naši zručnost - žádá naše srdce. Celé srdce...

A víte, kde se naučíme této lásky, kde přetvoříme své srdce na svatou výheň, která bude s to zaženout všecko v okolí, jako bylo srdce takového Františka Xavera nebo Jana Boska? - To je náš oltář, draží spolubratří, naše denní mše sv. ! O kdybyste mohli pocítit alespoň na chvíli ten hrozný hlad svých spolubratří kněží v komunis-

tických žalářích, kde nemohou léta celebrovat ani přijímat tělo Pána, anebo jen potají, zřídka a s největšími obtížemi, ve stálém strachu z nejtěžších represálií. A přece by byli ochotní snášet ještě horší peklo, jen kdyby mohli ve svých rukách a ve svém srdci mít živého Pána, spojit oběť svého života s jeho přesvatou obětí! Naše mše sv. - to je maxima actio - největší úkon našeho dne a celého kněžského života. Náš apoštolát nezačíná ani na kazatelně, ani ve zpovědnici, nýbrž ~~na~~ na oltáři při naší mši svaté. Apoštolské dílo je jen potud účinné, pokud vytéká z božského Kalicha, smíšené -abych tak řekl - s nejdrahocennější Krví Kristovou. Zázraky obrácení, které uskutečňoval svatý farář arský, nebyly důsledkem jeho ubohého slova, nýbrž především plodem jeho oběti, kde v Kristově svatém kalichu obětoval své pokání, modlitby, kázání a v němž nasáklý Kristovpu krví, proměnily se v ní a stala se tak všemohoucími a nepřemožitelnými!

Oltář, svatě sloužená mše svatá, je zdrojem plodnosti našeho apoštolátu! Když jsem celebroval mši sv. v prostých kapličkách na malabarském pobřeží v Indii, která tam dal postavit sv. František Xaverský po celé cestě od Goy až k mysu Komorin a na Rybářském pobřeží, tu jsem pochopil, co bylo Xaverovým tajemstvím, odkud čerpal nepřemožitelnou sílu, vítězné nadšení, nezlomnou vytrvalost a především svou lásku, ~~prádlo~~ které nemohlo nic vzdorovat... Byla to je jeho denní mše sv., do níž vložil celou svou duši!

Draží důstojní pánové, musím končit. Letošní den pro posvěcení kleru v nás musí především obnovit tuto žízeň po svatosti a především lásku ke mši svaté a k životu z eucharistie. Nemáme krásnější příklad v domácím prostředí nad příklad arcibiskupa Berana. Arcibiskup Beran je duše skrz naskrz eucharistická. Jeho lásku k eucharistii, kterou si ~~nak~~ zvolil za program svého pastýřského úřadu, pro kterou vlastně trpí, ~~a~~ které vydal při posledním svém kázání na Strahově nejvýmluvnější svědectví - musí být pro každého z nás živým příkazem. Kněží, kteří žijí z eucharistie - se nutně stanou svatými kněžími, opravdu druhými Kristy a celý jejich apoštolát bude poznamenán zvláštním požehnáním Božského Srdce. V

V tomto duchu a s touto touhou obnovme své zasvěcení božskému Srdci, jak nám je loni napsal svatý Otec Pius XII.

Knowles W. Petrie a Šafer uva svoji spisacu molim da posveti knjizevniku Louisu Untermeyeru i knjizevniku Petru, Louis V. još jednu 100 lita, ali je to u skladu sa ugovorom. Uz to, "Le poème de Nero - Nero et River" treba biti uvećan i dočekan u svim predstavama i pozorištima. "Nao poete Nero a Petr" uvećati i uvećati u svim predstavama i pozorištima.

Triumvir Octavianus mohl se dál prohlásit augustom, (blaženým.) Augustem, císařem ~~pro~~
Bl. papežů se stal i bůh. K jeho poctě byly stavěny chrámy, měl své kněze, byly mu obě-
vány oběti. Byl až nazván mírnit nadšení, s jakým zdobili jeho oltáře.

Hle, to byl Řím a římský svět na vrcholu své slávy, v době, kdy kvetla jeho umění, písemnictví, kdy sklízel vítězství za vítězstvím. To byl Řím v letech po Ciceronovi, Brutovi, po velkém Juliu Cesarovi, Řím za dnů Virgila a Horacia, kdy pro mír byl zavřen chrám Janů.

Nepřítel Žádné bezpečnostní opatření, málo vojsk v Ríme a v Italii. Augustus obýval soukromý dům bez stráže. Kráčel ulicemi oděn bílou togou. Nemilovali ho a přece si mohl dovolit vše. Dostatečně ho chránilo hrozné pomyšlení, že by neměli vůbec žádného vládce nebo že by mohli mít ještě strašnějšího než je Augustus. ^{Any.} Byl ochráncem rozkoší a radovánek, rozdavatel zaměstnání. Konsulové, patricioné, lid, ~~až~~ ^{ne} řím i celý svět ležel ~~u~~ jeho nohou.

Augustus zemřel. Svět, turba salutatrix, ~~zdraví~~^{zdraví} dav se rozestoupil ve dvě řady a sklání své čelo před Tiberiem novým císařem). Před Tiberiem, jehož ústa jsou zpěněna krví. Lid se mu klaněl, jestě otročtějším způsobem.

Tiberiovi nástupci Caligula a Klaudius jsou považováni za bohy. ^{Byly pocházeni} ^{ne je v tom} v těch dnech se usadil v Rímě Petr z Galileje. Na císařský trůn usedá Nero. Nero je pánum a bohem lidského pokolení; je vyšší bůh než Augustus a Tiberius, ^{Není v tom žádnej} je vyšší než Kaligula a Klaudius, a on sám je o svém bozství přesvědčen. Nero, vrcholné dílo ^a satanické zloby, jenž sám chce být adorován ve vši své zkaženosti, on palnoucí v něm zločiny! Nero, blázen, šílenec, všechny zbabělec! Nero ^{byl} - s isovateli, umělci, řečníky! V něm prý je soustředěna veškerá ^{on prý je} její krása. Je její nejkrásnější plod, v něm ona uznala.

Aby svět zplodil římera, k tomu bylo nutné Říma, Julia Cesara a věku Augustova.

Nero ví, co má dělat. Zaplavil Řím krví a vypálil ~~je~~, ale nejen to uvrhl
řezy do neřestí, takže z nich ~~žijí~~ ^{ter} už nepovstane. Nero dovršil pohanskou
zkaženost. Kristus bude muset dlouho bojovat proti tomuto nepříteli,
jenž je s to zmást i ty moudré. Nero ukázal římské chásce, jak chutná
krev křesťanů, a lid bude po ní žíznit plných 300 let.

Petr není než vůdce náboženské sekty, kterou pohrdají v Jeruzáleme a kterou tam pronásledují. V Římě s ní tak malo počítali, že ji nechali žít.

Nero přišel na stopu papežk. Dal jej zajmout a ukřížovat. Zvláštní věc! Krev toho, jenž vlastně neznamenal nic, mu vyslouží slávu u lidu. Lid Neronův ~~žil~~ i Neronovy neřesti: nenávidí křesťany, sotva viditelné očím politiků. Už tehdy křesťané navštěvovali chudé: přinášeli jim almužnu a je ~~hleděli~~ odvádět od cirků a nevestinců, hlavních to chrámů, kde se sloužilo bohům.

Propásledování křesťanů vedlo k požáru Říma a dodávalo oběti pro cirkus.

Neronovy neřesti nemohly vidět dál. Boh však činil své dílo i rukama Nero novýma. ~~Petr [palec]~~ ~~Založil~~ svého města položil uprostřed města Satanova. V základech tohoto nebeského města musí být kameny vyzkoušené, silné. Přonásledování se o ně postará: vyloučí ty, kteří se považují za moudré, lidí kompromisu, kteří chtějí vztyčit kříž ale nerozbit modly: ti ctějí sloužit Bohu i Satanovi. Vpřed! Třeba volit. Buď Krista nebo Satana!

Jen málo let stačilo. ~~Ukázalo~~ Nero se zmýlil, že se zmýlil i Satan,

~~jeho~~ každý se mylí, kdo bojuje proti Bohu. A Nero zůstane v dějinách jako dokonalé zosobnění království Satana. Je výraz říše zla, je viditelný zástupce Satana, podobně jako Petr, jehož Nero zabil, je viditelný zástupce Ježíše Krista. Satan sám by nikdy nedokáhal víc než Nero.

~~De hinc tunc puer Nero. Nec possebat stojere, ut huc postulat oleum. Petrus operari solet. Miserabilis.~~ Takový tedy byl páter nastupce Augustův. Takový byl první císař, který sta-

nul tváří v tvář Církvi. Prvního jejího papeže dal zabít. Nero vládl

10 let. Po něm nesli císařskou korunu jiní bláznové, kradli jinoveteráni,

~~quandoque jiní mýry, a remata.~~ když jiní nosili, Nero jen byl veliký. ~~Ukázal~~

Avšak byli-li všichni císařové věrní politice Neronově: jistlince, mírni i šílení, ti moudří i ti blázniví, ti kteří spoléhali na osobní kouzlo nebo jen na očří mace, svorně stáli proti křesťanství a usmrcovali

křesťany — papežové s druhé strany nebyli o nic méně věrní politice Petra vě. Učení i prostří, odvážní i nesmělí, všechni se naprosto nezalekli před

~~začlenit se do~~ násilím, ani je neobomila smrt. Všechni znali nakonec jen jednu

Více sloučili poslouchat Boha než lidí. Zemřeli na popravišti či v aréně cirku. Životopis nástupců sv. Petra za prvních 250 let Církve Církve končí

týmiš slovy: Martyrio coronatus est — Mučednická smrt je jeho korunou.

A jaký byl konec? Konstantin. Sv. Marcel umírá jako otrok ve stáji u zvířat, ~~lid~~ círku zdraví císaře Maxencia. Znamení kříže se objevuje na nebi

Konstantin vztyčuje kříž na Lateránu "Ab aeterno vincas" — Na věky budeš vítězem!"

~~Laterán~~ utváří, kde ženěl Pt..

Socha Meronova vysoká 30 metrů, kterou si on sám dal postavit, socha druhého to Nabuchodozóra, stála ještě u vchodu do amfiteatru, ale císařství už neexistovalo. Císař se dal pokřtít a odevzdal vládu nad Rímem papeži Sylvestrovi a jeho nástupcům. Nesluší se, aby ~~boženský~~ císař na místě ~~vládl tam, kde~~ ^{na vrcholu} vládce nebes ustanovil za sídlo svého ~~velekněze~~ nejvyššího a ~~za~~ ^{na} ~~zřídil~~ ~~náboženství~~ ~~pravou sv. církev~~.

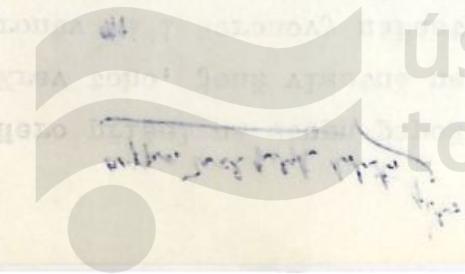
Církev se rádovala, že se skončila dlouhá staletí mučednictví. Kdykoliv slavila vítězství svých mučedníků, vždy s učasnými plakala nad těmi, kteří bohužel odpadli, ^{ale již} ~~jako~~ nad bolestným ukolem katů. Církev se modlila k Bohu Míru, aby mu mohla sloužit v pokoji. A tém kdo jí hrozili krví, Církev ukazovala potok krve, jenž zaplavil císařství a ~~vystřítil~~ ^{vyplavil} kříž.

~~kravu, na kterou~~ chrámu Jupitera Kapitolského.

Pouliční val a město pan. Karel V. z něho vlastní ~~zahrada~~ "Národní Pál".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

U příležitosti svátku sv.Patra a Pavla vám dnes přečteme v českém překladě úvahu francouzského žurnalisty Louis Veillota: "Nero a Petr". Nejdříve si poslechněte zprávy z Říma.

Svatý Otec Pius XII. udělil včera ve čtvrtek zvl. audienci účastníkům zasedání Sáružení přátel atlantické smlouvy. K přítomným pronesl Pius XII krátkou anglickou alokuci, v níž ~~hrom~~ promluvil o vůli Stvořitele, aby národy žily ve svornosti a jednotě, i když je dělí oceány. "V Bohém plánu každý člověk má být bratrem svému bližnímu, každý národ členem té velké rodiny národů, která tvoří jediný ^{en} kolektiv, určený k společnému cíli a se sociálními závazky, které zavazují všechny". Závěrem své audience Pius XII žehnal úsilí ^{nebude} pokojného soužití národů. - Dnes ráno přijal sv.Otec v audienci skupinu Židů, vedenou americkým rabínem prof.Morisem Eisendrathem.

Velechrám sv.Petra se připravuje na důstojnou oslavu svátku Knižat/poštolských. Tisíce Římanů a především turistů navštívilo v odpoledních hodinách basiliku z, se pomodlili u oltáře Katedry sv.Petra a pak v hlubokém ~~zavření~~ ^{agnes} zavření naslo

zpěvu chali hymnu prvních svátečních vešper "O felix Roma: O šťastný říme, Klej

ji panem křížovým ap.knězem. Ve večerních hodinách byla basilika uzavřena věřícím. Do basiliky sestoupil sv.Otec Pius XII. ~~zavření~~ ^{před vstupem} a po modlitbě věnoval se u hrobu prvního papeže a pak posvětil palia, ~~kněz~~ ^{jež budou} rozdána nově jmenovaným arcibiskupům a některým biskupům. O nejposlednějších vykopávkách na území Vatikánu promluvil ^{václav} prof.Filip Magi, ~~xxvii~~ správce Ředitelství ^{sv.stolice} pro a musea. Podle jeho slov ^{prof.Magi} vykopávky znova potvrdily, že vatikánská basilika leží nad pohřebištěm z prvních křesťanských století, ano až z let samého Herona, což tyto jiné spustí zavřít. Stávající kněz ^{zde} je pro kněz o hrob sv. Petra.

Světový tisk přináší dnes jména ~~zabitých~~ 8 českých salesiánů, kteří byli odsouzeni soudem v Ostravě k trestům žaláře od jednoho do 4 a Pál roku.

Odsouzení podle Rudého práva patřili k ilegální organizaci, vydývali ilegální časopis, ^{a hledeli ji výchovávat} ovlivňovali mládež podle salesiánských ^{1. M} zásad. Za témito termíny komunistické justice se skrývají ^{toto t.zv.zločiny:} odsouzení se hlásili k řeh. společnosti salesiánů, komunisty protiprávně potlačené, ^{1. 4. 50;}

~~zustávali v přátelském styku se svými řeholními spolužaty, a to též oběžníkem Cor unum - Jedno srdce. Pokud byli kněží, v koncilu kněžské funkce: v lidově demokratických státech, v nichž je uplná náboženská svoboda, kněží na to musí mít milostivé dovolení státu, a konečně odkalovali mladým lze a nesprávnosti komunismu.~~ ^{do konci výkonu práv v předsířer.} svátku sv.Petra a Pavla je nám připomínka toho tajemství Církve:

*oklešení písni v proslunci mluv. Petru a Pavlu
pronásledované, ale vždy vítězí, neboť ji nepochybou ani brány nekonné.
Kéž toto nové odsouzení vzpmatuje různé pány kanovníky a kněze, kteří
stále vyhlašují, že v ČSR je náb. svoboda a zapomínají že jejich právoplat-
ní biskupové jsou ve vězení či internování.*

(stříbrný zákalík s žinací)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 29-6-57

vasílání

Zpráva o blahořečení sv. sv. Petra a Pavla

184/1

V dnešní ~~naši~~ ^{naši} čtvrtodinece v české řeči si poslechněte liturgický hymnus Aurea luce v živoběžní it. mistra Raimondiho a v provedení sboru Capella Giulia. Své posluchače zvláště upozorňujeme na mohutné ~~zvony~~: O felix Roma: O blažený Říme, který jsi posvěcen krví apoštolských knížat. -

--- hrdlo w. Petru v R.

Jedná se o mst. w. Petru

Sv. Otec Più XII. požehnal v poledne s ojed. své soukromé pracovny poutníkům a turistům, kteří ho radostně pozdravovali se svatopetrského nádvoří.

Dylo jich několik desítek tisíc. - V této dobu v basilice sv. Petra slavnostně vyzdobené a osvětlené koncilie (sváteční pontifikální mše) svat. Celebroval Mons. Primo Principi, byl přítomen arcikněz basiliky kard. Tedeschini, svatopetrské kapituly a řada vysokých hodnostářů. Oslava svátku sv. Petra a Pavla v basilice začala už v pátek večer. Po skončení prvních svátečních večer byla basilika uzavřena věřícím a doprovodnou několika členů svého dvora sestoupil do basiliky sv. Otec, aby se pomodlil u hrobu prvního papeže a posvětil arcibiskupská palia. K svátku sv. Petra a Pavla je zavřena nad hlavním vchodem do basiliky symbolická rybářská síť upletená z myrtových větviček, na znamení že sv. Petr z chudého rybáře se stal skálou a prvním papežem Kristovy Církve. Též prastará bronzová socha sv. Petra uctívána v basilice byla oděna červeným papežským pluviálem a na hlavu jí vložena tiara. Kromě vatikánské basiliky postavené nad hrobem sv. Petra, se těší znojné pozornosti poutníků v těchto dnech též tzv. basilika sv. apoštola, na Via Appia, zbudovaná nad místem v katakombách sv. Šebestiána, na kterém byly uchovávány ostatky svatých Petra a Pavla za dob pronásledování až do doby císaře Konstantina; dále navštěvují poutníci kapli Quo vadis, kde se Petrovi prchajícímu z Říma zjevil znova Kristus Pán a jej posílil k mučednickví, a konečně mamertinské vězení, v němž byl sv. Petr vězněn. V neděli na liturgickou památku sv. Pavla věřící putují "ad aquas salvias" na cestě do Ostie, kde byl stát mečem pro víru v Krista apoštol sv. Pavel.

Cestná palácová stráž Jeho svatosti oslavila svátek svého patrona sv. Petra. Po mši svaté sloužené v kostele zvaném del Lapidario na území Vatikánského města, byla krátká vojenská slavnost, které se zúčastnili zástupci všech papežských ozbrojených sborů.

dnešních čl. množ. na moric ČČ.

Poslechněte si dnes komentář k římskému svátku sv. Pavla a atomové energie.⁴ Nejdříve zprávy
veřejného rozhlasu.

Město Řím oslavilo včera svátek Knímat apoštolských a svých apoštolů, svatých Petra a Pavla. Na 150.000 se odhaduje počet věřících z Říma, Italie i ciziny, kteří navštívili slavnostně ozdobenou baziliku sv. Petra, se pomodlili u hrobu prvního papeže a zbožně políbili jeho památnou bronzovou sochu oděnou v červený papežský pluviál a s tiarou na hlavě. Zvláštěho lesku doadal včerejšímu dni sv. Otec Pius XII., který několikrát během odpoledne a večera s okna své soukromé pracovny požehnal věřící ^z vycházející z baziliky a se zastavil ^{li} na prostrenaství před bazilikou; ti svým radostným provláváním slávy svatému Otci ~~XXIII~~^{XXIV} osvědovali svou věrnost a poslušnost dnešnímu nástupci na stolci sv. Petra. Ve večerních hodinách byla kupole největšího chrámu křesťanstva slavnostně osvětlena. Mnoho věřících a poutníků navštívilo včera a dnes též baziliku sv. Pavla zvanou za hrabami. V této bazilice se konalo včera večer tradiční pochodové procesí s okovy, jimiž podle zbožné tradice byl sv. Pavel spoután, když byl vězněn.

Dnes v neděli v poledne sv. Otec Pius XII. udělil generální audienci v bazilice sv. Petra. Bylo přítomno na 20.000 poutníků a turistů z Italie, Francie, Španělska, Anglie, Německa, Rakouska, Spojených států severoamerických a z jižní Ameriky. Zmínky zasluhuje skupina sta manželských párů z Itálie, kteří přijeli do Říma na oslavu své stříbrné svatby. Pius XII. promluvil krátce k přítomným v klavírních světových řezech: vyzýval je k neobhonné věrnosti své svaté víře, pro kterou svatí Petr a Pavel zde v Římě položili svůj život. Závěrem udělil všem přítomným své apoštolské požehnání. Za radošného pozdravování přítomných v bazilice byl pak sv. Otec nesen na seda gestatoria středem baziliky do kalpe Michelangelovy Piety, odkud se odebral do svých komnat.

Příští neděli bude v Římě vysvěcen na kněze jáhen vel. pán Jiří rodák z Valašska, alumnus bohoslovce Pap. koleje pro N ČSR Nepomucena. Vel. pán Jiří pozdraví své příbuzné ve vlasti ^{a přítele} a všechny posluchače v našem vysílání příští neděli a závěrem svého pozdravu všechny udělí své první novokněžské požehnání. Upozorněte na to své známé. ^{nejm. posluchače}

Úmysly, na které členové armády sepjatých rukou sdruženi v Apoštolátu modlitby ~~jeji~~ obětují ~~září~~ každý měsíc své modlitby, jsou sestavovány vždy rok napřed; tak na př. právě v těchto dnech ~~září~~ stanoveny úmysly na příští rok 1958. Může se proto stát, že některý měsíční úmysl, abychom tam řekli zastará, že ztratí poněkud na své aktuálnosti nebo se změní jeho vnitřní obsah. Tím pozoruhodnější je, když nějaký měsíční úmysl stanovený před rokem, nabude po roce daleko větší aktuálnosti než snad měl dřívě, ~~ano už téměř je odtamtud pár a mnoho~~.

Tak je tomu s umyslem na měsíc červenec, kterému chci dnes krátce věnovat pozornost: "aby atomické energie bylo užíváno jen k mírovým účelům."

Vím, milí přátelé, že o atomové energii a o nebezpečích jejího nesprávného užívání toho slyšíte mnoho, řekl bych až příliš mnoho, a to záměrně.

krátké

vím, že atomovou energii vložil sám Bůh stvořitel do věcí; že ji člověk nevytváří nýbrž jen pomalu, pracně a za cenu velkých obětí odhaluje a dává do svých služeb. "I viděl Bůh, že to co stvořil bylo dobré", čteme v první kapitole Písma svatého. Ta slova platí i o atomické energii: není v ní samé nic špatného" Jaderná energie už prakticky začala novou éru, pravil Pius XII. ve svém ~~velikonočním~~ poselství. Elektrický proud získaný z rozštěpených atomových jader už osvětluje obytné domy, a asi není daleko den, kdy syntetické procesy podobné procesům, které už miliardy let udržují zažehnutý slunce a ostatní hvězdy, budou osvětlovat města a pohánět stroje.. Člověk víc a více se stává pánem svých děl a vidí, jak jeho práce se zlepšuje co do jakosti i zručnosti".

Avšak dějiny našich posledních let nás učí, že táž energie může zabíjet, níčit, a to nejen to co dnes žije a se hýbe, nýbrž že může porušením něčeho vlivnolivnit budoucí generace. Tož je mu člověk Bohem ustavený správce a pán přírody, který má svobodnou vůli a jako všech Božích darů,

tak též atomické energie dovede zneužít. A Bůh dočasně ponechá člověka aby jeho daru zneužil či užil ke své vlastní škodě. Bůh dovede i tohoto zneužití jeho daru člověkem použít ke svým nevypředatelným cílům nebo k ještě většímu dobru člověka. A mnohdy, přiznejme si to Bůh ponechá člověka, aby sám sebe potrestal za to zneužití Božích darů a za zneužití Božího zákona.

Bůh tedy zdánlivě bezmocně mlčí, ale jen do času, jemu patří a bude patřit poslední slovo, a jemu člověk jednou musí vydat počet, jak užíval Božích darů a také atomové energie.

*Agonie myslí - poprathu jídení člunek myslí mořnosti protent u o hledu mordum
prisluší vši ji okres...*

Není pochyby o tom, že každý správně smýšlející člověk si musí přát, aby atomové energie bylo správně užíváno, k prospěchu člověka, ne k ničení jak jeho práce ovoce tím méně k ničení lidského života. Je to však člověk sám, který může překážet mírovému využití atomové energie a který atomo-
vé energie může užívat jako válečné zbraně. Aby ~~to~~ ^{síly} nastal konec jejich vyrábění, musí ~~drive~~ ^{nepravidelné} nastat mezi lidmi a mezi národy apředevším mezi těmi dvěma tábory v něž je dnes svět rozdelen, ovzduší upřímné dobré vůle. Denní zkušenost nás učí, že právě této dobré upřímné vůle dnes ve světě není; a není právě u těch, kdo ze sebe činí jediné hlasatele míru: nluví o výbušných atomových v sousední zemi, aby ~~odvedli pozornost~~ (otmět) přehlušili výbuchy ve vlastní zemi, a

~~je tento lid~~ ^{krámen} ~~člověka~~ při užívání atomové energie ^{upozornil} po první Pius XII. už r. 1943 tedy v době, kdy dnešní míroví propagátoři ještě ospravedlňovali i válečné její užití. 21. února 1943 u příležitosti inaugurace 7.aka demického roku Papežské akademie věd Pius XII. jasně rozlišil užití atomové energie k průmyslovým mírovým účelům a jejího užití jako výbušniny.

Proti tomuto užití sv. Otec měl ty nejvážnější výhrady. Podobně r. 1948 rovněž k Pap. akademii věd ~~xxv~~ sv. Augustína, že ztratili veškeren lidský cit ti lidé, kteří bez výčitek připouštějí úzkosti, krutosti a ničení, jež se dějí ve válce. "Jestliže tehdejší války ospravedlňovaly tak přísný soud, co máme říci o válkách, které stihly naše generace, a které zapojily do ničení nesrovnatelně pokročivší techniku?" A dodal: Jak strašný osud čeká lidstvo v příštím válečném konfliktu, kdyby nebylo možné zastavit a brzdit válečné užití nových a nových údivných vynálezů". Na tragické následky zvlána poli genetiky upozornoval Pius XII. ve velikonočním poselství r. 1955, a ve vánočních poselstvích 1955 a 1956 volal po ustavení mezinárodního orgánu, který by účinně kontroloval výrobu atomových zbraní; ~~tomuto organu~~ by se všechny národy bez výjimky musely zcela podrobit. Zmínky zasluhuje na tomto místě též návštěva kterou sv. Otcí vykonal ~~japonský~~ ^{14. dubna} učenec prof. Matsushita, aby Piu XII. poděkoval za vše, co těm vykonal pro zakáz atomových zbraní.

V noci, když ~~w. Piu XII. mil. odpoledne jsem němi ihne m. 1. 1955~~ "Neomezená energie, kterou jeden tábor světa vyhrožuje tábora druhému, může být vše a vše katastrofální, protože jeden hledí předstihnout druhého silou této zbraně, jejíž hrázy nejsou vynášlené. Jedná-li se o přírodní živelné pohromy, musíme se sklonit před tím, co se daje z neupustného božího

Když by se ale měla udát nějaká strašná katastrofa ze zvrácené lidské vůle a z mohou po moci - bez ohledu na následky - jak by každý správně smýšlející člověk mohl neodsoudit a neodvrhnout takový čin?"

Ano, Církev ústy svého nejvyššího představitele je pro to, aby atomové ener-

gie bylo užíváno výhradně k mírovým účelům - máximálně Sv. Stolice je zastoupe-

na při komisi OSN pro at. energii avšak pro katolíka zákaz atomových zbraní

je součástí velké otázky míru, a to spravedlivého mezinárodního míru; - ne

zde je zákon pro Církev neúplně jasný, nějakého pokoje, který dle rouskou pro žijící trávník nenávisti

a zmatku. Opus justitiae pax, je heslo mého papeže Pia XII. Mír je ovocem

spravedlnosti: spravedlnosti vůči jednotlivcům i národům.

ukázkou těchto úmyslů Ap. modlitby na měsíc červenec nás vybízí

k morlitbě za příchod této spravedlnosti: aby Bohumil srdce vládců náro-

dů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů